G. A

Catalogue H.M. 284

Scots p. 1827 121

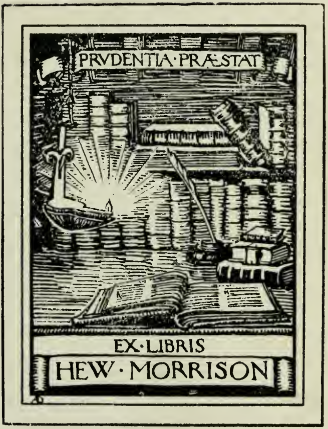
PRVDENTIA·PRÆSTAT
EX·LIBRIS
HEW·MORRISON

NATIONAL LIBRARY OF SCOTLAND

AN NUADH BHREITH,

LEIS AN

URRAMACH IAIN U. FLETCHER

COMH-ARBA BH' ANN AM MADELI SALOP,

AGUS

GAIRM DHUSGAIDH BHO 'N
DIA SHIORRUIDH,

DO MHUINNTIR NEO-IOMPUICHTE,

LE MR. SAMUEL CORBIN,

Seann Mhinisteir Soisgeulach.

IAR AN EADAR-THEANGACHADH LE

ALASTAIR M. ROS, A. M.

"Ma tha neach sam bith ann an Criosd is creutair nuadh e: chaidh na seann nithe seach, feuch rinneadh na h-uile nithe nuadh."—*Pol.*

EILIGINN:

CLODH-BHUAILTE LE ALASTAIR C. BRANDER;

Airson an Eadar-theangair, agus R. Doughlas, ann
am Baille-Dhuthais, agus gach Leabhar-reiceadair
eile 'sa Ghaidhealtachd.

1833.

NATIONAL LIBRARY OF SCOTLAND
3
2[illegible] MAR 1935

LAURISTON CASTLE
LIBRARY ACCESSION

CLAR-INNSIDH.

TAOBH.

Roimh-radh 5

Tionnsgnadh 12

CEANN I. Co dha, agus cionnas a shearmonuich ar Slanuighear Ath-ghineamhuinn 17

II. Ciod a ta sinn r' a thuigsinn leis na briathraibh so " Bhi iar ar breith a ris ; bhi iar ar n-ath ghineamhuinn." . 27

III. C' arson nach feud duine air bith rioghachd Dhe fhaicinn, dh' easbhuidh bhi iar a bhreith aris . . 35

IV. ROINN I.—Cia co cunnartach 's a ta e, riaghailteachd ar caithe-beath' a ghabhail airson ath-bhreith ar n-anmanna 45

ROINN II.—An diubhras a ta eadar athleasachadh an Phairisich agus ath-ghineamhuinn a Chriosduidh, ni 's mion iar a thabhairt fainear . . 53

COMH-DHUNADH.—Ciod iad na meadhona leis am faod anam bhi iar a bhreith aris . 61

GAIRM DHUSGAIDH.—Bho' n Dia Shiorruidh do mhuinntir neo-iompuichte. 79

RABHADH

CHUM

AN LEUGHADOIR.

Chi thu gu-n robh a chridhe agam focal beag a ghnathachadh ann an seadh 's nach do ghnathaich Eadar-theangair ùr cho fad 's a ta fios agams' e; eadhon "*Iar*."

Ann an Leabhar-taibse Gaidhlig an Urramaich Ollamh Alastair Stiubhard bha 'n Duneidin, chi thu mar so timchioll an fhocail cheudna. *Taobh duilleig* 90.

The preposition 'iar' has been improperly confounded with 'air' *on*. I have ventured to restore it, from the Irish Grammarians. "IAR" is in common use in the Irish dialect signifying *after*. Thus, 'Iar sin' *after that*, 'Iar leaghadh an t-shoisgeil' *after reading the gospel*, 'Iar sleachdadh do n iomlan' *after all have kneeled down*, 'Iar seasamh suas', *having stood up*. See Irish Book of Common Prayer.

'Air' when applied to time, signifies not *after* but *at* or *on*, 'Air an am so, air an uair so' *at this time*, 'air an la sin' *on that day*. There is therefore sufficient reason to believe that, in the case in question, 'IAR' is the proper word, and that it has been corruptly supplanted by 'Air."

ROIMH-RADH.

IAR dhomh bhi 'faicinn staid mo luchd-dutcha ionmhuinn, an togradh leis am bheil iad ag iarraidh na Scriobtuire 'nan cànain fein, agus an iotadh coitchionn a ta 'nam measg' an deigh leithid leabhraichean 'sa dh' fhaodas iad a leughadh agus a thuigsinn gu furasda, mheas mi e na dhleasdanas ceangailte orm, coghnadh a dheanamh chum eolas crabhach chuir air aghaidh 'nam measg leis an Leabhran so eadar-theangachadh bho'n Bheurla; Oir tha e 'cuir mor mhulad orm gu-m bitheadh uiread a ghainne lòn orra nis aig àm anns an faodamaid, agus anns am bheil sinn fo fhiachaibh an cāil airson eolas feumail a shàsachadh.

Am measg nan leabhraichean gann 'an aireamh a dh 'fhaodas bhi iar fhaotuinn 'sa chainnt Ghaelach cha-n fhios domh aon de bheag thomad a ta 'cumail a mach an teagasg chudthromach a ta so.—Ath-ghineamhuinn agus ged 'se teagasg ar n-ath-ghineamhuinn, no ar nuadh-bhreith ann an Iosa Crisod, aon de na teagasgaibh a's ro-chudthromaiche de'r naomh-chreidimh, ged 'ta e co solleir agus co tric iar a sparradh oirne 's na scriobhanaibh naomh "'s gu-m faod an ti 'ta ruidh a leughadh." seadh, ged 'se an dearbh ludan e air am bheil slainte gach aon againn a' crochadh, agus fòs ged a's teasasg e, air am bheil na h-uile fior-chriosduidh a' co'-chordadh: gidheadh, a ta e co ainmig iar a thabhairt fainear, agus co beag iar a thuigsinn gu fein-fhiosrachail, leis a chuid a's mo de luchd aidmheil, 's nan rachamaid thabhairt breth air 'fhìrinn bho chleachdadh moran de 'n dream a ta 'gairm Criosduidhean diubh fein, bhitheamaid ullamh r'a shaoilsinn nach cuala iad uiread 's gu bheil Ath-ghineamhuinn ann. Air leam gu bheil a chuid a's mo 'nar duthaich-ne fallain ann am puingibh coitchionn an creidimh, a ta iad 'a creidsinn "nach eil ann ach aon Dia agus aon Eadarmheadhonair eadar Dia agus daoine, an duine Iosa Crisod; a thug e fein na eiric air son nan uile," agus nach 'eil ainm air bith eile fo neamh iar a thabhairt am measg dhaoine, tre 'm faod sinn bhi iar ar tearnadh ach ainm-san." Ged tha iad ag aontachadh ri so, bitheadh a chridhe aig duine innseadh dhoibh, gur éigin doibh bhi iar an am breith bho 'n airde, gur èigin doibh bhi ar an ath-nuadhachadh 'nan spiorad, agus ann an uile cheud-fathaibh an inntinn, roimh dha bhi 'nan comas, fior dhearbheadh a thabhairt air cuibhrionn bhi aca ann an toilteanas fuil luachmhor Chriosd, no dhol a steach do 'n Ierusalem neamhaidh, chum nach' teid air chor sam bith a steach aon ni a shalaicheas, no adh' oibricheas graineileachd "no a ni breug: ach iadsan amhain a ta sgriobhte ann an leabhar beath an Uain," agus bithidh iad ullamh gu éigheach amach mar rinn Nicodemus, "Cionnas adh' fhaodas na nithe so bhith," agus le muinntir na h-Aithne "Ciod a b'aill leis an fhear-bhith-bhriathrach so a radh."

Tha mi gabhail an cothrom so chum fios a thabhairt dhoibhsan aig an robh suil ris an leabhar so an úiridh, gun deachaidh grabadh chuir orm trid adhbharaibh bhitheadh gun sta dhoibh ged chuirinn-sa an ceill iad agus gu bheil mi 'tabhairt "Gairm Dhusgaidh bho 'n Dia Shiorruidh do Mhuinntir Neo-iompuichte," aig iarrtas shonruichte an Urramaich Mhaighstir Carment, Ministeir Roscuinge, ann an aite nan Seolaidhean chum a Ghaelic a leughadh a gheall mi.

Ged chuala mi cuid mhor de mo luchd-dutcha a' gearan nach 'eil e comasach doibh a Ghaelic a leughadh gu snasmhor 'nuair a ta cuid ga leughadh do reir an dual-chainnt, agus cuid eile, do reir am mac-meamnadh fein, gun eolas fhaotuinn mu rioghailtaibh shuidhuichte, mheas mi gu-m bitheadh an leasachadh ud ni bu bhuannachdaile doibh na na Seolaidhean. A chionn gu bheil a nis Foclair Pocaid Gaelic agus Bheurla, gu bhi iar a chuir a mach le MaighstirN. Macalpuin,'s an Eilean Ileach, anns ann bheil ni h-e amhain doigh-labhairt na cānain ach fos Leabhar taibse Gaelic*, a bhitheas freagarrach do na h-uile, araon a thaobh tomad agus pris.

A thuilleadh air ministirean ainmeal agus daoine diadhaidh a mhisnich mi chum an leabhar so chuir amach, fhuair mi litir bho Mhaighstir Iain Brown,† ministeir urramach agus iomraideach bha aig Whitburn, a bh' aig mor shaothair agus chosdas e-fein, ann bhi cuir leabhraichean amach, cha-n ann amhain chum leas a luchd-dutcha fein, ach mar an ceudna chum leas anamanna nan Gael a chuir air aghaidh, anns am bheil e mar so ag radh.—"Tha mi subhach gu bheil a rùn ort Gairm Chorbin a chuir a mach, bha e ghnath iar a mheas leamsa na leabhar luachmhor, agus 'nam bheachd ni 's soisgeulaiche na Gairm deadh Mhaighstir Bacstair, fo lamh freasdail fhuair mi aig caochladh am mile dhiubh iar an clo' bhualadh.—Ma bhitheas e air son maith sam bith dhuit, faodaidh tu ainm mo Bhrathair, ‡ agus m' ainm fein a ghnathachadh mar bhi 'moladh an leabhar, agus 'ga mheas na mheadhon iomchuidh trid beannachadh an Ti a's airde, chum peacaich a mhosgladh, faodaidh so bhi araon ann am Beurla agus an Gaelic."—Chaidh Gairm Chorbin eadar theangachadh roimh so, cha d'rinn mise ach a sgrudadh agus mearachdan a Chlo-bhualaidh a leasachadh.

---

* Gaelic Grammar.

† Rev. John Brown, late Minister of Whitburn,

‡ Rev. Ebenezer Brown, Inverkeithing,

Sons of the Rev. John Brown, late of Haddington.

Bha e nam bheachd cunntas a thabhairt mu Bheatha agus Bhiuthas Mhaighstir Fletcher, a thagh mi as an Leabhar a scriobh an t-Urramach Raibeart Cocs mu thimchioll, ach an t-eagal gun atadh e an leabhar gu meud ro-mhor, cuiridh mi dail ann an sin a dheanamh aig an am; ach mu theid an leabhar a chlo'-bhualadh am deigh so leam, faodaidh e bhith, gu-n cuir mi an sin ris e, air an sgath-san a ta 'gabhail tlachd ann an scriobhanaibh eachdruidheil.

A Leughadoir ghradhaich, faodaidh tu a chreidsinn nach e gradh bhi 'nam Eadar-theangair, no muinghinn spailpeil 'nam chomasaibh fein mar aon, thug orm bhi 'gam fhoillseachadh fein 'san t-suidheachadh 'sam bheil mi aig an ām, ach dian-dheothas airson a chainnt reachdmhor sin anns an do chan ar Filidh allonta Oisian, agus eud airson do bhuannachd san t-saoghal so, agus leas shiorruidh d-anam neo-bhasmhor san t-saoghal ri teachd, "Oir ta an diadhach l tarbhach chum nan uile nithe, aig am bheil gealladh na beatha a ta lathair agus chum teachd." Agus 'se dùrachd mo chridhe gu-n deanadh tu "roghainn de' n chuid mhaith sin nach toirear uait." Cia be air bith mar tha 'n t-eadartheangachadh iar a dheanamh, cha bhuin e domhsa a radh, ach rinn mi mo dhichioll gu-m bitheadh e' co dlù ris a cheud chuis agus co so-thuigseach 's a cheadaicheadh gnaths na cainnte, agus tha dochas agam gu-n gabh thu ris gu seirceil, agus ma ghabhas, is subhaile seirc, a ta "fad-fhulangach agus caoimhneil, nach smuaintich olc sam bith, ach ni gairdeachas 'san fhirinn, comhdaichidh i na h-uile nithe, creididh i na h-uile nithe, giùlainidh i na h-uile nithe, cha teid seirc air cul a chaoidh."

Gu-robh an t-subhailc so iar 'a sealbhachadh leatsa gu pailte, agus d-ainm iar fhaotuinn scriobte 'san "leabhar-cuimhne sin a sgriobhadh airson na muinntir air ann bheil eagal an Tighearna, agus a ta 'smuainteachadh air ainm, anns 'an la sin anns an dean e suas a sheudan," agus gu robh na tha san leabhar bheag so dhuitsa mar bhriathra nan daoine glic iar an sparradh mar bhioraibh agus mar thairngibh le uachdranaibh cho' thional a thugadh le aon aodhaire, gu-n deanadh an Ti sin" a ghradhaich an saoghal co mor 's gu-n d' thug e aon-ghin Mhic fein chum a's cia b'e neach a chreideas ann nach sgriosar e, ach gu-m bi a bheatha mhaireannach aige," an oidhirp anfhann so a bheannachadh, agus gu-n co-chuidicheadh se e, le, lan dearbhadh an spiorad, agus a chumhachd, agus gu n co-chuireadh e na firinne ta ann ri cridheachaibh nan uile a leughas no chluinneas iad, chum iad bhi 'nam meadhon 'na lamh chumhachdach-san, chum "suilean nan dall fhosgladh, chum an tionndadh bho dhorchadas gu solus, agus bho chumhachd Shatain gu Dia, chum gu faigh iad maitheanas pheacanna agus oighreachd maille ris a' mhuinntir sin a ta iar an naomhachadh tre' n chreidimh a ta ann an Iosa Crisod,"

"A nis gu deanadh Dia na sithe, a thug air ais bho na marbhaibh ar Tighearna Iosa, ard-bhuachaill nan caorach, tre fhuil a' choimh-cheangail shiorruidh. *thu* coimhlionta anns gach uile dheadh obair, chum *thu* dheanamh a thoil-san, ag oibreachdh annad an ni a ta taitneach 'na lathair-san, tre Iosa Criosd: dhasan *gu robh* gloir gu saoghal nan saoghal." Amen.

Tulaich, Manachuinn Rois,
20amh la de mhios dheireannach,
an t-Shamhraidh, 1832.

AN NUADH BHREITH.

Eion iii. 3.

“ Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, gu deimhin deimhin a ta mi ag radh riut, mur beirear duine a ris nach feud e rioghachd Dhe fhaicinn.”

TA truaill 'éachd an t-saoghail Chriosduidh agus meadh-bhlathas gu h-inbh bhig coitchionn, an dream aig am bheil ni-eigin de speis airson diadhachd, 'ga dheanamh neo chomasach bhi 'searmonachadh firinne doilleir a chreidimh chriosduidh gu follaiseach agus gu bidheanta, gun bhi 'tabhairt oilbheum coitchionn.

Cia co nadurra, iar bhi ag deanamh spairn mhaith chum ruigheachd air slainte, 's a ta sinn a' gabhail fois dhuinn fein, mar gu-m bitheamaid aig ceann ar cursa! Theagamh fòs, gu bheil sinn 'gar smuainteachadh fein cinnteach de'n gheall, roimh dhuinn bhi iar toiseachadh an reis! agus ma bhitheas a chridhe aig neach air bith amaideachd agus cunnart leithid a chleachda chur fo'r comhar, a ta sinn ga mheas mar neach dubhach, a ta amhain a' tabhairt fainear taobh dorcha na cuis, agus a ta g iarr gu-m beachdaicheamaid nithe amhuil ris fein.

Is e so aon de na h-adhbharaibh airson am bheil eagal orrasan th' iar an cuir amach chum slighe na slainte a nochdadh dhuinn stad, air sin a thubhairt Iosa Criosd mu thimchioll cruaidh-chasaibh an t-slighe, agus teircead an dream a ta 'g imeachd innte. A rireadh, ma tha sinn fein anns an t-slighe leathain a ta' treorachadh chum sgrios, cha-n 'eil e iongantach gu bheil sinn cho aimmig a labhairt mu-n t-slighe neo-thathaichte a ta 'treorachadh chum beatha; agus gu bheil sinn araon neo-mhisneachail agus seachainnteach ann a bhi 'sparradh na firinne sin leis an èigîn do na saoghaltaich fein faidheoidh bhi aon chuid air am mothachadh no air an cuir fo amhluadh. Ach tha e cinnteach ma tha sinn ni 's treibhdhirich gu-a eirich iomadh cruaidh-chas suas chum moille a chur oirne, agus chum na ruintean a dhealbh sinn an aghaidh dian shruth chlaon-bhreith agus mi-dhiadhachd a chrathadh,

Ata eagal oirne gu-m bi sinn iar ar diteadh bhi dheasbhuidhseirce, machuireas sinn an ceill co laidri 'sa tha an Scriobtuir a deanamh " mur eil Spiorad Chriosd aig neach nach buin e dha " Rom viii. 9.

Ata eagal oirne gu-m bi bhi searmonachadh teagasg ùr iar a chuir as ar leth, manochdas sinn,leis an Abstol Seumas, " gu bheil an ti tha na charaid do'n t-saoghal 'na namhuid do Dhia " Seum iv. 4. No le Pol " gu bheil ise a ta caitheadh a beatha gu sōghail, iar dhi bhi beo, marbh " 1 Tim. v, 6. Agus ata fein-fhiosrachadh muladach a' teagasg dhuinn gu-m feum sinn cuir suas le bhi iar ar meas 'nar taisbeanaich agus 'nar baoth-chreidmhich, no stad bhi cuir an ceill leis an Abstol cheudna, gur duine an fhior Chriosduidh tha " amhain a' deanamh uaill ann an crann-ceusaidh Chriosd ; neach iar dha bhi iar fhireanachadh tre chreidimh, aig am bheil gu cinnteach sith ri Dia ; agus "ata 'mothachadh sith Dhe 'na anam mar sheula maitheanas a pheacaidh." Agus gu bheil e 'deanamh uaill ann dochas gloire Dhe, agus gu bheil e 'deanamh uaill ann an trioblaidibh, do bhrigh gu bheil gradh Dhe iar a dhortaidh amach ann a chrdhe, tre 'n Spiorad Naomh a thugadh dha, "Rom. v. 2—5. Oir ta e cinnteach, gu bheil an saoghal a ghnath ionnan, agus gu bheil teagasg Chriosd co maith r 'a chrannceusaidh an daonnan na " cheap-tuislidh do na Iudhaich, agus do no Greugaich na amaideachd " 1 Cor. i. 23. Gu bheil e do ghnath a' brosnachadh corruich an dream ata gu breugach a' gairm clann De dhiubh fein, agus iar a sgeigeadh leo-san a lion gliocas amaideach an t-saoghail so le danarrachd. Gidheadh, mar am measg an dream a ta diultadh comhairle Dhe, ann bhi tabhairt baoth-chreidimh agus trom-smuaintean cunnartach mar ainm dha, ata cuid th'iar an eadar-dhealachadh le'n deadh thograidhibh, agus le cuid de shradaibh éud airson creidimh an aithrichean; agus mar 'nam measgsan ata 'cogadh an aghaidh Dhe, ata moran 'ga dheanamh tre aineolas a' creidsinn gu bheil iad a deanamh seirbhis dha.—Oidhirpicheamaid anns an teagasg a leanas, aon de fhirinnibh ro-fheumail a chreidimh chriosduidh, air am bheil na leth-chriosduidhean cho ainmig a beachd-smuainteachadh, agus a ta iad cho-tric a ruidh sìos, a mhineachadh, sin r'a radh, teagasg ar n-ath-ghineamhuinn, no ar Nuadh-bhreith ann an Iosa Croisd. Agus chum aire dhurachdach a chumail suas le ordugh na cuise, co maith 's le cudthrom an steigh-theagasg, rannusuicheamaid,

'*Sa cheud aite*, ciod am fath air an do chuir ar Tighearna Iosa Criosd an ceill, mur beirear duine a ris nach faod e rioghachd Dhe fhaicinn.

'*San dara aite*, ciod a ta sinn r'a thuigsinn leis na briathraibh so, "Bhi iar ar breith aris," a bhi iar ar n-ath-ghineamhuinn?

'*San treas aite*, ciod iad na h-adhbharan air an bheil eigin iomlan ar n-ath-bhreith iar a steighachadh: agus cia co furasda, agus fòs cunnartach 'sa ta e, ath-leasachadh ar caithe-beatha a ghabhail air son ath-bhreith ar n-anama.

'*San aite fa dheireadh*, Cionnas a dh' fhaodas sinn ruigheachd air fior ath-nuadhachadh: ni, dh' easbhuidh nach faod duine air bith rioghachd Dhe fhaicinn.

A Leughadoir ma tha gradh agad-sa do 'n fhirinn agus ma tha urram agad do Mhac Shiorruidh Dhe, do 'm buin na focail a ta sinn a nis r 'a thabhairt fainear, tog suas d' a ionnsuidh cridhe saor bho chlaon-bhrieth, agus guidh air, chum gu-n co' chuireadh e ri do chridhe agus ri d'-inntinn firinne cudthromach ar steigh-theagasg. Theagaisg é fein iad ré laithean fheoil, agus ata e a ghnath trid ungadh a spiorad, a tabhairt eolas umpa. Ata, a Shlanuighear neamhuidh! deanadh do ghras ar teagasg, agus bithidh t-fhocal aig an am so na "sholus do 'r cosaibh.' Deonuich an t-slighe a theagasg agus a sheoladh dhuinn, a threoraicheas sinn a t-ionnsuidh fein, agus tabhair dhuinn an toil agus an comas chum ruidh ann, agus do leantuinn 'san ath-ghineamhuinn, gus an teid sinn steach trid-sa chum do rioghachd; oir is tu-sa amhain an t-slighe, an dorus, an fhirinn agus a bheatha.

CEANN I.

Co dha, agus cionnas, a shearmonuich ar Slanuighear Ath-ghineamhuinn.

Tha 'n soisgeulach a 'teagasg dhuinn gu-n robh Nicodemus Iudhach, a bha co comharraichte airson a dhlu-leanmhuinn r'a chreidimh fein, 'sa bha e airson a chliu, agus 'inbhe, iar dha bhi 'cluinntinn mu mhiorbhuilibh Iosa, a co' dhúnadh gu-m b' fhaidh è thainig bho Dhia, agus thainig e chum Iosa 's an oidhche, a reir coslais a dh 'fhiosrachadh dheth mu thimchioll rioghachd Dhe, airson an robh na h-Iudhaich diadhaidh uile 'feitheamh gu durachdach. Iar do fhios bhi aig ar Tighearna gu n robh na barailean bh' aig Nicodemus mu thimchioll a rioghachd-san co neo-thuigseach, 'sa bha iadsan bh' aig a chuid eile de 'n chinneach ghabh e an cothrom so chum a chuir ceart agus a theagasg. Ata e 'cuir an ceill da, gu bheil rioghachd nèimh dhe nadur co spioradail, 's nach 'eil cumhachd aig duine dhol a steach innte, ni-h eadh, nach urrainn e bhi ann an staid a faicinn, gun fior iompachadh. Ri so tha e cuir, " Deirim riut mur beirear duine a ris nach faod è rioghachd Dhe fhaicinn."

Mar gu-n abaireadh e, na dean thu fein a mhealladh, a Nicodemus, cha n 'eil mo rioghachdsa de 'n t-saoghal so. Dhealbh thu barailean mealta dhith. 'S e aireamh gann de 'n chinne—

daonna tha comasach a faicinn, agus cha-n urradh thu dhol a steach innte thu-fein. Cha d' ullaich do mheasarrachd agus do shubhailcean beusach, t-eud airson creidimh t-aithrichean, agus an riaghailteachd leis am bheil thu co' lionadh do dhleasnasan bho 'n taobh mach fathast thu airson lathaireachd Dhe. Mur bi thu iar do shaoradh as an staid 's am bheil thu aig an am, Aithnich, gu-m buanaich t' anam a ghnath iar a chuairteachadh le dorchadas co tiugh ri sin a ta cuairteachadh naoidhein nach fhaca an solus fathast. A ta thu a' deanamh gairdeachas ann am beatha corporra agus talmhuidh; ach chaill thu ann an Adhamh beatha spioradail agus neamhuidh, chaill thu beatha Dhé as t-anam agus cha-n urradh thu ath-bhuannachadh, ach le bhi iar do bhreith a ris. Gun bhreith spioradail bithidh e co neo-chomasach dhuit Dia fhaicinn, agus gairdeachas a dheanamh ann an dealradh a ghnuis 'sa bhitheas e do naoidhein nach d' rugadh fathast a ghrian fhaotainn a mach, agus gairdeachas a dheanamh na solus.

Cha b-urradh an teagasg so, iongantach gu leir-mar b' eigin da bhi do dhuine nadurach, bhi gu h-iomlan neo-aithnichte do fhear-teagaisg Iudhach Gheall Dia do na h-Israeilich le beul fhaidhean gu-n " Cuireadh è cridhe nuadh 'n an taobh stigh gu-m buineadh *è* air falbh an cridhe cloiche as am feola; gu-n timchioll-ghearradh," no gu' muthadh e gu h-iomlan, an cridheachan, chum gu-n gradhaicheadh iad e "le an uile anam, agus le 'n uile neart." Thagair Daibhidh le dian-shruth dheoir gu-n cruthaicheadh Dia ann "cridhe glan, agus gu-n ath-nuadhaicheadh è spiorad ceart an taobh a stigh dheth," Salm. li. 10. Agus dh' eigh Eseciel ris an t-sluagh uile, "Tilgibh uaibh 'ur n-uile chionta, deanaibh dhuibh féin cridhe nuadh, agus spiorad nuadh; oir c' arson a bhasaicheas sibh, O thigh Israeil?" Esec. xviii. 31. Faodaidh sinn a chreidsinn an deigh na geallanna, na h-iarrtasan, na gairmean, agus na bagraidhean, th' iar an cuir sios cho soilleir 'san t-sean Tiomnadh, gu-m bidheadh beachd-eigin aig Iudhach ionraic de 'n chaochladh spioradail sin a ta 'g eadar-dhealachadh an dream a ta firinneach bho chloinn an t-saoghail so. Ach mar aig an am so, am measg pobull Dhe, a ta cuid, gu coguiseach a coi' lionadh iomadh dleasnas modhannail, agus a' gluasad le ionracas ann an orduighibh na diadhachd bho 'n taobh a' mach, gu-n bhi aig an am cheudna a' brethneachadh le fein-fhiosrachadh, ciod anns am bheil an Nuadh Bhreith a co' sheasadh, mar sin bha e ann an laithibh ar Slanuighear. A dh' aindeoin uile a dheadh bheus, a dhiadhachd. 'eud 'ionracas, agus a ghradh airson foghluim, cha robh Nicodemus fathast iar ath-ghineamhuinn; agus air an adhbhar sin, mheudaich è aireamh na muinntir fein-fhirinneach sin a ta 'smuainteachadh nach 'eil feum aca-san air fior aithreachas, no ath-nuathachadh Spioradail.

Uime sin iar dha bhi iar a bhualadh le ioghnadh 'nuair chuala è briathran Chriosd, agus e fathast co dall 's nach do thuig è iad ach ann an seadh dorcha agus litireil, Dh' eigh e, "cionnus a dh' fheudas duine bhi iar a bhreith 'nuair a ta e aosda? am bheil e comasach air dol a stigh an dara uair do bhroinn a mhathair agus a bhi iar a bhreith?" Eoin iii. 4. Fhreagair Iosa. "An ni sin a ta iar a bhreith bho 'n fheoil, is feoil e." r. 6. Bu diomhain duit bhi iar do bhreith an dara uair bho fhuil agus bho fheoil, nach urrainn a dhol a stigh do rioghachd nèimh. Cha b 'urradh thu, le sin, bhi ann an staid gu dhol a stigh do 'n rioghachd sin, oir is e nadur truaillidh, feolmhor. agus talmhuidh amhain a ta thu comasach a thabhairt amach as broinn do mhathair. 'Sann mu bhreith spioradail ata mise a labhairt, oir an ni sin amhain, "a ta iar a bhreith bho' n spiorad, is spiorade e." Agus a chionn gu bheil rioghachd Dhe gu h-iomlan spioradail, a ta mi ag aithris dhuit a ris, "Gu deimhin, deimhin, mur bi duine iar a bhreith ò uisge agus o 'n spiorad cha 'n urrainn e dol a steach do rioghachd Dhe." Mur dean uisgeachan fiorghlan nan gras, air am bheil iad sin ann am baisteadh samhlachail "geal, mar an sneachda na peacanna sin a ta dearg mar an sgarlaid," Isa. i. 18. agus mur dean oibreachadh cumhachdach spioraid Dhe uile bhuaidhean 'anam ath nuadhachadh. a tabhairt air "bhi iar a bhreith bho shiol neo-thruaillidh," Pead. i. 23. leis an ath-bhuannaich e iomhaigh a chruith 'ear, agus gu-m bi e mar so "na fhear com-pairt de n' nadur neamhuidh." Cha bhi cuibhrionn aig adh'oighreachd nan naomh 'san t-solus; bithidh dorus an rioghachd sin iar a dhruideadh na aghaidh gu brath.

Agus mur nach bu leoir gu-n do chuir e an ceill, da uair gu bheil ath-ghineamhuinn gu h-araidh feumail chum slainte, agus gu-n do neartaich e a dhara dearbhadh leis am focal, (seadh fòs leis a mhionn,) Gu deimhin, iar aithris mar an ceudna, da uair, iar do Mhac Dhe ioghnadh fhaicinn iar a dhath air gnuis Nicodemus, agus bhi faotuinn a mach leis na suilibh sin, a ta 'rannsachadh na cridheachan agus a' sgrudadh na h-airnean, nach robh e murrach air a theagasg a ghabhail a steach, do bhrigh nach robh e comasach da a thuigsinn, ciod e oibreachadh an spioraid leis am b 'urrainn anam bhi iar ath-ghineamhuinn; ata Mac Dhe a guidhe air le caomhalachd, gun ionghnadh bhi air, ged theireadh e riusan uile bha lathair, co maith 's a thubhairt e ris-fein, " 'Seigin duibh bhi iar ar breith a ris." Agus iar eagal bhi air, gu-n tugadh sin a ta diomhair ann an ath-nuadhachadh an anam air, bhi 'diultadh na thubhairt e mar ni amaideach agus eu-comasach, a ta e le foighidinn agus gliocas, fior ion-mholta, ag oirpeachadh thabhairt air, comas mothachaidh h-eifeachdan nan gras sin a ta 'g athghineamhuinn, fhaicinn, agus mar an ceudna, neochomas 'oibreachadh a chuir an ceill gu poncail.

Nach mòr an giorrad agus an neart th' iar an aonadh ann an reusanachadh ar slanuighear! "Tha a' ghaoth, ta e' gradh, seideadh far an aill leatha, agus tha thu a' cluinntinn a fuaim, ach cha-n 'eil fhios agad cia as a tha i 'teachd, no c'ait' a tha i dol: is ann mar sin a tha gach neach a tha iar a bhreith bho'n spiorad," Eoin iii. 8. Mar gu-m bitheadh e iar radh, cha-n 'eil thu cuir ann an ag gur ni fior a ghaoth. Aig an am cheudna, cha-n urradh thu a dath, no a mineachadh do dhuine nach urradh a faireachduinn; agus bhitheadh e ni bu deacair a radh, cia as a ta i 'teachd no c'ait a tha i dol. Air an doigh cheudna, tha fios aig peacach ata iar ath-ghineamhuinn, aig an do sheid Dia anail na beatha spioradail 'na anam, gu bheil neulta a thuigse iar an sgaoileadh, "gu-n do ghairm Dia a mach e a dorchadas chum a sholuis iongantach fein;" agus gu-n d' eirich Grian na Fireantachd air. Ata e le mor ghairdeachas naomh a mothachadh an t-atharrachadh solasach a rinneadh an taobh stigh dheth. Ata e 'faicinn, "gu bheil," e iar dol thairis bho bhas gu beatha," agus a ta e a faireachduinn gu'r leanabh le Dia è, do bhrigh gu-n "d' fhuair e Spiorad na h-uchd-mhacachd, "a ta' gairm na chridhe, "Abba—Athair!" Do bhrigh gu bheil co' fhurtachd an Tighearn' mar shéimh-ghaoth Spioradail (ma dh' fheudas mi na briathra a ghnathachadh) a beothachadh 'anam; agus do bhrigh gu-n d'rinneadh e na fhear-compairt de chumhachd a bha roimhe neo-aithnichte dha. agus de shonas, " nach fhaca suil, nach cuala' cluas," agus nach d' arduich riamh cridhe an duine nach 'eil iar ath-ghineamhuinn. Ach ged a ta e a' mothachadh an t-atharrachadh so ann fein. Cha-n 'eil e comasach da a dhath, no cunntas a thabhairt mu 'n doigh 's an d' oibricheadh le spiorad Dé è. Cha-n 'eil, cha-n 'eil e comasach thabhairt air duine, aig nach 'eil a shùilean iar am fosgladh leis an Tighearna, rioghachd Dhe, a ta iar a daighneachadh 'na anam, fhaicinn, cha-n urradh e thabhairt air na h-uisgeachan so a bhlasad, a ta sruthadh suas chum a bheatha shiorruidh; an t-sonas do-labhairt so, a ta cuir thairis ann an cridhe a chreidmhich. 'S e so " neamhnuid a mhòr-luach, an ionmhas fholaichte, agus an ainm nuadh nach aithne do neach air bith, ach do 'n ti a gheibh e." Is e so focal na beatha, am mana fholaichte, a dh' fheumas gach aon a mhothachadh le a lamhaibh fein, a dh' fheumas gach aon a bhlasad le 'bheul fein. 'S e " rùn diomhair a chreidimh e, iar a choimhead ann an coguis ghloin." 'S e an siol neo-thruaillidh e, dh' easbhuidh nach urradh duine air bith bhi iar a ghineadh bho Dhia, no rioghachd neimh fhaicinn.

Dh' fhaodadh freagradh co dearbh-chinnteach, Nicodemus a thoileachadh, ach dh' eignich a mhi-chreidimh e fathast chum a ghlaodhaich a mach, " cionnas a dh' fhaodas na nithe so bhi?" Cia co cinnteach 's a ta e gu bheil an duine nadurrach, ged bhitheadh e firinneach, treibhdhireach, measarradh, agus ann an tomhas diadhaidh, "neo chomasach air na nithe a bhuineas do Spiorad Dhe a thuigsinn!" Cia co cinnteach 's a ta e gu-m bheil iad 'nan amaideachd dha, agus gu-m bheil e a ghnath 'gam meas mar nithe neo chomasach, mur dean Dia am foillseachadh dha, air dhoigh nach 'eil e 'deanamh do 'n t saoghal. Na bitheadh, uime sin iongantas ort ri giulan an dream sin do 'm bheil sinn gu tric a cuir firinne diomhar a chreidimh chriosduidh an ceill. Dh' eigh Nicodemus subhsilceach e fein a mach, "ciamar as a dh' fhaodas na nithe so a bhith?" Faodaidh na leth-chriosduidhean a radh mar an ceudna, Ata so 'giulan nithe ro-fhada; 's e so bhi 'geileadh do bhaoth-chreidimh: 's e so sinn fein a chall 's na neoil. 'Se an doigh 's fearr chum beoil na mi-chreid'ich so a dhruideadh, am freagradh, mar fhreagair ar Tighearna Nicodemus. "Am bheil thusa" thubhairt e, "a 'd fhear-teagaisg Israeil agus nach aithne dhuit na nithe so? An ni a 's fios duinn a ta sinne a labhairt, agus air an ni sin a chunnaic sinn a ta sinne a 'tabhairt fianuis: ach, (iar dhuibh-se bhi iar 'ur dalladh le gliocas meallta) cha ghabh sibh ar fianuis." Ma labhair mi ruibh mu nithibh corporra agus talmhuidh, mu bhuaidhibh a ghaoth, a ta sibh a' faireachduinn, agus a ta sibh a' cluinntinn gach lath a' seideadh air an talamh, agus nach 'eil sibh a' creidsinn, iar duibh bhi eu-comasach a thuigsinn, no adhbhar a thabhairt air a shon ciamar is a bhitheadh e nan comas so bhi aca a chreidsinn agus a thuigsinn, na 'n labhradh iad mu nithibh spioradail agus neamhaidh. Na'n labhrainn ribh mu oibreachaibh dìomhair gràs na h-ath-ghineamhuinn, nan àraidheach ribh an iar-breith sin, dh' easbhuidh nach fheud duine air son an Tighearn' fhaicinn? 'Sann mar so, a ta Iosa Criosd a' cuir aineolas agus as-creidimh an Ollaimh Israelach so thar a chéile, oir fathast cha b' aithne dha sin bu chòir dha theagasg do chàch. Mar so, tha e tabhairt chasan r' a thuigsinn, agus chaidh mar an ceudna, nach eil aidmheachd a co-sheasamh ann an ùr-sgeulaibh beachdail air na teagasgaibh a ta i a teagasg, agus a' cuir f'ar comhair, — ach aon an eolas fein-fhiosrachail air a rathaid dìomhair, ann an creidimh neo-ghluasadach, ann an geallanaibh Dhè, ann an roinn bhlasait air a mhaith sin, ata an creidimh so a cosnadh air ar son, agus ann na smuaintibh beo agus laidir a threoraicheas calg-dhireach chum gnathachadh uile nan dleasnasan a ta 'nan dearbhaidhean air nuadh chaithe-beatha. A Leughadoir, an e do mhiann sa buannachd fhaotainn bho theagasgaibh so Mac Dhe? Ma tha thu a creidsinn gu-n do chuir an Ti sin do nach urrainn breug a dheanamh, no aon sam bith a mhealladh, an ceill, gur éigin dhuit bhi iar do bhreith a ris, chum a dhol a stigh d 'a rioghachd, na caill tiota ann am barailibh faoin. Tuit sios air do ghluinibh an lathair an Ti sin amhain a ta comasach do chridhe clachach a thaiseachadh, agus a bheir air na lannan tuiteam bho d' shuilibh. Guidhe, gu-n deanadh e comasach thu air éigin iomlan an ath-bhreith fhaicinn agus a mhothachadh, agus guidhe gu-m faigheadh tu gras chum iarruidh le deoir an fhior-aithreachais. 'Sann mar so rinn Nicodemus. Ged bha e an toiseach, mi-thoileach gabhail ri teagasg an ath-ghineamhuinn, gidheadh iar da bhi iar a chuir as a bharail le briathraibh ar Slanuighear, faidheoidh thug se e fein thairis, chreid e, agus rinneadh e na "chreutair nuadh;" oir tha an Soisgeul a' teagasg dhuinn gu-n d' aidich esan Iosa gu follaiseach (agus an comh-lorg sin a theagasg,) eadhon 'nuair a threig a dheisciobuil uile è, ged nach robh a chridhe aig roimhe so theachd d' a ionnsuidh ach san oidhche, agus sin amhain chum cur 'na aghaidh. O bitheamaid iar ar nearteachadh, chum gu-m faod sinn bhi co ullamh eisimpleir a chreidimh-san a leantuinn 's a tha na saoghaltaich gu cur n a aghaidh, mar a rinn esan! agus a radh, "cionnas a dh' fhaodas na nithe so bhith?"

CEANN II.

Ciod a ta sinn r'a thuigsinn leis na briathraibh so "Bhi iar ar breith aris; bhi iar ar n-ath-ghineamhuinn."

Ged dhiult ar Slanuighear ceist gun stā an Ollamh Iudhach mu 'n doigh anns am bheil anam iar ath-bhreith, a fhreagairt, a ta e, gidheadh, comasach staid anam a ta iar a bhreith a ris a mhineachadh agus fòs sin anns an bheil ath-ghineamhuinn a co-sheasamh. Gu coitchionn faoduidh sinn a radh gur e an atharrachadh mor trid am bheil duin' a dol thairis bho staid naduir gu staid grais. Bha e na dhuine feolmhor; iar da bhi iar a bhreith a ris, rinneadh e na dhuine spioradail. Rinn a bhreith nadurrach cosmhuil e ri Adhamh iar da tuiteam, cosmhuil ris an t-sean duine, an aghaidh an d' thug Dia a mach binn a bhais, do bhrigh gur è tuarasdail a pheacaidh. Ach a ta a bhreith spioradail ga dheanamh cosmhuil ri Iosa Criosd, an "duine nuadh, a tha iar a chruthachadh a réir Dhé am fireantachd agus am fior naomhachd," Ephes. iv, 24. Roimh so, bu leanabh feirg e, ardanach, mi-gheimnidh, agus lan de mhi-chreidimh, iar a lionadh le gradh an t-saoghail, fein ghradh, agus urram talmhaidh, bha e mar an ceudna, "borb, gun ghaol do 'n mhaith, fealltach, ceann laidir, a tabhairt barr graidh do shaimh na do Dhia," 2 Tim. iii, 4. Ach trid ath-ghineamhuinn, rinneadh e na leanabh do Dhia agus na oighre air, agus na cho-oighre maille ri Criosd. Tha irioslachd, macantas, agus gradh Iosa iar a dhortadh amach ann a chridhe trid an Spiorad Naomh a thugadn dha, agus mar sin a ta e giulan iomhaigh an dara Adhamh. "Ata e ann an Criosd na chreutair nuadh; chaidh na seann nithe seach, agus rinneadh na h-uile nithe nuadh," 2 Cor. v. 17. Ata uile chumhachdan agus cheud-fathan anam iar an ath-nuadhachadh. Ata a thuigse bha roimhe so iar a comhdachadh le dorchadas, a nis iar a soillseachadh, trid an eolas fiosrach-ail tha aig mu Dhia, agus mu Mhac Iosa Criosd.

Ata a choguis bh' aig fois, agus neo-mhothach-ail a nis 'na duisg agus a' labhairt le treibhdhireas neo-choireach. Ata a chridhe cruaidh iar a thaiseachadh agus iar a bhriseadh. Ata a thoil, bha reasgeach agus coirbte iar a mhaothachadh, agus a' geileadh, agus mar sin, iar a dheanadh freagarrach ri toil Dhe. Ata 'aignidhean mi-riaghailteach, talmhaidh agus feolmhor a striochdadh do riaghladh nan gras, agus dhiu fein a pilleadh chum-nan cuspairean sin ata neo-fhaicsinneach agus neamhuidh; agus a ta buill a chuirp bha roimh so, nan seirbhisich adh' aingidheachd, a nis an .sās ann an seirbhis na fìreanteachd a chum naomhachd. Bho 'n adhbhar so, a ta 'anam, a chorp, agus a Spiorad a ruith, le luathas coimh-ionnan ann an slighe dhireach na h-umhlachd, agus a ta gach ni a ta 'n taobh stigh dheth, ag eigheachd a mach, " Nar leigeadh Dia, gu deanainn-sa uaill ach ann an crann-ceusaidh an Tighearna Iosa Criosd " mo shlanuighear, " tre'm bheil an saoghal iar a cheusadh dhomh-sa agus mise do 'n t saoghal." Gal. vi. 14. " Cha 'n aithne dhomh a so suas aon duine a reir na feola," 2 Cor. v. 16. " Tha mi iar mo cheusadh maille ri Criosd : gidheadh a ta mi beò ; ach cha mhise, ach Criosd a ta beo annam : agus a bheatha, a ta mi nis a 'caitheadh san fheoil, tha mi 'ga caitheadh tre chreidimh Mhic Dhe, a ghradhaich mi, agus a thug e féin air mo shon," Gal. ii. 20.

'Se leithid so adh' atharrachadh mòr agus iongantach ata creidimh beo a tabhairt a mach ann an anam peacach aithreach-ail. 'Se so an t-atharrachadh, ris am bheil an t-Abstol ag radh, " nuadh chruthachadh,ais-eirigh bho na marbhäibh, dol thairis bho bhas gu beatha, cumhachd Dhe chum slainte, do gach neach a chreideas, agus trid an do thogadh e maille ri Criosd, agus am bheil è a' gluasad ann an nuadhachd beatha," Rom. vi. 4.

Ach chum bhith ni 's mion. Faodaidh sinn gu cothromach a shaoilsinn, 'nuair thubhairt ar Tighearna ri Nicodemus, nach robh e comasach do dhuine rioghachd Dhe fhaicinn, gun bhi iar a bhreith a ris, gu-n do rùnaich e breith spioradail leinibh Dhe a choimeasachadh, ri breith nadurrach leinibh Adhaimh: mar so, chum gu-n sealbhaicheamaid barail ceart de'n cheud bhreith, a ta e feumail gu-n tugadh sinn fainear an dara breith, agus gu-n eireadh sinn bho sin a ta faicsinneach agus talmhaidh, gu sin ata neo-fhaicsinneach agus neamhuidh.

Cha-n 'eil naoidhein nach 'eil fathast iar a bhreith a mothachadh an aileadh, no na nithe sin trid am bheil a bheatha aig. Cha-n 'eil e a tuigsinn: cha-n 'eil buill a thuisge ann an staid chum obair. Cha-n aithnich e a bheag, iar do shuilean bhi druidte do 'n t-solus, agus do gach gne chuspair. Ata e fior, nuair bhitheas e fogus do 'n bhreith, gu bheil ceud-thus na beatha iar a nochdadh, agus gu bheil cuid-eigin deghluasadibh an-fhann a' toiseachadh chum 'eadar-dhealachadh bho mheall marbh; ach cha-n 'eil na cuspairean tha ga chuairteachadh, nis fearr iar an aithneachadh. Ged tha e 'san t-saoghal, tha e co ain-eolach mu na nithibh a ta ga chuairteachadh 's ged nach bitheadh an saoghal ann; cha-n ann amhain a chionn nach 'eil a cheud-fathan fathast iar am fosgladh suas, ach airson an sgaile tiugh a ta ga chuairteachadh, agus ga bhacadh bho na cuspairibh a ta co fogus air fhaotuinn a mach. Mar so, tha e dha-san nach deachaidh ath-bhreith· Ann an Dia a ta e beò agus a' gluasad, agus tha a bhith aig; Ach cha-n 'eil e 'mothachadh a lathaireachd, no 'n analachadh neamhuidh, agus diadhaidh sin a ta 'g arach beatha Spioradail an dream ata iar an ath-bhreith, cha-n 'eil nithe Dhe, a ta ghnath 'g am foillseachadh fein do inntinn chloinn Dhé, a drughadh air-san. Ata Dia a'gairm, ach cha-n 'eil e a' tuigsinn a ghuth. Ata Criosd ga thairgse fein dha mar an t aran a ta 'teachd anuas bho neamh; ach cha-n urradh e-san a bhlasadh gu bheil an Tighearn' maith. Dheanadh Dia e fein aithnichte dha, air mhodh nach 'eil e' deanamh do 'n t-saoghal, ach a ta suilean a thuigse iar an comhdachadh le neul co tiugh, 's nach bitheadh e 'na chomas 'fhaotuinn amach. Ata e 'na choigreach agus 'na choimheach mar ata Pol a gradh; a ta e na "choimheach do bheatha Dhe thaobh an aineolas a ta ann," aineolas a ta 'deanamh a staid neo-mhothachail dha-fein. Faodaidh cuid-eigin de thus, agus de ghluasadaibh na beatha Spioradail bhi aig roimh dha bhi iar ath-ghineamhuinn. Faodaidh e iarrtasan maith a mhothachadh, agus spairn a dheanamh chum pilleadh gu Dia; ach cha-n 'eil a thograidhean Spioradail fathast iar am fosgladh suas, iar do sgaile na doilleireachd bhi fathast a' comhdachadh anam, cha-n 'eil e 'na chomas Grian na Fireantachd fhaicinn, no latha na beatha shiorruidh: cha-n 'eil e fathast iar a bhreith bho Dhia.

Buanaichamaid fathast an samhladh. Tha breith naoidhein, gu coichionn iar a cho-chuideachadh le doilgheasaibh do-labhairt. 'Ta am beannachd so a' cosd osnaidhean, deoir, agus fòs glaodhaich dheineach oir ar a Dia ri Eubha, iar dh' i peacachadh, "Ann am pein beiridh tu clann." Agus a ta a bhinn so, a mhor no bheag, mar an ceudna iar a cois lionadh, ann an reachd Spioradail air na h-uile peacach a tha teachd chum beatha trid ath-ghineamhuinn. Mar d' fhairich Lidia pein na h-aithreachais ach airson tiota, roimh do 'n Tighearn a cridhe fhosgladh; ma bha trí mile pearsa "iar am bioradh 'nan cridhe," rè searmonachadh Pheadair, agus iar ball an deigh sin, iar an ath-ghin, a' faotuinn "maitheanas pheacanna, agus tiodhlac an Spioraid naoimh,"—Tha an Sgriobtuir a' teagasg dhuinn nach deachaidh Daibhidh, Heseciah, Manaseh, agus Pol thairis, cho bhas gu beatha cho aithghearr, no cho furasda. Ach cia be air bith, mar dh' fhaodadh eadar-dhealachadh bhi 'nan staid, tha e cinnteach gu bheil an t-atharrachadh tha 'co-chuideachadh an nuadh-bhreith, a leithid 's nach urrainn aon air bith fhuair eolas air, tre fhein-fhiosrachadh, bhi neo-mhothachail dheth.

Cha luaithe tha naoidhein iar a bhreith, na tha a bhith aig air mhodh gu h-iomlan eadar-dhealaichte, a ta e 'g analachadh, agus a faireachduinn an aileadh tha 'ga chuairteachadh, agus air mhuthadh doigh 'ga ghabhail a steach, agus a ghuath, ga chuir amach. A ta a cheud-faithean corporra uile iar an druigheadh leis, agus iar an guathachadh air an cuspairean ceart. Tha 'shuilean iar am fosgladh do'n t-solus, agus bho sin, a ta e tabhairt fainear caochladh de nithibh nuadh gun chrioch. Ata 'chluasan iar am bualadh le ionadh fuaim eug-samhuil ; agus ata a chomasan mothachaidh, mar ata, laimhseachadh, blasadh, agus faireachduinn a' faotuinn a mach dha na h-uile tiota, nieigin de na nithibh feumail sin a ta fo 'n ghréin. 'Ata Ath-ghineamhuinn a' deanamh atharrachadh co ionnan ann an anam a pheacaich. Chaluaithe tha e iar a ghineadh bho Dhia, na tha e 'mothachadh lathaireachd an Ti a 's Airde ; Le Daibhidh, 'S urrainn e 'radh "Am dheigh, agus romham, chuartaich thu mi, agus chuir thu do làmh orm," Salm cxxxix 5. Ata e 'gath-dhiuladh, do ghnath, do Dhia le ùrnuigh agus moladh anail a bheatha Spioradail, a ta e 'faighail tre chreidimh : agus gach tiota, tha e 'buannachd neart ùr, tha 'cheud-fathan Spioradail iar am fosgladh suas iar an cleachdadh, agus iar an deanadh iomchuidh 'chum cuspairean Spioradail a bheachdachadh.

Mar so, iar do'n pheacach bhi iar ath-ghin, tha suilean a thuigse iar am fosgladh, tha e anns gach ait' a' faicinn an Ti ata neo-fhaicsinneach "Ata Dia thubhairt ris an t-solus soillseachadh á dorchadas, a dealradh ann a chridhe, a tabhairt dha soluis eolais gloire Dhé, ann an gnuis ar Tighearn Iosa Criosd," 2 Cor. iv, 6. "Tha Dia 'togail air solus a ghnuis," Salm iv, 6,—Cosmhuil ri Abraham, tha e 'faicinn, le an Tighearn, an la a ta dha-san na thoiseach air beatha siorruidh; agus iar da bhi 'ga fhaicinn, tha e 'deanamh gairdeachas le aoibhneas do-labhairt. Tha 'chluasan iar am fosgladh mar an ceudna. A nis cha-n ann an diomhanas tha Dia a'gairm, tha e a' tuigsinn, 's aithne dha guth 'aodhaire, tha e teachd d'a ionnsuidh, tha e blasadh focal maith Dhe, agus cumhachdan an t-saoghail ri teachd. Ann am focal, tha 'chaileachdan Spioradail uile an sas, tha'n sgaile iar a tabhairt air falbh, cha-n 'eil nithe Dhe ni 's faide nan diomharachd no nan amaideachd. Tha e 'gan aithneachadh, agus 'gan tuigsinn, tha e 'mothachadh "an sith chaidh thar gach uile thuigse, aoibhneas an Spioraid naoimh, agus gradh Dhe iar a dhortadh a mach anns a chridhe." Tha fios aig gu bheil e iar a ghineadh bho Dhia, agus gu bheil e 'na chomhnuidh ann an Dia, agus Dia annsan.

A Leughadoir, 's e so do staid-sa, ma tha thu 'nad chreid'each; ma tha 'n creidimh sin agad, ni gur e "brigh nan nithe ri'm bheil dochas, dearbhchinnte nan nithe nach faicear." Ach mar d' fhuair thu riamh faireachdainn air an t-atharrachadh sin, san leth stigh, tabhair breth ort fein, chum 's nach toirear breth ort leis an Tighearna, bi robhrònach agus aidich, a chionn nach 'eil thu fathast iar do bhreith a ris nach feud thu rioghachd Dhe fhaicinn. Tabhair fainear na h-adhbharan tha dearbhadh èigin iomlan an ath-bhreith, fagaidh iad ris thu gun ag, ma cheadaicheas tu do ghras Dhe thabhairt ort an neart agus an sta fhaireachduinn gu druighteach.

CEANN III.

C'arson nach feud duine air bith rioghachd Dhe fhaicinn, dh' easbhuidh bhi iar a bhreith a ris.

Tha e cinnteach, bho theisteas an Scriobtuir naomh, gu-n robh ar nadur roimh thuiteam Adhaimh, a' co' pairteachadh de naomhachd agus de mhaitheas, dhe nach 'eil fuigheal sam bith againn 'nar teachd chum an t-saoghail. Ann an staid na beatha spioradail so ghradhaich an duine Dia le uile a chridhe, le uile 'anam. agus le 'uil' a neart. Rinn e seirbhis dha le uil' a neart, rinn ē gairdeachas le aoibhneas do-labhairt, agus bha co' chomunn bidheanta aig maille ris, tre 'n Spiorad naomh, dhe 'n robh e 'na theampull ; "Ach tre aon duine, thainig peacadh steach do 'n t saoghal agus bas tre 'n pheacadh, mar sin. mar an ceudna thainig bas air na h-uile dhaoinibh, do bhrigh gu-n do pheacaich iad uile,' Rom. v, 12. Mar so, rugadh sinn 'nar cloinn feirg, cha-n ann amhain orduichte chum bas corporra, agus ann an cunnart bas shiorruidh, ach cheana marbh gu spioradail ann am peacadh gìn. "Iar ar gineamhuinn ann am peacadh, agus iar ar dealbhadh ann an eu-ceart,' tha sinn 'nar coimhich do bheath Dhe, iar bhith againn amhain tograidhean feolmhor agus talmhuidh, anns am bheil, Pol ag radh, gu bheil bas ar n-anam a' co' sheasamh, agus mar nach' eil Dia na Dhia do na marbhaibh, ach do na beo-ibh tha e soilleir roimh dhuinn bhi comasach Tighearn a ghairm de Iosa, tre 'n Spiorad naomh, no Athair trid Spiorad na h-uchd-mhacachd, roimh dhuinn eolas tre fhein-fhiosrachadh fhaotinn air sin ris am bheil Pol ag radh " beatha Dhe," gu-m feum sinn cumhachd ais-eirigh IosaCrisod a mhothachadh ann ar taobh stigh, agus cridhe nuadh agus Spiorad ceart fhaotuinn uaith-san. agus fòs tograidhean Spioradail agus neamhuidh. 'Se so an ola naomh leis am bheil Dia ag ungadh fior Chriosduidhean, Se bhi dh' easbhuidh an ola so, an gras beothaichidh so, an t-adhbhar airson an bith na h-oighean amaideach iar an druideadh a mach bho rioghachd nèimh co maith ris na h-adhaldranaich.

Ach a ris, iar do orduighean Dhe bhi neochaochlaideach, bithidh na neamhan iar an gluasad, agus faillnichidh firinn Dhe roimh do leanabh Adhaimh bhi comasach gnuis Dhe fhaicinn dh easbhuidh naomhachadh.agus "ath-nuadhachadh an Spioraid Naoimh." 'Séigin duit bhi iar do "chruth-atharrachadh tre ath-nuadhachadh d' inntinn, chum gu-n dearbh thu, ciod i toil mhaith, thaitneach, agus dhiongmhalta sin Dhe," Rom. xii,2. Agus 's éigin, "gu-n cuir thu umad an nuadh-dhuine a tha iar a chruthachadh a reir Dhè am fireantachd, agus am fior-naomhachd," Ephes. iv. 24. Agus tha e gu solaimte le beul a Mhic, a' cuir an céill, nach fhaic aon air bith a rioghachd gun bhi iar am breith a ris. Agus am bheil thus' a' smuainteachadh do bhrigh gu bheil Dia maith gu n stad e bhi firinneach, agus gu-n di-chuimhnich e bhi naomh, do bhrigh gu bheil e fad-fhulangach; cha stad, cha dean a throcair Athair na breige dheth, agus bu choir dhuit a chuimhneachadh, ged rachadh "nèamh agus talamh seach, nach teid fhocailsan seach a chaoidh," Marc. xiii. 31.

Ach am bheil thu fathast ag iarruidh fhaotuinn a mach, c'arson nach teid ni air bith a ta neoghlan agus a shalaicheas a steach do rioghachd Dhe, agus c'arson nach 'eil fa chomhair a righchathair-san, ach "Spiorada nam firean iar an deanamh foirfe," agus naoimh aig am bheil "an trusgain iar an nigheadh, agus iar an deanamh geal ann am fuil an Uain." Tha 'n t-adhbhar soilleir, cha-n fheud peacadh, luibhre sin an diabhoil, òilbheum thabhairt dha-san, aig am bheil a shuilean ro-ghlan' chum amharc air olc, cha-n 'eil è comasach gu n gabhadh salchar agus aingidheachd comhnuidh maille ri Righ nan Naomh, cha n 'eil didean, no aite-comhnuidh 's an Ierusalem neamhaidh do nathrichibh nimhe, do mhadraibh, no do mhucaibh, cha n 'eil e comasach dhoibh-san a ta ardanach, reasgach, breugach, agus dioghaltach, no fòs dhoibh-san a ta farmadach, sanntach, agus mi-gheimnidh dhol a steach an sin, agus ged bhitheadh e comasach dhoibh, 'sann na theine dianloisgeach amhain gheibheadh iad-Dia. Co, " arsa Daibhidh," theid suas gu sliabh an Tighearn? " Esan aig am bheil lamhan neo-chiontach agus cridhe glan, nach do thog 'anam ri diomhanas, agus nach do mhionnaich chum ceilge," Sailm xxiv. 3—4. " 'S beannuichte na daoine a ta glan 'nan cridhe:" arsa Iosa, " oir chi iad Dia" Ach 's truagh dhoibh-san aig nach 'eil an cridheachan iar an glanadh, oir am feasd cha-n fhaic iad-san e. Cha-n 'eil comunn aig an t-solus ris an dorchadas, no réite aig Criosd ri Belial. Chum gnuis Dhe fhaicinn ann am fireantachd 's eigin duinn bhi iar ar glanadh bho 'r truaillidheachd nadurrach, agus bhi iar ar deanadh 'nar luchd compairt de nadur Chriosd agus adh' iomhaigh Dhe. Bho 'n adhbhar so tha e soilleir, gur e ath-ghineamhuinn an ceud cheum chum slainte, 'Se gras an t-slighe amhain chum gloire, agus naomhachd aon steigh an fhior shonais, mar bi eolas faireachdail againn air Iosa Criosd 's an t-saoghal so, oir 's e amhain shaoras a shluagh bho 'm peacaibh, cluinnidh sinn e latheigin ag radh, " cha-n aithne dhomh sibh, co as a ta sibh: imichibh uam, sibhse, a luchd-deanamh na h-eucorach." Lucas, xiii, 27. Cha ghabh Dia a steach chum a rioghachd, ach iadsan amhain a naomhaicheas Criosd 'nan anam, 'nan corp, agus nan Spiorad; mar 'se air aon taobh, peacadh siol a bhais, a ta ifrinn a' toiseachadh annta-san nach 'eil iar an ath-ghin ; air an taobh eile, 'se naomhachd a bheatha mhaireannach, agus ata neamh a cheana iar fhosgladh 'san anam ata a' creidsinn, "Ann ti a ta creidsinn annam-sa," deir Iosa, "tha bheatha mhaireannach aige," Eoin vi, 47. A ta 'h-earlas, a seula,a gus a roi-bhlas aig, agus mar nach urradh ifrinn bhi air an son-san a ta iar an sabhaladh bho 'm peacannaibh trid Iosa, cha mho s 'urradh, pārras bhi iar an son san nach 'eil 'nan luchd-compairt de nadur Dhe; agus mar an ceudna faodaidh sinn a radh gu bheil e co baoghalta, sinn fein a mhiodalachadh le dochas na gloire, gun bhi iar dol trid an ath-ghineamhuinn, 'sa bhitheadh dochas meadhon-la fhaicinn roimh theachd a mhaduinn, no an samhradh roimh an t-earrach. Osbarr, chum gairdeachas a' dheanamh 'sna sòlasaibh th' aig deas-laimh Dhè gu brath, a ta e feumail gu-m bitheadh,caileachdan agus tograidhean againn a cho-fhreagaireas riu : Saltairichidh mùcan neamhnuidean fo 'n cosaibh ; cha mheas cu meall ōr ni 's luachmhor na ailbhinn, Tha deaschainte snasmhor an fheallsanaich do-fhulangach do fhear-ceirde baoghalta ; agus ata fear-duthcha aineolach iar da theachd an lathair dhaoine foghluimte agus seolta, iar a ghraineachadh, agus fòs ag osnaich an deigh a bhaile-beag, agus a' nochdadh, nach do mheasadh leis, uair riamh co fada ri sin, a chaith e' nan cuideachd. Amhuil sin bhitheadh e do dhuine nach 'eil iar ath-ghin nam b' urradh dhuinn a shaoilsinn gu-n di-chuimhnicheadh Dia co mor' fhirinn 's gu-m fosgladh e geata neimh do leithid a dhuine. Mar bitheadh a chridhe iar ath nuadhachadh, mar bitheadh e iar atharrachadh bho bhi na dhuine nadurra gu bhi na dhuine spioradail, cia be air bith co neo choireach 'sa bhitheadh e ré uin a bheatha, bhitheadh co neo-chomasach dha aoibhneas a dheanamh 'sa ghradh sin, a ta 'deanamh suas sonas nan naoimh th' iar an gloireachadh, 'sa bhitheadh e do each oirdheirceas daoimein a chliuthachadh no do mhuc boisgealachd neamhnuid a thabhairt fainear, cha-n 'eil è eolach mu chainnte a Chanaain neamhuidh, cha-n urradh e leudachadh air gradh Iosa, maille ris an luchd-aitichidh neamhuidh, bhitheadh e do-fhulangach dha 'san staid 'sam bheil e beachd-smuainteachadh re aon uair air coimh-liontachd Dhè. Ciod uime sin, dheanadh e a measg cherubim agus seraphim, " agus spiorada nam firean iar an deanamh foirfe," tha uath-san a' tarruing an toil-inntinn a 's mò? Tha e-san a' gradhachadh saimh agus solasan beatha fheolmhor: ach am bheil iad so a co-chordadh ri gniomharaibh a bheatha spioradail? Nach 'eil nan nithe sin a bhuineas do Dhia do-fhulagnach dha? Agus ged nach dean e sin aideachadh, nach 'eil e 'fuathachadh Dhia 'na chridhe? Tha e ga fhuathachadh, ma chreidear a chaithe-beatha ni 's mò na bhriathra. Cha-n urradh e aon uair a chaitheadh ann an ùrnuigh ri Iosa, gun bhi gu dìomhair ag iarruidh gu-m bitheadh an obair uallachail iar a criochnachadh. Ata a chòmhradh, a leughadh, agus a shugradh, ged tha iad co folamh adh' fhoghluim 's a ta iad de sta, gu h-ainmic ga sgitheachadh ; ach bhitheadh aon uair iar a caitheadh ann am beachd-smuainteachadh, no an ùrnuigh do-fhulangach. Mar bi e iar a bhreith a ris, cha-n urradh dha bhi ann an staid gairdeachas a dheanadh ann an sòlasaibh Phàrrais ni 's mo na 's urradh do dhuine bodhar an ceòl a's binne eisdeachd le taitneas, no duine dall oibre an luchd-dreachaidh a's ainmeil a chliuthachadh, no iongantas a ghabhail riu : ach bheireadh ro mheud aoibhneas nan aingil grain do-ghiulan dha. Seadh rachadh e fein air fuadain bho lathaireachd Dhe, a roighinn air siorruidheachd chuir thairis ann bhi a' tuiteam sios an lathair na righ chaithreach, agus bhi gun sguir a la no dh' oidhche, ach ag radh—" Naomh, naomh, naomh, an Tighearn Dia uile-chumhachdach, a bha, a ta, agus a bhitheas." Taisb. iv. 8.

Ach a ta e gle fhurasda do leithid so adh' fhear a' radh leis a mhor-dhomhlachadh shaoghaltach, " Ata fiughar agam-sa gu-m bi Dia trocaireach, agus gu-m fosgail e doras neimh dhomh-sa. Gidheadh cha-n 'eil e co furasda barailean ceart fhaotuinn mu thimchioll an neamh, do 'm bheil e, na bheachd fein dol a steach. Bhitheadh e feumail gu-n tugadh a leithid so fainear briathra ar Tighearna, "Feuch, a ta rioghachd Dhe an taobh a stigh dhibh." Lucas xvii. 21. Ata na briathra so gu soilleir a' dearbhadh gu bheil Parras a cosheasamh ni 's mo ann an rùintibh neamhuidh cridheachan nam firean, na tha iad ann an greadhnachas glòrmhor neimh shuidhichte no ionadail. Ann an Leabhar Iob, a ta sinn a faicinn, gu-n d' rinn Satan, iar da e-fein a cho-mheasgadh ris na naomhaibh, e fein a nochdadh maille riu fa chomhair na righ-chaithreach. Ach an d' rinn sin e ni bu shona? cha d' rinn, bha rioghachd na dorchadais, agus uime sin, ifrinn fein an taobh a stigh dheth. Air an lamh eile, faoduidh sinn beachd a ghabhail dhe naomh ann an ifrinn ionadail; Abednego ann am fuirneis theinteich dhianloísgeich, no an t-Abstol Eoin, a reir eachdaireachd, ann an còire adh' ola goileach, agus gidheadh iad sona trid cumhachd rioghachd Dhe 'nan taobh stigh, eadhon "fìreantachd, agus sith agus aoibhneas san Spiorad naomh," Rom. xiv. 17. Uime sin, a ta sinn a' co-dhunadh gur éigin do gheata nèimh bhi iar fhosgladh air talamh, trid athghineamhuinn, agus gradh Dhe, no gu m buanaich e duinte gu sorruidh: agus nach bitheadh ann am Parras ionadail, ach amhain gainntir mhùladach, do dhuine nach deachaidh ath-bhreith; do bhrigh, iar da bhi gun nith sam bith thabhairt leis do 'n ionad sin, ach caileachdan, tograidhean agus aignidhean truaillidh agus thalmhuidh, agus an sin, nach faigheadh e bheag ach cuspairean Spioradail agus neamhuidh, 's éigin gur a anntlachd agus neo-thoileachadh bhitheadh an co-lorg sin ; agus cosmhuil ri Satan, bhitheadh inntinn fein na h-ifrinn da. Aig an am so, cha n 'eil peacaich murrach 'so a thuigsinn ; ach 'nuair bhitheas lath' an gras iar dol thairis agus iad fein iar an "tabhairt thairis do inntinn mhi-chéillidh," mothaichidh iad gu h-uabhasach éigin a bhreith Spioradail, chum bhi iar an saoradh bho ifrinn, ach mo thruaigh ! an sin bithidh e ro anmoch.

Ri uile na thug mi fainear fulaingibh dhomh an ni eile so a chur, a ta 'g eiridh bho nadur na cuise, agus dhe fein ag iarraidh ar n aire dhurachdach, cha-n urradh deadh-chéile, ach a dheachdadh dhuinn, gu-n lean misgearan, geocairean, agus iadsan ata neo-ghlan, an am focal, uile sheirbhisīch Bhelial iar an la mōr sin, am maighstir do 'm bheil iad a nis a' deanamh seirbhis, agus nach 'eil e mar an ceudna soilleir, gu-m bi, na h-eucòirich, luchd an fhòir-éignidh, na sauntaich, agus iadsan uil' a ta 'dion leas rioghachd na dorchadais, fo bhratach Mhammoin, iar an druideadh amach bho rioghachd nèimh, co maith ri 'n ceann-iùil ifrinnail ? Agus an urradh dhuinn a chuir an teagamh, gu-m bi an cuibhrionn aig na saoghaltaich, aig am bheil an inntinne iar an gnathachadh le saimh agus sòlasaibh na beatha so, nis mo na le gradh agus gloire Dhe, maille ri Satan, neach a's e dia an t-saoghail? Osbarr nach eil reusan a dearbhadh dhuinn, gu-m bi anam truaillidh, iar a luchdachadh le cudthrom a mhi-gheimnidheachd fein, a' síoladh gu grunnd an dubh-aigean, mar a ta cloch iar a h-eigneachadh le a cudthrom fein a' tuiteam dh' ionnsuidh a mheadhon? Agus nach 'eil e co furasda a shaoilsinn, gu m bitheadh na beathaichean a's truime agus a's pleõisgiche de 'n t-seorsa iteagach, ag itealaich gu h-ard mar iolar dh' ionnsuidh na greine, 'sa bhitheadh e, bhi an duil, gu-m bitheadh anam aig nach robh a chómhradh ann an neamh, gu-m bitheadh anam nach d' fhuair riamh trid ath-ghineamhuinn, sgiathan a chreidimh dhiongmhalta, na beo dhochais, agus an dian-ghraidh, comasach air Iosa a leantuinn, agus a dhol suas do neamh le armailt buadh-mhor de mhic Dhe? Faodaidh sinn, uime sin, a chodhunadh, gu bheil briathran ar Slanuighear iar an steigheachadh air reusan agus ceartas bhith-bhuan, agus mar beirear duine a ris, nach *feud* ê rioghachd Dhe fhaicinn.

CEANN IV,

Roinn I.—*Cia co cunnartach 's a ta e riaghailteachd ar caithe-beath',a ghabhail airson athbhreith ar n-anmanna.*

Faodaidh e bhith gu-n abair fear-eigin, " A ta mi dearbh-chinnteach nach feud luchd-eithich, iadsan a ta mi-gheamnuidh, mortairean, agus an dream a ta 'deanamh gu h-eu-coireach, rioghachd nèimh fhaicinn dh' easbhuidh bhi iar am breith a ris ; ach buidheachas do Dhia, cha-n 'eil mis de 'n aireamh so, bho m' oige chaith mi mo bheatha ann am measarrachd, agus ann bhi cuir ceartas an gniomh, agus fòs ata dochas agam nach 'eil mi a'm choigreach do dhiadhachd : a ta mi 'n daonnan a feitheamh na h-eaglais ; a ta mi 'leughadh focal Dhe ; a ta mi 'g ùrnuigh agus a' comunnachadh gu riaghailteach. Nach 'eil iad so 'nan comharaidhean neo-amhrusach mu m' athbhreith ? Agus nach 'eil mi uime sin iar mo bhreith bho uisge agus bho 'n Spiorad naomh 'nam bhaisteadh ? "

Roimh dhomh a cheist so a fhreagairt, ceadaich dhomh beagan a chuir, nach 'eil dhe ni's lugha chudthrom. Am bheil sith agad ri Dia ? An d' fhuair thu maitheanas do pheacanna ? An d fhoillsich Dia a Mhac annad ? 'Nuair a cheasnuicheas tu thu fein am bheil thu 'mothachadh gu-r e "Crisod annad dochas na gloire?" Ann d' fhuair thu "Spiorad na h-uchd-mhacachd a' deanamh fianuis maille r 'ad Spiorad-sa, gur tu leanabh Dhe?" Am faca tu riamh dealradh gnuise Dhe, agus "an do mhothaich thu cumhachdan an t-saoghail ri teachd?" Am bheil thu a' blasadh an neamh, a ta anama nan naomh a' mealtuinn eadhon 'sa bheatha so, "gradh Dhé iar a dhortadh a mach 'nan cridheachaibh, tre'n Spiorad naomh a thugadh dhoibh?" Am bheil tart air t' anam chum an Dé bheò? Am bheil e 'togradh na dheigh, "mar am fiadh chum nan sruth uisge?" Am bheil thu a' meas nan uile nithe 'nan call agus 'nan aolach airson ro-oirdheirceas eòlais Iosa Crisod?" Am bheil thu iar do chumadh ni 's fàide ris an t-saoghal so, agus am bheil thu beo mar choigreach agus fear-cuairt air an talamh? Am bheil thu a dian-ruith le aoibhneas adh' ionnsuidh an Ierusalem neamhuidh, anns am bheil d' ionmhas agus do chridhe a cheana? Am bheil t' anam dol suas chum Dhe, eadhon mar an lasair chum nèamh? Am bheil thu 'nad uile chaithebeath a' cliuthachadh agus a "cuir an céill feartan an ti sin a ghairm a dorchadas thu chum a sholuis iongantaich fein?" Agus am bheil thu san taobh stigh dhiot a' faireachduinn an t-irioslachd, an fhad-fhulangas, an neo-fhéinealachd, gu n do chuir thu cùl ris an t-saoghal, am bheil thu faireachduinn an aoibhneas naomh, an èud caoimhneil, an caomhalachd bidheanta, an togradh bhi maille ri Crisod, an stoldachd beusach, an gradh gun cheilg, a ta fior-shamhlachail orra-san tha nam fior chreid' ich·

Mar 'eil na ceiste so 'cuir iongantas ort, ma thug Spiorad Dhè comas dhuit an diomharachd a ta annta a dhearbhadh, ma 'se do chùram a 's ro-dhùrachdaich,bhi 'faireachduinn na caileachdan agus na h-aignidhean neamhhuidh ud ann an céum iosal, agus gur e do dhearmail* a's ro-mho, gu-m bitheadh tu fas ann an gras do ghnath, gus am mothaich thu cumhachd ais-eirigh Iosa,—is leanabh le Dia thu, a ta thu iar do breith a ris! Co dhiubh, dh' imich thu, mar Shamuel, ann an slighe an Tighearn bho d' oige, no cosmhuil ri Pol, gum faca thu Grian na Fíreantachd ann am meadhon do chursa, cha-n 'eil e airson diubhras: 's leatsa na h-uile nithe, agus is le Crisod thusa; agus is le Dia Crisod."

Ach mar 'eil thu 'faotuinn na comharraidhean so ann ad chridhe, no 'faireachduinn na dearbhaidhean so air a bhreith nuadh agus spioradail 'nad uile chaithe-beatha, ma tha do choguis a togail fiannuis 'na t aghaidh, agus 'gad éigneachadh, gu aideachadh, gu bheil thu 'mothachadh 'nad thaobh stigh ni 's no de 'n duine nadurach na de 'n duine spioradail, iar duit bhi saothrachadh ni 's mo airson an talamh na airson neamh, airson an t-saoghail agus air do shon fein, na airson gradh Iosa, agus na gloire chum am bheil e gad ghairm, cha bhitheadh sinn ach amhain cuir ceap-tuislidh 'nad shlighe, mar togadh sinn ar guth, ann am briathraibh ar Maighstir nèamhuidh, "Is èigin duibh bhi iar ar breith a ris, mur bi duine iar a bhreith a ris, cha-n urrainn e dhol a steach do rioghachd Dhè." Eoin iii, 5–7. Cha-n 'eil sinn le so a ciallachadh, gur èigin duit do bheath' ath-leasachadh, eadhon mar pheacaich sgainnealach. Cha-n èigin, oir faodaidh e bhith, gu bheil do chaithe-beatha a rèir riaghailtean teann na ceartais agus na measarrachd. Tha thu 'tabhairt deirc, tha thu 'coi' lionadh dleasnasa na diadhachd gu poncail bho' n leth a mach. Faodaidh sinn sin uil' a chreidsinn, cosmhuil ri Nicodemus a ta thu deanamh so uile ann an treibhdireas do chridhe, agus mar do Dhia. Ach a ta 'n Tighearn 'a cuir an ceill, ged tha coslas na diadhachd agad, h-uige so gu bheil thu ag aicheadh a cumhachd· A ta e 'cnir an ceill, nach dean d'fhìreantachd, nach 'eil 'tabhairt barrachd air fìreantachd nam Phairiseach gu brath, do thabhairt a steach do rioghachd Dhe. Seadh fòs, ged bu dara Chornelius thu, ged bu duine crabhach thu air am bheil eagal De maille ri d' thigh uile, agus ged bhitheadh tu a' tabhairt morain dheirce do 'n t-sluagh, agus ag iarruidh Dhe le trosgadh agus ùrnuigh a ghnath ; mur do ghabh Dia ruit 's an aon ghradhaichte, mur d' fhuair thu trid creidimh ann an ainm Iosa maitheanas do pheacanna, mur d' thainig an Spiorad Naomh a nuas ort, mur 'eil Dia, d' an aithne an cridhe, a' deanamh fianuis dhuitsa mar Dha-san, a' glanadh do chridhe trid creidimh, cha do shaor do bhaisteadh thu, agus ged nach faod thu bhi fad as bho 'n rioghachd cha do shealbhaich thu fathast a bheag dhi, cha-n 'eil thu fathast iar t-ath-ghineamhuinn. Ata eagal Dhe ort, ach cha n 'eil a ghradh agad 'nad chridhe, cha leanabh do Dhia fathast thu. fathast a ta Spiorad na h uchd-mhacachd a dhith ort, chum thu bhi 'nad chriosduidh. " Oir ann an Iosa Criosd, cha-n 'eil eifeachd sam bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-thimchioll ghearradh, ach ann an creidimh a dh' oibricheas tre ghradh," agus ann an " creutair nuadh," atharrachadh iomlan air d' anam, co maith 's air do chaithe-beatha. Ann am focal cridhe nuadh, Spiorad ceart; rioghachd Dhe an taobh stigh dhiot.

---

* Anxiety, *Sasg.*

Ma tha na nithe so mar so, agus cha-n urainn iad bhi iar an aicheadh, gun bhi 'saltrachadh fo chois an fhirinn mar a ta i ann an Iosa, fuiling adh' fhocal De dhol a steach dh' ionnsuidh d' anam. An diugh cluinn a ghuth, seadh guth Dhe, agus na cruaidhich do chridhe. Buinidh na nithe ata thu a leughadh do d' shith bhith-bhuan, O bi air t-fhaicill! an t eagal gu-m bi do mhi-chreidimh 'gam folach gu siorruidh bho d' shuilibh.

An d' thusa aon de naoimh ud an t-saoghal, a ta 'deanamh spagluinn 'san fheoil; agus a ta ann an aite bhi fulang geur leanmhuinn air sgath crann-ceusaidh Chrisod, a ta iar an ùrramachadh le daoinibh do bhrigh gu bheil thu fathast iar do chùmadh ris an t-saoghal so a ta lathair? An d' thusa aon diubh-san, a ta toilichte le 'n dleasnasaibh modhail, agus an crabhachd bho 'n leth a mach, agus nach 'eil a' teachd chum Iosa le aithreachas agus ìosdachd a Chìs-mhaoir? Fuiling do "amaideachd so an t searmonuichidh" do chidhis* a tharruing dhiot. Cuir cùl ri d' ghliocas fein, reub sios culaidh diombain t-fhireantachd fein, agus a' bualadh air t' uchd, thig dh' ionnsuidh Chrisod, maille ris na cìs-mhaoir agus na striopaichibh, agus guidh le osnaibh gu m faigh thu an t-athghin sin dh' easbhuidh nach feud thu rioghachd nèimh fhaicinn. Chuir Nicodemus an t-eiseimpleir fa d' chomhair, ghabh e faidheoidh ris an rioghachd mar leanabh beag, agus thug e tuilleadh a 's buaidh trid fuil an Uain. Imich 'na cheumannaibh beannuichte, Agus fos ged b' Fhear-teagaisg ann an Israel thu, lean 'aon-fhillteachd-san, agus cosmhuil ris 'san faigh buaidh air t' uile chlaon bharailibh agus t' uile ambrusaibh, agus eagal an dream sin a their gur iad fein Israel Dhe, ged nach iad; agus iar duit a leantuinn 'san ath-breith, leanaidh tu e gu h-athghearr chum gloir.

---

* Sgaile-meallaidh, *Mask*, *Sasg.*

Ach ma's peacach folluiseach thu, ma tha thu, 'caitheadh do bheatha ann an èu-coir, ann an neo-mheasarrachd, ann an neo-ghloine no am mealltaireachd, ag iotadh an deigh òr, no an-tograidhean soghail, a' tabhairt grain adh' ainm Dhe agus d' a fhocal, cha-n éigin duinn a dhearbhadh nach 'eil thu iar t-ath-bhreith. Ata guth aig do pheacanna, tha iad a glaodhaich, mar rinn Iosa ri leithid a sharchiontaich. "Tha sibhse bho bhur n-athair an diabhol, agus is iad ana-mianna bhur n-athar a 's toil leibh a dheanamh." Eoin viii. 44.

Ata fios agad gu bheil e mar so, tha do chridhe fein g' ad dhiteadh. Uime sin, na bitheadh iongantas ort, gu bheil sinn, ann an ainm an Tighearn, a' cuir an ceill do leir-sgrios iomlan, mar 'eil thu iar do bhreith a ris. Dean dìchioll chum do shuilean fhosgladh, agus amhairc air truaillidheachd do chridhe, an ionad duaichnidh sin bho 'm bheil do chaithe-beatha mi-dhiadhaidh a' sruthadh, Feuch an t-aingeal-sgrios a d' dheigh, an t-slochd siorruidh a' fosgladh fo d' chosaibh, agus an Tighearn Iosa ullamh gu dioghaltas a deanamh ort mar a namhuid, O gu-m bitheadh smuaintean mu na nithibh eagalach agus uamhasach so ga d' dhusgadh, roimh do 'n dearbhachd do chlaoidheadh! O gu m bitheadh eagal an Tighearn na thoiseach gliocais annad-sa! Pill an dearbh uair so dh' ionnnsuidh do Dhia grasmhor, "pill c'arson a bhasaicheas tu,' faodaidh am maireach bhi ro-anmoch. 'Se so latha na slainte dhuitsa. Ma ni thu di-meas air, faodaidh an oidhche a ta teachd bhi na toiseach air an oidhche shiorruidh do t-anam, agus an cuir thu suarrach cunnart cosmhuil ri so. Nach dean thu ni-eigin chum dhol as bho chlaidheamh ceartais Dhe ? Mur gluais do chunnart thu, tabhair fainear do leas. Bu leoir so chum atharrachadh iomlan a dheanamh ort, nan tugadh tu fainear e gu durachdach. 'San t-saoghal so tha Dia a' tairgse dhuit maitheanas do pheacanna agus sonas, leis an urrainn amhain barrachd bhi iar a thabhairt, le sin th' aige na naoimh th' iar an glorachadh ; agus an deigh a bheatha so tha e a' tairgse rioghachd—seadh rioghachd anns na neamhaidh, agus an cuir thu cùl gu mi-churamach ri so, do bhrigh nach urrainn thu a shealbhachadh gun saothair ? An roghain air bhi iar do bhreith a ris, am bheil thu a' runachadh crùn gloire shiorruidh a chall—do Dhia, do Shlanuighear, agus t-uil' a chall—seadh fòs thu fein a sgrios, agus sin gun leasachadh ? Na bi iar do mhealladh, mu dhruidear rioghachd nèimh 'n a t-aghaidh, 's e rioghachd na dorchadais, eadhon an dara bàs, bhitheas na chuibhrionn dhuit. Mur bi rioghachd Dhe iar a daighneachadh 'san taobh stigh dhiot ; mur bi a bunnait iar a steigheachadh 'n a t anam 'san t-saoghal so, trid fireantachd Chriosd, sith Dhe, agus aoibhneas an Spiorad naomh, gabhaidh " an cnuimh nach basaich, agus an teine nach teid as " dioghaltas gu h-uamhasach dhiot airson an di-meas a ta thu 'cuir air fuil a choimh-cheangail, anns am faodadh do pheacanna bhi iar an glanadh air falbh, nam bitheadh tu iar a' chrathadh naomh asluchadh. Ged tha sinn co saor, na gabh oilbheum; tha fios aig Dia mu tha sinn a' sgaoileadh romhad ionmhasan a chorruich, gur ann chum gu-n teicheadh tusa dh' ionnsuidh ionmhasan a throcaire; tha iad so fathast fosgailte; tha 'gheallanna mor agus luachmhor fathast air do shonsa; agus d' an trid faodaidh tu bhi iar do dheanadh na t-fhear-com'pairt de 'n nadur dhiadhaidh 's a bheatha so, agus an deigh a bhais de 'n oighreachd am measg nan naomh ann an solus.

Roinn II.—*An diubhras a ta eadar ath-leasachadh an Phairisich agus ath ghineamhuinn a Chriosduidh, ni's mion iar a thabhairt fainear.*

Ris an earail a chaidh roimh so, ceadaich dhomh comhairle a chuir a tha de 'n chudthrom a 's mo. Tha moran pheacaich ag aideachadh éigin agus. feumalachd an ath-bhreith, gun bhi 'buannachadh a bheag le sin, do bhrigh gu bheil iad a' cur ath-leasachadh beatha na h-aite. A Leughadoir, bi air t-fhaicill bho 'n mhearachd so—Cuimhnich nach leoir bhi' basachadh do 'n pheacadh, mur bi sinn iar ar togail suas chum nuadhachd beatha, 's ni faoin bhi ag radh, "Trid gras Dhe cha-n 'eil mi an ni sin a bha mi," mar urrainn dhuinn a' radh, "trid a ghras cheudna a ta mi nith nach robh mi riamh roimh so."

Agus mar an ceudna, 's ni faoin dhuit bhi comasach a radh, "cha-n 'eil mi nam mhiomnachair, 'nam mhisgear no 'nam dhruisear, ni mo tha mi 'gluasad a reir na feola :" mur mothaich thu aig an am cheudna gu bheil thu ag imeachd ann an sligh chomhnard a chreidimh, na dochais agus a ghraidh dhiadhaidh.

Cha-n 'eil thu ni 's faide eu-corach, ro-mhaith,—ach cosmhuil ri Sacheus, am bheil thu 'tabhairt leth do mhaoin chum na bochdan a bheathachadh, ma thug thu aon ni bho neach air bith gu foirnearteach, am bheil thu 'tabhairt dha a cheithir uiread ? Cha-n 'eil thu ni 's faide mi-gheamnuidh no soghail ; ach am bheil do thograidhean spioradail agus diadhaidh ? Cha-n 'eil thu ni 's faide 'nad thraill do choruich agus adh' f hearg ; ach am bheil "sith Dhe, a ta thar gach uile thuigse" a' coimhid t-anam ann an ciuineas agus 'am fad-f hulangas Uain Dhe ? Cha n 'eil thu ni 's faide iar do lionadh leis an ardan sin thug ort iadsan a 's inbhiche na thu fein f huathachadh, iadsan a 's neoinbhiche a' chuir am mi-shuim, agus do cho-inbhich a sheachnadh, ach an ait' an ardain so, am bheil thu faireachduinn 'nad chridhe bochduinn spioraid agus irioslachd Iosa ? Am bheil thu aig am air bith 'tabhairt maoth-chaidreamh do sin de 'n goirear "ard-aigne modhail ?" Am bheil thu aig uair air bith 'deanamh uaill a d' dhaichealachd,* no á eadar-dhealachadh-eigin saoghalta ? Theagamh gur duine ainmeil thu, agus gur e do bheachd gu bheil e suarrach dhuit breug a dheanamh, no bhi 'cùl-chaineadh ; ach am bheil thu 'n daonnan gu daingeann a cumail suas taobh na firinn ? Am bheil thu a' sōlasachadh, a spreigeadh agus ag earalachadh do bhrathaire le caomhalachd agus èud a chriosduidh ? Cha-n 'eil thu ni 's faide a sgeigeadh focal De ; ach am bheil thu a' beachd-smuainteachadh air, a la agus adh' oidhche ? Agus am bheil e ni 's milse do d'anam na tha mil do d' bhlas ?

---

* Gentility, Sasg.

Chaidh 'dhearbhadh ort gur peacadh mòr ainm Dhè 'thabhairt an diomhanas ; ach am bheil thu le h-urram a' deanamh aoibhneas gach uair a ta thu ag ainmeachadh, no a' smuainteachadh air an ainm naomh sin ? Ata thu a 'fuathachadh mi-dhiadhachd, a ta thu a' glaodhaich amach an aghaidh an tuil adh' aingidheachd tha bagradh ar sgrios ; ach nach 'eil thu an dara cuid iar do thogail suas le h-eud garg no meadh-bhlath,agus iar do lionadh le faoin-dhochas ? Ata thu a' caoidh os-cionn moran a ta thu a' faicinn 's an eaglais, agus aig a bhord naomh ; ach iar duit fein bhi 'n sin, am bheil thu a' deanamh gairdeachas mar ann an lathair an Tighearn ? Am bheil gach ni ta 'n taobh a stigh dhiot a' glaodhaich a mach, trid t'fhiosrachadh solasach " Cia h-uamhasuch an t-ionad so ! Cha-n ait air bith so ach tigh Dhe, agus is e so geata nèimh?" Am bheil thu san taobh stigh dhiot a' beathachadh air aran nan aingil? Am bheil thu ag ol de na h-uisgeachaibh a ta sruthadh suas adh' ionnsuidh beatha mhaireannach? Am bheil thu a' blasadh gu bheil an Tighearna maith?

Ata thu 'dol gu riaghailteach a steach do d sheomar agus tha thu 'faghail cron do 'n dream tha 'dearmad ùrnuigh 'dheanamh ri 'n Athair a a chi an uaignidheas; ach am bheil thusa an sin ag iarraidh Dhé le deoiribh, gus am foillsich se e féin dhuit air dhoigh nach 'eil e deanamh do 'n t-saoghal? Am bheil thu tinn "le gradh," (agus am briathra Sholaimh,) a' mothachadh gu r leatsa "do Ghradh, agus gu-r leis-san thusa, gu bheil a lamh chli fo d' cheann, agus a lamh dheas timchioll ort?" Ann am focal, am bheil thu an sin a' faireachduinn gu bheil "gras an Tighearna Iosa Criosd, agus gradh Dhé, agus comh chomunn an spioraid naoimh, maille riut." 2 Cor. xiii. 14.

Ata thu, mothachadh, gu-m bu choir do bheatha a chriosduidh bhi na gnath ullachadh airson a bhais, agus mar a ta e an aghaidh deadh-cheil, na sugraidhean sin a ghnathachadh, anns nach bu toil leinn, gu-m faigheadh am bas sinn, tha thu air an adhbhar sin a' fagail Cleas-chluichean, Ceilidhean neo-fheumail, Bannala-dannsaidh,* Spailpeanachd,† Rolaistean,§ Cairtean, agus an leithide sin, dhoibh-san a "dhall dia an t-saoghail so, air eagal gu-n dealraicheadh orra solus soisgeil ghlormhoir Chriosd," 2 Cor iv. 4., no gu-m faiceadh iad sioruidheachd ullamh chum an slugadh suas; ach am bheil thu, gnath-cheannach na h-aimsir, a chum gu-n gluais thu 's na h-oibribh deadh-bheusach so uile a dh' ull'aich an Tighearn air do shon? Am bheil gradh Chriosd ga d' chomh-eigneachadh, ionnas gu bheil do dh'leasnas 'na thlachd dhuit? Am bheil thu 'gabhail tlachd, ann bhi 'g amharc air an Tighearn Iosa ann am priosan, agus ann an ionad-comhnuidh a bhantraich agus an dilleachdain? Am bheil thu 'sireadh a mach na bochdan a ta iar an cuir am mi-shuim? Am bheil thu trocaireach gus a chuid a 's motha 'n ad' chomas, araon do chuirp agus adh' anamaibh dhaoine? Agus am bheil bhi 'frithealadh dhoibhsan tha 'n amhghar, àgus bhi a' gul maille riusan tha ri gul, a 'tabhairt dhuit ni 's mo thoil-inntinn, na tha clann an t-saoghail so a 'faghail 'nan uile aighearachd fhaoin.

---

* Balls. † Foppishness. § Romances, Sasg

Cha-n 'eil do chaithe-beatha mi-riaghailteach, buidheachas bhi do Dhia! Cha-n 'eil thu ni 's faide beo ann am peacannaibh danadais, ach am bheil thu faireachduinn crathadh fola Chriosd? Am bheil thu a' mothachadh gu bheil "saorsa agad tre 'fhuilsan, maitheanas do pheacadh?" Ephes i, 7. Ann am focal, am bheil thu "iar do cheusadh maille ri Crisod," beo a so suas cha 'n ann duit fein ach do Dhia? An e Crisod do bheatha?

Am bheil thu a' fiosrachadh gu bheil "do bheatha folaichte maille ri Crisod ann ad Dia?" Col. iii, 3.

A Leughadoir, faic anns na ceistibh so an diubhras a ta eadar ath-leasachadh an Phairisich agus ath-ghineamhuinn leinibh Dhe. Tha meud eigin de ghras bacaidh, de reusan agus de bheachdsmuainteachadh ni 's leoir do 'n cheud aon; ach cha sasaich ni 's lughe na baisteadh an Spioraid Naoimh agus comh roinn cinnteach de bhas agus adh' ais-èirigh Iosa an dara h-aon. Bi air t-fhaicill, nam bu mhiann leat dol as, do rireadh, bho 'n chorruich a ta ri teachd, agus rioghachd Dhe fhaicinn, bi air t-fhaicill, nach fan thu ann an staid a cheud aon. Mu dh' fhanas, "theid na cìs-mhaoir agus na strìopaichean do rioghachd Dhe romhadsa," no 'se is docha nach 'eid thu gu brath steach, air chor air bith ann. Chuir Crisod efein gu solaimte an ceil e, Mat. v. 20, 21, 31. Na cuir bhi geur-theann as ar leth, ann bhi mar so so, a' leantuinn gliocas bhith-bhuan, agus bhi gun a chridhe againn focal air bith a ta scriobhte ann an leabhar na beatha a chuir ann an neo-bhrigh. Be bhi 'gar miodalachadh 'sa chuis so, ar n-anama fein a chall agus sin gun leigheas.

Tha e iar a dhearbhadh dhuinn gu-bheil an dream aig am bheil an inntinn fheolmhor, a' togail suas an gutha air gach taobh cosmhuil ri fuaim mhorain uisgeachan, agus a' bathadh guth an t-Slanuighear. Ann an diomhain a ta sinn cuir an ceill, nach teid iadsan tha gu breugach a gairm Tighearna dheth a steach d' a rioghachd. An diomhain a ta sinn a' glaodhaich ri peacaichibh spairn chruaidh a dheanamh gu dhol a stigh air geata cumhann na h-ath-ghineamhuinn, a chionn gu-n iarr moran dhol a stigh air geata na h-ath-leasachaidh, agus nach bi iad comasach. Ata peacaich an daonnan mall-chreideach agus rag-mhuinealach, agus a ghnath iar an tarruing air falbh leis a mhor-shluagh, a' diultadh eisdeachd ri guth an Aodhair. Ata madaidh-alluidh ann an culaidhibh chaorach 'g am mealladh, a ta 'm bās, roimh dhoibh bhi iar an ath-bhreith, a' gabhail greim dhiubh, agus an deigh sin tha iad iar an " coimhid ann an geimhlibh siorruidh fo dhorchadas, fa chomhair breitheanais an la mhoir," Jud 6.

Amadana! bhi iar bhur dalladh le sin bu choir bhur suilean fhosgladh, eadhon, leis an domhlachadh a ta toilichte bhi beo as eugmhais ath-ghineamhuinn. Mar nach bitheadh Criosd gu puncail iar a radh, gu bheil " mòran iar an gairm, ach beagan iar an taghadh,' Mat. xx. 16. Gur treud beag a threudsan, agus gur " tearc iadsan a ta 'g imeachd san t-slighe aimhleathan a ta treorachadh chum beatha," Mat. vii. 14.

Cuir cùl, a Leughadoir, cuir cùl ri amaideachd dalma nan saoghaltaich, agus mur 'eil an t-seun fathast iar a bhristeadh, fuiling do ghras Dhe a' bhristeadh aig an am so ! Na abair gu bheil thu "beartach agus gun fheum agad air ni sam bith," na cuir do mhuinghinn 'na t-oibribh maith fein, 'na d' threibhdhireas 'nad' dhleasnasaibh crabhach, no 'na d' t'fhireantachd fein. Díreach an aghaidh sin, aidich, nach 'eil thu iar do bhreith aris, gu bheil thu fathast 'na d' pheacannaibh, gu bheil thu "doruinneach, agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lomnochd," Taisb. iii. 17.

Mothaich t'éigin air " ōr chaidh a dhearbhadh 'san teine a cheannach, chum gu-m bi thu saoibhir ; agus eudach geal, chum gu-n comhdaichear thu, agus nach bi naire do lomnochduidh follaiseach, agus sābh-shùl chum do shuile ungadh, chum gur leir dhuit," Taisb. iii. 18 Glaodh a mach cosmhuil ris a chis-mhaor aithreachail; le cridhe briste agus spiorad bruite, " A Dhia dean trocair ormsa ta am pheacach !" Luc. xviii. 13. No cosmhuil rì Saul ag urnuigh a la agus adh' oidhche. A Thighearna, "co a shaoras mi bho chorp a bhais so ?" Rom. vii. 24. A Thighearna, ciod is coir dhomh a dheanamh chum bhi iar mo bhreith a ris ?

Ma 's iad so iarrtasan agus dian-ghuidhe do chridhe, tabhair aire do cho-dhunadh an teagasg so, an sin chi thu, cia b' e co cunnartach 'sa dh' fhaodas do staid a bhith, nach 'eil e eu-dochasach ; theid a dhearbhadh ort, gu bheil "Iocshlainte ann an Gilead,' Ierem. viii. 22. Agus aidichidh tu gu bheil creidimh an am fuil Chriosd comasach, cha-n e amhain lotan anma 'ta a' basachadh a leigheas, ach fòs anam a ta gu spioradail marbh, a thogail suas gu beatha.

COMH-DHUNADH.

Ciod iad na meadhona leis am faod anam bhi iar a bhreith a ris ?

Mar thiodal dha fein, tha Dia a' gabhail, "AN TIGHEARN, AN TIGHEARN, DIA, IOCHDMHOR AGUS GRASMHOR, FAD-FHULANGACH, AGUS PAILT' ANN AN CAOIMHNEAS AGUS AM FIRINN, A GLEIDHEADH TRÒCAIR DO MHILTIBH, A 'MAITHEADH AINGIDHEACHD EUSANTAIS, AGUS PEACAIDH," Ecsod. xxxiv. 6, 7. Tha e a mionnachadh air fein, nach 'eil tlachd aig ann am bas peacach, ach gu-m bitheadh, e iar iompachadh, agus beo, agus tha na h-eifeachdan a comhfhreagairt ris na foillsichibh caoimhneil so. Fhuair a throcair a mach doigh chum an duine iar dha tuiteam, a thogail suas, ma gheileas e, agus a chuir a ris am measg a chloinn fein, gun dochann a dheanamh d'a cheartas: tha 'n doigh so roiongantach. do-smuainteachail, agus do-thuigsinn, tha e gun tomhas a' tabhairt barrachd air smuaintibh nan ainglean agus iarrtasaibh dhaoine. Agus a ta e co neo fhailneach, 's gu faod na h-uile aig am bheil beachd cheart mu thimchioll an tuiteam truagh ann an Adhamh, agus iadsan uile a ta 'faireachduinn nach 'eil iad ni 's comasaich air iad fein ath-ghineadh, na tha iad air neamha nuadh agus talamh nuadh a chruthachadh, a theachd a chum Dhé agus ath-ghineamhuinn fhaotuinn gu saor agus trid gras, agus fòs còir air rioghachd nèimh.

A Leughadoir, chuala thu mu 'n leigheas so iomadaidh uair, ach air an aon lamh, iar dhuit bhi aineolach air do bhochduinn agus iar d' eucail, agus air an laimh eile, iar do d' thuigse bhi iar a dorchachadh trid mi-chreidimh, faoduidh e bhith, nach d' thug thu fainear, ni mo an do thuig thu mar Chriosduidh "na nithe a bhuineas do d' shith." Gu-n gabhadh tu riu a nis mar shoisgeil Chriosd, "oir is e cumhachd Dhe e chum slainte do gach neach a chreideas." Rom. i. 16.

Uime sin bitheadh e aithnichte dhuit, nach ni air bith eil' an ath-ghineamhuinn, ata sinn a searmonachadh, ach da ghniomh mhoir Spiorad Dhe air anam aithreachail. 'Se *Fireanachadh* no maitheanas pheacanna an ceud aon, agus 's e 'n gniomh saor sin e, trid am bheil Dia a' maitheadh do 'n a pheacach a ta creidsinn ann an Iosa air sgath a throcair fein, uile a pheacanna chaidh seachad, agus trid am bheil e "meas a chreidimh da mar fhireantachd," Rom, iv. 5. A chionn, iar da bhi a' faireachduinn nach 'eil fireantachd aig fein, agus nach 'eil e comasach obair sam bith a dheanamh a ta maith ann an sealladh Dhe, a ta e a' striochdadh do fhireantachd Dhe, a ta e, le a chridhe, a' gabhail ri Iosa Criosd mar a Shlanuighear, a Shlanuighear saor-thiodhlaicte, agus aon Shlanuighear, agus a ta fios aig gu bheil e iar gabhail ris, do bhrigh gu bheil Dia 'ga lionadh le sith agus aoibhneas ann bhi 'creidsinn, agus gu bheil e a' faighinn uachdrannachd os cionn uile a pheacanna,

'Se 'n t-uachdrannachd so os-cionn peacadh, a ta 'n creidmheach a faotuinn, maille ri maitheanas a pheacanna a chaidh seachad, toiseachadh no steidh an dara roinn adh' ath-ghineamhuinn, ris an abrar 's na Scriobtuiribh, *Naomhachadh*. Oir 's a cheart uair, sam bheil am peacach a faotuinn an creidimh so, an creidimh adh' fhirinnicheas,—aig an dearbh uair sam bheil spiorad Dhe a deanamh fianuis maille r'a Spioradsan, gu bheil a pheacanna iar am maitheadh, tha e faotuinn an cumhachd chum "gradhachadh gu mor," amhuil mar a ta e 'mothachadh gu-n deachaidh moran a mhaitheadh dha. Iar do ghradh Dhe bhi mar so iar a dhortadh a mach 'na chridhe. a ta atharrachadh iongantach iar a dheanamh ann an uile bhuaidhibh 'anam agus a ta e' faireachduinn ged 's maith a dh' fhaodta, ann an ceud iosal, eifeachdau an Nuadh-Bhreith, mu 'n deachaibh cunntas a thabhairt san dara ceann de 'n teasgasg so.

Cha-n 'eil sinn idir a co-dhunadh gu bheil corp a pheacaidh iar a sgrios, trid timchioll-ghearradh so a chridhe, no trid an ceud taisbeanadh so a ta Criosd a' deanamh ann an anam a pheacaich: Cha-n 'eil, 'Sann amhain maille ri Criosd tha 'n seann duine iar a cheusadh agus iar a chaitheadh as; agus ged nach 'eil e' na chomas bhi 'g oibreachadh mar bha e roimhe, tha e fathast beo agus ag iarraidh cothrom, chum e fein fhuasgladh, agus 'ain-tighearnas a chuir an gniomh, le ni 's mo 'dh 'ain-iochd na rinn e riamh. Fhuair Daibhidh agus Peadar faireachduinn dhoruinneach dhe 'n so; agus uaith sin a ta sinn a faicinn nach e obair la no eadhon bliadhna th' ann an naomhachadh. Oir ged tha e an comas Dhe 'obair fein a ghearradh goirid ann an fìreantachd, mar chaidh dheanamh do 'n ghaduich aithreachail, bho chian, agus fos do mhòran a chaidh ghairm aig an aon-uair-deug bho 'n an sin, a ta e gidheadh, gu coitchionn na obair a bhitheas dol air adhairt a chuid 'sa chuid, agus maith dh fhaodta a mhaireas ré uine fhada. Uime sin, a ta sin ag radh gur e naomhachadh obair chumhachdach sin an Spioraid naoimh air cridhe a pheacaich fhuair maitheanas, trid am bheil e a faghail cumhachd gu dhol air adhart bho chreidimh gu creidimh: trid, iar dha bhi iar a shoilleireachadh ni 's mò agus ni 's mò chum gloire Dhe fhaicinn ann an gnuis Iosa Criosd, agus iar ath-nuadhachadh gu lathail, agus iar a dheanamh comhchosmhuil ri iomhaigh a Shlanuighear, a chaill e ann an Adhamh, agus trid am bheil e ga mhothachadh fein 'na thaobh stigh, "iar atharrachadh bho ghloire gu gloire," 2 Cor. iii. 18. Gus am bi e "iar a lionadh le uile lanachd Dhe," Ephes. iii 19. Agus gus an gradhaichd e an Tighearna a Dhia le uile a chridhe, agus le uile 'anam agus le uil' a neart, agus le uile 'inntinn, agus a choimhearsnach mar e fein, eadhon mar ghradhaich Criosd e-san," Mata xxii. 37, 39. 'Se so an ceum a's airde de naomhachadh a chreidmhich, agus, uime sin, tha 'ath ghineamhuinn coimhlionta.

Air an adhbhar sin, tha e soilleir, nach urrainn naomhachadh toiseachadh roimh fhíreanachadh; oir chionn gur e Spiorad Dhe a naomhaicheas cridhe a pheacaich; 'Seigin da an Spiorad sin fhaotuinn. Ach cha-n 'eil an Spiorad iar fhaotuinn, ach amhain iar do 'n pheacach maithenas fhaghail. Oir do reir an Sciobtuir 'se ceud obair Spiorad na h-uchd-mhacachd, bhi a' glaodhaich, "Abba Athair!" ann an cridhe an ti sin de 'm bheil e a' gabhail sealbh; chum fianuis a thabhairt do Spiorad a chreidmhich, gu bheil e na leanabh do Dhia, agus chum riomh-bhlas a thabhairt dha de 'oighreachd neamhuidh. A bharr air so, tha reuson a dearbhadh dhuinn nach 'eil e cómasach do Dhia a nadur fein, agus grasan a Spiorad a chom-pairteachadh, ri duine nach d' fhuair fathast maitheanas na pheacanna. Cha-n 'eil righ truacanta do iochdaran ceannairceach, riomh dha bhi ga thabhairt air ais chum a dheadh-ghean.

Mar so tha 'n Eaglais a' cuir an ceill na treas pong deug, " cha-n 'eil oibre sam bith th' iar an deanamh roimh dhuinn bhi nar luchd compairt de ghras Chriosd, agus de dheachdadh an Spiorad taitneach do Dhia, do bhrigh nach eil iad a sruthadh bho Chreidimh ann an Iosa Criosd; seadh fos airson nach d' rinneadh iad mar bu toil le Dia, agus mar dh' aithne Dia gum bitheadh iad iar an deanamh; air an adhbhar sin, cha-n 'eil sinn an teagamh gu bheil nadur a pheacaidh annta, ged dh' fhaodadh iad bhi maith ann an sealladh dhaoine."[*] Iar do so bhi iar a dhearbhadh tha e soilleir, gur eigin do pheacach chum aithne fhaotuinn air an doigh sam bheil e gu bhi iar ath-ghineamhuinn, a thabhairt fainear cionnas a dh' fhaodas e bhi iar fhíreanachadh agus iar a naomhachadh. Air a phonc so tha 'n scriobtuir ag radh, "Le gras ata sibh iar bhur tearnadh tre chreidimh: agus *sin* cha-n ann uaibh fein: *is e* tiodhlac Dhe e: cha-n ann bho oibribh, chum nach deanadh neach iar bith uaill, oir is sinn obair-san, iar ar cruthachadh ann an Iosa Criosd, chum dheadh oibre," Ephes. ii. 8.–10. Mur gu m bitheadh an t-Abstol iar a radh, Trid a chreidimh thug Dia dhuibh gu saor, a ta sibh iar bhur tearnadh bho 'r peacannaibh, iar bhur saoradh bho 'n pheanas thoill sibh, trid fireanachadh, agus bho' n uachdranachd os bhur cionn, trid naomhachadh. Mur so tha sibh iar bhur n-ath-ghineadh, agus iar ar deanamh 'n ur creutaire nuadh. 'Sann mar so tha Pol a' cuir an ceill, Gur e beo chréidimh geata na slainte, agus tha na Scriobtuire gu h-iomlan a' cuir an ni ceudna an ceill. "Bithidh an ti a chreideas iar a thearnadh" arsa Criosd, agus, "an ti a dh' eisdeas ri 'm fhocal-sa, agus a ta a' creidsinn anns an ti a chuir uaith mi, tha a bheatha mhaireannach aige, agus cha tig e chum ditidh; ach chaidh e thairis bho bhas gu beatha," Eoin v, 24. Agus ata Eoin a' nochdadh dhuinn gu bheil an dol thairis so bho bhas gu beatha, agus ath-ghineamhuinn ionann. "Cia b'e chreideas, ghineadh bho Dhia e." 1 Eoin v, 1. Agus mar an ceudna tha e ag radh, "Gu bheil cumhachd iar a thabhairt dhoibh-san a ghabh ri Criosd a bhi 'nan cloinn do Dhia, eadhon dhoibh-san a ta creidsinn na ainm, a bha iar an gineamhuinn, cha-n ann bho fhuil no bho thoil na feola, no bho thoil duine ach bho Dhia," Eoin i, 12, 13.

---

[*] Faic Aidmheil a Chreidimh, Caib 16, § 7. "Oibre a nithear le daoinibh neo-iompaichte, ged dh' fhaodas iad do thaobh na cuise mu' m bheil iad, bhi nan nithe tha Dia ag aithne, agus de dheadh fheum araon dhoibh fein agus do dhaoin eile; gidheadh, a chionn nach eil iad a' teachd, bho chridhe iar a ghlanadh le creidmih, no iar an deanamh air mhodh ceart, do reir an fhocail, no chum crioch cheart, eadhon gloir Dhe, uime sin tha iad peacach, agus cha-n fheud iad bhi taitneach do Dhia, no duine a dheanamh iomchuidh chum gras fhaghail bho Dhia. Ach gidheadh, is peacaiche dhoibhsan, agus is neo-thaitniche do Dhia na h-oibre sin a dhearmad." Am Foirceadal Fior-leathain, Ceist 94, 96, agus 97, agus Fianuis an t-Seanaidh Aonuichte Dhlu-Cheangailte, Earr. 2, Caib 2, § 5.

Ata Leabhraichean seolaidh na h-Eaglais a' teagasg na nithe ceudna, an sin tha e iar a chuir an ceill, gur e creidimh an t-aon mheadhon amhain ata feumail chum slainte, agus ata e iar a mhineachadh bhi na "mhuinighin cinnteach agus diongmhalta, agus gur ann trid toillteanas Chriosd a ta ar peacanna iar am maitheadh agus sinn fein iar ar deanamh reidh ri Dia."*

A Leughadoir tabhair fainear an so, a thaobh creidimh, nach urrainn aon neach a mhealtuinn ach iadsan amhain a dh' fhairich am feum air. Cha-n 'eil Iosa Criosd aig am air bith tabhairt an dearbh-bheachd mhilis so, fianuis so an Spioraid, ach doibhsan, aig am bheil an cridhe do rireadh briste agus aithreachail. "Thigibh a m' ionnsuidhsa arsa Iosa, sibhse uile a ta ri saothair, agus fuidh throm uallaich, agus bheir mise suaimhneas dhuibh," Mata. xi, 28, Cha-n 'eil e' cuireadh seors' eile, no 'tabhairt solas do sheorsa air bith eile, ach do 'n dream a ta aithreachail. Roimh do Spiorad Dhe fireanteachd a dhearbhadh air an t-saoghal, ata e tabhairt dearbh-shoilleireachd mu pheacadh do bhrigh nach 'eil iad a' creidsinn ann an Iosa. Cha-n 'eil e comasach do neach air bith theachd adh' ionnsuidh aMhic airson creidimh adh' fhirinnicheas, mur tarruing an t-Athair e trid faireachduinn a pheacanna, agus trid a pheanas a ta e 'toilltinn.

---

*Faic, Aidmheil a chreidimh, Caib. 14: Agus am Foirceadal Fior-leathain Ceist 73. Agus fos Fianuis an t-Seanaidh Aonuichte, Dhlu-Cheangailte, Caib. ii. Roinn 4.

Ma rinn na firinne so t-amharusan fhuadachadh air falbh, mar 'eil thu ni 's faide ann an iom-chomhairl' eadar Dia agus Bāal; mu chaidh 'dhearbhadh ort, nach fheud thu rioghachd Dhe fhaicinn a chaoidh dh' easbhuidh bhi iat do bhreith a ris, agus gur e creidimh ann an oibreachadh Dhe, am meadhon amhain trid am bheil am beannachd so r' a fhaghail, agus 'se an creidimh so cumhachd Dhe chum slainte, creidimh, trid am bheil Criosd iar fhoillseachadh annainn, agus a ta sinn a 'faotuinn sith ri Dia; Creidimh ni gur e "brigh nan nithe ris am bheil dochas, agus dearbh-chinnte nan nithe nach faicear," Eabh. xi, 1. Creidimh a ta, cosmhuil ri Eoin Baiste a comharrachadh ri "Uan De, a ta tabhairt air fabh peacaidh an t-saoghal," Eoin i. 29. Agus a ta tabhairt an creidimh so gu saor agus gu grasmhor dhoibh-san adh' iarras e gu durachdach.

A Leughadoir ionmhuinn, thig ma ta chum cathair nan gras : ach tig, iar do dhiteadh le d' chogus fein iar t-uallachadh le éire t' euceartan, agus iar do lotadh trid mothachadh do mhi-chreidimh agus cruas do chridhe. Asluich trocair bho d' Bhreitheamh, gus an nochd se e fein mar t' Athair, le bhi 'tabhairt dhuit Spiorad na h-uchd-mhacachd, gus an nochd sa e-fein mar t' Iosa, ann bhi' gad' thearnadh bho d' pheacanna ; mar do Chriosd, ann bhi' tabhairt dhuit ungadh an Spiorad Naoimh ; agus mar t' Emanuel, ann bhi ga fhoillseachadh fein dhuit agus annad, agus a' gabhail comhnuidh 'na d' chridhe trid creidimh.

Ata e fein a' tabhairt cuireadh dhuit. "Ho ! gach neach air am bheil tart, thigibhse chum nan uisgeachan ; agus esan aig nach 'eil airgiod, thigibh ceannaichibh agus ithibh, sibhse a ta bochd ann an Spiorad, agus a ta 'criothnachadh roimh 'm bhriathraibhsa thigibhse, ceannaichibh fion agus bainne, gun airgiod agus gun luach, c'arson a ta sibh a' caitheamh bhur airgiod air ni nach aran ? agus bhur saothair air ni nach sasuich ? Eisdibh, a 's thugaibh aire dhurachdach dhomhsa, agus ithibh *an ni sin a ta do rireadh* maith agus gabhadh 'bhur anam toil intinn ann an cuilm shoghmhor. Aomaibh bhur cluas, agus thigibh a m' ionnsuidh-sa', éisdibh agus mairidh bhur anam beò ; agus ni mi ruibh coimh-cheangal siorruidh, *eadhon* trocairean cinnteach Dhaibhidh." Isaiah lv. 1—3. "Air la mor na feille, sheas Iosa agus ghlaodh e ag radh, Ma tha tart air neach sam bith thigeadh e m' ionnsuidh-sa agus òladh e. An ti a chreideas annamsa, sruthaidh as a bhroinn aimhnichean de uisge beò. Agus so ars' an t-Abstol labhair e mu 'n Spiorad, a bha iadsan a chreideadh annsan gu fhaghail: oir cha robh an Spiorad fathast iar a thabhairt, do bhrigh nach robh Iosa fathast iar a ghlorachadh." Eoin vii. 37—39.

Ach a ta Iosa nis iar a ghlorachadh! A ta e iar dol suas chum 'Athar fein agus ar n-Athar-ne, chum a Dhia fein agus ar Dia-ne! Agus bho righchaithir a ghloir, a ta e gach la 'cuir an Comhfhurtair dh' ionnsuidh cridheachan aithreachail, cha n urrainn iadsan at a de 'n t-saoghal gabhail ris a Chomh-fhurtair,do bhrigh nach 'eil iad ag iarruidh eolas fhaotuinn mu thimchioll. Ach thusa anam amhgharaich, gabhaidh tusa ris, ma tha thu gu treibhdhireach an ro-gheall air, agus a diultadh solas a ghabhail gus an tig e. "A ta an uair a' teachd, agus a ta i ni 's ann, anns an dean am fior luchd-aoraidh aoradh do 'n Athair ann an Spiorad àgus ann am firinn:" Eoin iv. 23. Agus iar duit bhi lionte le Spiorad na Firinn, glaodhaidh tu amach "Ata fhios agam co ann a chreid mi!" 2 Tim. i. 12. "A Thighearn, a nis a ta thu leigeadh do d' sheirbhiseach siubhal an sith, oir chunnaic mo shuilean do shlainte!" Lucas ii. 29—30. Seadh, "baistear thu leis an Spiorad naomh, chum maitheanas pheacanna, agus naomhaichear thu gu saor tre chreidimh." Bithidh "sith agad ri Dia tre ar Tighearn Iosa Criosd," agus ni thu mòrghairdeachas ann an Dia do shlanuighear le h-aoibhneas air dol thar labhairt, agus lan do ghloir :" 1 Pead. i. 8. "Iarraibh, agus bheirear dhuibh; siribh, agus gheibh sibh ; buailibh agus fosgailear dhuibh. Ma 's aithne dhuibh-se a ta olc tiodhlacan maith a thabhairt do 'ur cloinn, nach mor is mò na sin a bheir bhur Athair neamhuidh a Spiorad Naomh dhoibhsan a dh' iarras air e ?" Lucas xi. 9, 13. Na cuir firinn Dhe an amharus. Tabhair fainear, "a ta an gealladh dhuibhsa agus do 'ur cloinn, agus do na h-uile a ta fad bho laimh, eadhon a mheud as a ghairmeas an Tighearn ar Dia." Gniomh, ii. 3, 9. Rìnn Dia na firinn an gealladh glòrmhor so, guidh gu-m bi e iar a shèuladh air do chridhe; ach dean ùrnuigh a ghnath leis gach uile ghne ùrnuigh agus asluchadh 'san Spiorad, agus a' deanamh faire chum an ni so féin maille ris gach uile bhuanachadh." Ephes. vi. 18. Agus cuimhnuich an uair bhitheas t-ùrnuigh iar a h-eisdeachd, agus freagradh iar a dheonachadh di, gu-m "bi thu ann an Criosd 'n ad chreutair nuadh," 2 Co. v. 17. Bithidh "Spiorad Dhe a' deanamh fianuis maille ri d' spiorad-sa gur tu leanabh Dhe," Rom. viii. 16. Agus gur e do chreidimh sa an dearbh chreidimh sin a ta 'firinneachadh agus ag ath-ghin.

Ach aig an am cheudna, tabhair fainear nach measgaich mi fhoighidin agus mi-chreidimh maille ri mothachadh aireamh agus ro-mheud do pheaccanna, an t-eagal gu-n cuir iad fodha thu le bròn mi-mhisneachail agus anabharrach. Am bheil thu iar do bhuaireadh chum trocair Dhe chuir an teagamh? Ath bheothaich do dhochas le bhi 'beachd smuainteachadh air cuiridhibh Dhe nan uile ghras, agus geallannaibh Dhe nan uile fhirinn. Am bheil t'anam gu Spioradail tinn, seadh, a' basachadh? Cuimhnuich gu-n dubhairt Iosa, "nach 'eil feum aca-san a ta slan air an léigh, ach aca-san a ta tinn," Lucas v, 31. Am bheil t'anam marbh gu Spioradail? Eisd ciod a ta Dia iar fhoillseachadh 'san fheoil ag radh. "Is mise an ais-eirigh. agus a' bheatha: an ti a chreideas annam-sa ged gheibheadh e bas, bithidh e beò: agus cia b'e neach a ta beo agus a' creidsinn annam-sa, cha n fhaigh e bas am feasd." Eoin xi, 25, 26. Tha thu a' faireachdainn gu bheil thu caillte. Ata Iosa gu puncail ag radh, "Cha do chuireadh mise ach chum chaorach chaillte thighe Israeil." Mata xv, 24. "Thainig Mac an duine adh' iarraidh agus a thearnadh an ni sin a bha caillte." Lucas xix, 10. Am bheil thu 'cuir an teagamh an gabh e ruit sa? Ata e-fein ag radh, Nach bris e a chuilc bhruite, agus nach mùch e an lion de 'm bheil caol smuid," Isaiah xlii. 3. Agus "An ti a thig a m' ionnsuidh cha tilg mi air chor sam bith a mach e," Eoin vi, 37. Am bheil eagal ort gu bheil e neo-chomasach do anam co truaillidh ri t' anamsa bhi iar ath-ghineadh? Ata Iosa ag radh ruit "creid agus chi thu gloire Dhé. Ata gach ni comasach do 'n neach a chreideas." Marc ix. 23. Am bheil thu ag radh nach 'eil cumhachd sam bith agad? Cuimhnuich gur ann do Dhia amhain a bhuineas cumhachd. Agus, thubhairt e-fein, "Is leoir mo ghras-sa dhuit: oir a ta mo chumhachd-sa foirfe ann ad anmhuinneachd 1Cor.xii. 9. Agus "Cuiridh mi mo reachdan 'n ur inntinn, agus sgrìobhaidh mi iad 'nur cridheachaibh; agus bithidh mi dhuibh a 'm Dhia, agus bithidh sibhse 'nur sluagh dhomh-sa. "Eabh. viii. 10. Am bheil amharus ort. nach urrainn Dia le ceartas peacanna co graineil ri do pheacannaibh-sa a mhaitheadh, "Thigibh anis, agus tagramaid ri chéile, deir Iehobhah; ged robh 'ur peacanna mar an scarlaid, bithidh iad geal mar an sneachdadh; ged robh iad dearg mar chorcur, bithidh iad mar olainn." Isaiah i. 18. Agus fós a ta Eoin ag radh, "Ma dh' aidicheas sinn ar peacanna, tha esan firinneach agus ceart, chum ar peacanna a mhaitheadh dhuinn, agus ar glanadh bho gach uile neo-fhìreantachd.' 1 Eoin i. 9.

Oh thusa a Spiorad neo-bhasmhor, a ta 'leughadh na geallanna so, c'ar son a ta thu a' dheanamh moille? C'ar son nach 'eil thu ag éigheachd a mach le aoibhneas, tha 'n Tighearn firinneach chum mo pheacanna-sa a mhaitheadh. Gheall e, agus coi 'lionaidh se e; uime sin aidichidh mi iad dha, le deoiribh a la agus adh' oidhche: cha tabhair mi clos do m' shùilibh, gus am faic iad slainte an Tighearna.

Tabhair fainear, gur ann do bhrigh gu bheil an t-Uile-chumhachdach ceart a ghlanas e air falbh t'uile pheacaidh, seadh thug a Mhac, aon-ghin Mhic lan dioladh do cheartas De air do shon. Thuit am buille chaidh chomharrachadh air do shon-sa air a cheann neo-chiontach-san. Bha 'n iobairt neamhuidh, chaidh a shineadh air a chrann, iar a caitheadh as le teine na dioghaltais shiorruidh sin bha a' lasadh a t'aghaidh-sa. Réitich deadh bholadh an iobairt choimhlionta so, an Dia sin, a ta na theine dian-loisgeach do 'n pheacach. Shruth fuil a cho' cheangail nuaidh; rinn i réiteachadh air son do pheacanna-sa. Cha-n 'eil an fhuil so cosmhuil ri fuil Abel ag eigheach air-son dioghaltas; ach a ta i a' toilltinn, ag iarruidh, agus a' fagbail aithreachas, creidimh, ath-ghineamhuinn agus beatha shiorruidh air do shon. Tha 'n t-Uan Caisge, an t-Uan gun smal iar iobradh air do shon. A ta Dia 'cumail gairdean an aingil sgrios air ais, gus am bi an fhuil luachmhor so iar a crathadh air t'anam: gus am bi thu iar do "bhreith a ris." A ta an Iosa naomh, air am bheil eagal gu-n teid thu dhith, na d' neo-aithreachas a' deanamh cabhaig, chum beatha shiorruidh a thairgse dhuit. "Feuch, a deir è, tha mi a' m' sheasamh aig an dorus, agus a' bualadh : ma dh' éisdeas neach sam bith ri m' ghuth, agus gu-m fosgail e an dorus, thig mi a steach d' a ionnsuidh, agus gabhaidh mi mo shuipeir maille ris agus esan maille rium-sa," Taisb. iii.20. Tha e ag radh ruit le beul 'Abstoil fein, " An ti aig am bheil am Mac, tha beatha aige ; an ti aig nach 'eil Mac Dhé, cha-n 'eil beatha aige ; ach a ta fearg Dhe a' gabhail cómhnuidh air," 1 Eoin. v. 12. Ata e a' guidh ort le 'sheirbhiseach Daibhidh " Am Mac a phogadh, air eagal gu-m bi fearg air, agus gu sgriosar thu 'san t-slighe. 'nuair a lasas a chorruich ach gu beag," Salm. ii. 12

Oh a Leughadoir ! le taingeileachd, gabh ris na cuiridhibh caoimhneil so, striochd thu fein sios aig cosaibh Mhic Dhe, fosgail dorus do chridhe dha, agus an daonnan eigh a mach, Thig a stigh, Thighearna Iosa, Thig a stigh ! Aidich do bhochduinn do pheacanna, do thruaighe agus do mhi-airidheachd fein, gus am bi rioghachd Dhe an taobh a stigh dhiot. Dean caoidh gus am bi thu iar do shòlasachadh bitheadh ocras agus tart na còrach ort, gus bi thu iar do shasachadh ; agus bi " ri saothair gus an dealbhar Criosd annad," gus am bi thu, iar dhuit bhi iar do bhreith bho Dhia, a' giulan iomhaigh an Adhaimh neamhuidh, mar a ghiulan thu iomhaigh an Adhaimh thalmhaidh.

Ata mi a' guidhe ort, ann an ainm an De mhordha sin, roimh am bheil ainglean a' deanamh gairdeachas le ball-chrith. A ta 'mi guidhe ort trid uamhasan an Tighearn, a dh' f haodas labhairt riut ann an tairneanach, agus t anam iarraidh uait an dearbh thiota so ! Trid trocairibh truacanta, trid innidhibh iochdmhorachd t'Athair neamhuidh th' iar an gluasad air do shon, neo-thaingeil gu leir mar tha thu ! Guidheam ort air sgath corp-ghabhail an Fhocail bhith-bhuan, leis an robh thu iar do chruthachadh : air sgath irioslachd, piantan, buairidhean, deoir, fallas fuileachdach, cruaidh-ghleachd anam, agus eighich an " De mhoìr agus ar Slanuighear Iosa Criosd !" Guidheam ort air sgath na geimhlean, an tarcuis, na sgiursaidhean na culaidhean sgeige, an crùn droighinn, an crann-ceusaidh cudthromach, nan tairngean, nan innilean bais a throimh-lot a chorp reubte ! Trid saighdibh nimheach an Uile-chumhachdaich, a shugh suas a Spiorad ! Trid a bhuile dhiomhair sin de chorruich Dhe, agus trid na h-uamhasaibh neo-aithnichte sin a dh' eignich e chum a ghlaodhaich a mach "Mo Dhia ,mo Dhia c' arson a thréig thu mi !" Cuiream impidh ort, trid leas t anam neo-bhasmhor, agus trid na sgiorraidhibh neo-f haicsinneach a dh' f haodas do thilgeadh sios dh' ionnsuidh siorruidheachd ! Trid an leaba bais air am bi thu gu h-aithghearr sinnte, agus trid na h-osnaidhibh gun sta a thaomas tu aig an am sin a mach, mur bi do shith iar a deanamh suas ri Dia !

Cuiream impidh ort, trid claidheamh ceartais De agus righ-cholbh nan gras! Trid fuaim na trompaid dheireannaich, agus trid teachd obann an Tighearn Iosa Crosd, le deich mile de 'ainglibh naomh! Trid a chathair breitheanais flathail sin, an lathair am bi thusa agus mise, agus a shuidhicheas ar staid gu siorruidh! Trid eu-dochas dhìomhain pheacaich chruaidh-chridheach, agus trid aoibhneas do-labhairt nan anama ath-ghinte! Cuiream impidh ort bho 'n dearbh am so, "do shlainte fein a lan oibreachadh a mach le h-eagal agus ball chrith!" Philip ii, 12. "Rach a stigh troimh an dorus do chro nan caorach." Eoin x. 1. "Reic na th' agad, agus ceannuich an neamhnuid ro-luachmhor." "Meas nan uile nithe nan calldach agus nan slaoit ann an coimeas ri ro-óirdheirceas eolais Iosa Criosd.' Philip iii. 8. Na leig air falbh e gus am beannuich e thu leis a chreidimh sin, a dh' fhirinnicheas, agus an naomhachachadh sin as eugmhais nach fhaod duine aír bith an Tighearn fhaicinn. Agus iar dhuit bhi iar do ghiulan le buaidh-chaithream bho ghleann nan deoir so, dh' ionnsnidh aite comhnuidh "nam firean iar an deanadh foirfe," tilgidh tu sios do chrun gloire siorruidh aig cosaibh an Ti a ta na shuidh air an righ-chathair, agus ann an lathair an Uain, a shaor sinn le 'fhuil fein, dhasan gu robh am moladh, agus an t-urram, agus an gloire, agus an cumhachd, gu saoghal nan saoghal! Amen.

GAIRM DHUSGAIDH.

BHO'N

Dia shiorruidh do mhuinntir neo-iompuichte.

"Tilgibh uaibh 'ur n-uile chionta leis an do chiontaich sibh, agus deanaibh dhuibh fein cridhe nuadh, agus spiorad nuadh ; oir c'arson a bhasaicheas sibh, O thigh Israeil ? Oir cha-n' eil tlachd agam-sa ann am bas an ti a bhasaicheas, tha an Tighearna Dia ag radh ; uime sin, pillibhse, agus mairibh beo."—*Esegiel*, xviii. 32, 33.

Tha teachdaireachd agam bho Dhia a' t'ionnsuidhse nach do mhothaich riamh ath-ghineamhuinn, no cumhachd ais-eirigh Chriosd, ach a ta marbh ann do pheacaibh gus an la'n diugh, cia b'e cia fhad 'sa thainig thu air t'aghaidh ann an coslas sgiamhach na diadhachd a chum muinntir eil' a mhealladh, agus na naoimh, agus t'anam fēin ; tha olc iar a chur an ceill a' t'aghaidh leis an Tighearna, tha la do sgrios am fagus, agus tha na nithe a thig ort a' deanamh cabhaig Deut. xxxii. 35. Tha leir sgrios agus truaigh ann do shlighibh, agus tha'n leabhar beag so air a chur a' t' ionnsuidh leis an Tighearna theagamh, gu stad a chur ort ann do shligh eacéillidh. Co is urradh a chur an ceill cia iongantach a ni thu luathghaire gu siorruidh ann an saibhreas saor ghrais, ma dh' f hosglas spiorad Dhé do shuileansa,tha nis ri cabhaig dhall a ruith dh'ionnsuidh na muinntir a ta iar an damnadh, le brèig ann do laimh dheis. Feuchaidh mi ri do grainealachda, agus truaigh do staid a chur fa d' chomhair. Ged tha moran aig aideachadh gur peacaich mhora iad fēin, gidheadh cha'n 'eil am peacadh iar a dhearbhadh orra, agus cha do chreid iad gu'm bheil am binn iar a toirt a mach, oir cha' 'eil iad a' creidsinn leis a chridhe chum fireantachd. Is duine no bean thu tha buailteach do'n bhas, agus theagàmh nach 'eil ach beagan gaineamh ann do ghloine gun ruith, agus an sin c' ait' am bi thu ? Na diult am mathanas a ta nis iar a thairgse gu saor dhuit, gun airgiod agus gun luach ; na cuir suarach fuil Chriosd, na saltair fo d' chois mac Dhè, oir an sin cha'n fhagar iobairt air son do pheacanna : na mùch gluasaid a' spioraid, oir tha'n t-am am fagus, nach dean e stri riut tuille gu brath. " Mosgail thusa a tha d' chodal agus eirich o na marbhaibh, agus bheir Criosd solus duit," Ephes. v. 14. Na diult a chomhairle so tha Dia toirt dhuit, a' t'aghaidh féin. Na bi ri fanoid air eagal gu-n deanar do chuibhreach laidir, Isa. xxviii. 22. An uair a chunnaic an Thighearn bho shean gu'n robh aingidheachd an duine mór, sgrios e an saoghal le tuil, agus bithidh Iosa Criosd gu h-aithghear iar fhoillseachadh bho nèamh ann an teine lasrach a ghabhail dioghaltais orrasan nach 'eil umhail da shoisgeul. Ged tha thu ann a' leithid a chodal trom nach urradh cumhachd chruthaichte do dhusgadh, gidheadh is urradh an Tighearna le ro mheud morachd a chumhachd a radh ruit a nis, an uair tha thu ann a' t'fhuil, Bi beo, agus is urradh e an t'am so a dheanamh na am gaoil. Duisg, duisg, O ghairdein an Tighearn, mar anns na laithibh bho shean. Gheall thu gu'm " bheil an uair a' teachd agus a nis ann, anns an cluinn na mairbh guth mhic Dhé, agus iadsan a chluinneas bithidh iad beo." Eoin v. 25. Ach co aca dh'eisdeas tu no nach eisd, biodh fios agad, gu'm bheil rioghachd Dhe air teachd dlu dhuit.

1. Smuainich air do pheacaibh antromaichte. Tha do chridhe ro aingidh; bho sin tha t-uile dhroch smuaintean a' sruthadh a mach, t' adhaltranas, do striopachas, do mhortadh, do ghoid, do shannt, t'aingidheachd, do mhealltoireachd, do mhacnus, do dhroch shùil, do thoibheum t-ardan; is iad so na nithe tha ga d' shalachadh Mar. vii. 21.

Air son na nithe so tha fearg Dhe a' teachd ort, Eph, v. 6. Na meall t'anam neo-bhasmhor, thusa, tha deanamh an leithide so do nithibh, cha shealbhaich thu rioghachd Dhe mar oighreachd, 1 Cor. vi. 9, 10. Cia an aon de reachdaibh cothromach

Dhé nach do bhrist thu? Rinn Dia an duine ceart ach dh'iarr esan iomadh innleachd a mach. "Tha uīle bhreithneachadh smuaintean do chridhe a mhain olc an comhnuidh. Tha t'inntinn fheolmhor na naimhdeas an aghaidh Dhĕ; am feadh tha thu anns an fheoil cha'n urrainn thu Dia thoileachadh Rom. viii. 7, 8. Cha'n 'eil eagal De fa chomhair do shuilean. Nach 'eil e na throcair iongantach nach sgriosadh Dia thu ann am mionaid air son meud t'ain-eólais, do leisge agus cion mothachaidh, cruais do chridhe agus do mhi-chreidimh, agus air son do ghrainealachd uaigneach? Nach 'eil do pheacanna iar an antromachadh gu mor? Am bheil peacanna air bith cosmhuil ri do pheacaibh-se? Nach do shaoithrich seirbhisich Dhe, agus nach do chaith siad iad fein gu diomhain air do shonsa? Gu cinnteach tha thu iar tuiteam ann an lamhaibh an De bheo, agus feudaidh tu bhi na t'uamhann dhuit fein. Cha'n ionghna leam ged tha curam ort air eagal nach mathar do pheacanna gu brath, ach gu'm bheil thu an cunnart ditidh shiorruidh, air eagal gu'n ol thu de fhion corruich Dhe, tha iar a thaomadh a mach gun mheasgadh ann an cupan 'fheirge: air eagal gu-n teid am peanas is mò chur an gniomh ort; agus gu'm bheil thu beo fuidh dhúil eagalach breitheanais agus corruich theinntich a sgriosas an t'eascaraid. Gabh aithreachas uime sin, mu'm peacaich thu, gus nach bi leigheas air do shon. 2. Eachd. xxxvi. 16. Nach 'eil thu bodhar do fhuaim aoibbneach shaor mhathanais pheacanna iar a chur an céill dhuit trid fola Chriosd? Cionnas a theid thu 'as a ta deanamh di-meas air slainte co mor? Thoir an aire an t-eagal gu'm bi thu cosmhuil ris an talamh a tha 'g ól an uisge a tha teachd gu tric air; agus gidheadh a' toirt a mach droighionn agus drisean, agus a tha iar a chur air chul, agus fagus do mhallachadh; d'an deireadh a bhi iar a losgadh Eabh. vi. 7, 8. Tha aobhar agad bhi fo uamhann an cómhnuidh, air eagal gu' abaireadh an Tighearn mu d' thimchioll, mar thuirt e mu'n chraoibh fhige gun mheas; " gearr sios i, c'arson tha i na dragh air an talamh?"

2. Smuainich air do staid eagalach 'san ám a ta lathair. Tha thu iar do dhiteadh a cheana, do bhrigh mach 'eil thu creidsinn Eoin iii. 18. Tha beagan dāile bho'n bhas iar a thoirt dhuit a mhàin trid foighidin iongantach Dhé. Cha'n fhaic thu beatha ach tha fearg Dhé gabhail comhnuidh ort. An staid so, gu fuireach ann gu neo-churamach aon mhionaid ni's faide? Thoir comas labhairt do d' choguis.

2. Cha'n 'eil earbsa agad; nam biodh t'anail iar dol as, tha do staid an-earbsach. Tha thu ag radh, tha dùil agam bhi iar mo thearnadh le Iosa Criosd; ach tha'n Tighearn ag radh, gu'n teid dochas a chealgair a dhith, agus gu'n gearrar as e. Oir

ciod e a dhochas an uair a bheir Dia air falbh anam? Job xxvii. 8. Cha'n aithne dhuit sligh na sìth; tha thu gun Chriosd, 'na do choigreach do na geallaibh, gun dochas, agus gun Dia 'san t-saoghal, Eph. ii. 12.

3. No theagamh gu'm bheil thu ni's measa, agus ann an cor ni's cunnartaiche, cha'n 'eil agad ach earbsa mharbh. Am bheil t' earbsa air a gintinn le cumhachd ais-eirigh Chriosd? Nach do phill cridhe meallta thaobh thu, nach urrainn thu t'anam a shaoradh, no radh, nach eil breug ann am laimh dheis? Isai. xliv. 20. Tha'n duine laidir fo armaibh ga d' chumail ann an sìth mheallta. Tha thu a'd' chodal, an uair nach 'eil do sgrios ri taimh-neul, ach ri mor chabhaig. Tha thusa cosmhuil ri neach 'na chodal air barr cruinn luinge; gluais car tamuill ann an solus nan sradan a bheothaich thu, agus an sin gheibh thu so bho laimh Dhé, luidhibh tu sios ann an doilghios. Is. l. 11.

4 Tha thu dluth do sgrios, agus is iomchaidh dhuit, a bhi a' bith-shealltuinn gu'm bheil truaigh nach gabh seachnadh a' teachd ort. Tha thu an crochadh os ceann lasraichean ifrinn a mhain le snathain do bheatha; nam biodh sin iar a ghearradh, thuiteadh tu sios air ball ann an truaigh bho nach 'eil saoradh. An uair luidheas tu sios gu codal co aig am bheil fios nach duisg thu le lasraichibh mu do chluasibh? An uair a thig an oidhche,

feudaidh tu radh le cuidhe gort craiteach a nis tha mo dhamnadh ni's faigse na bha e 'sa mhaduinn. Thusa chaidh chronachadh gu minic, agus a ta fathast a' cruadhachadh do mhuìneal, sgriosar gu h-obann thu, agus sin gun leigheas. Gnath.xxixi1. Feudaidh am focal so uamhainn a chur ort gach aon oidhche: amadain air an oidhche nochd iarrar d' anam ort. Luc. xii. 22.

5 Mur do dhùin Dia cheana thu fo mhallachadh uaigneach, cha-n 'eil fhios agad, c'uine dh'fheudas e dheanamh, agus mionnachadh na fheirg nach teid thu a steach d'a shuaimhneas. Eabh iii. 11. Do bhrigh gu'm bheil thu ceangailt ri d' iodholaibh, tha aobhair agad a bhi fo churam, air eagal gu-n dubhairt Dia, Leig leis. Esan tha truaillidh biodh e truaillidh an comhnuidh. Coidlidh tu codal bith-bhuan agus cha dùisg thu. Ann ad shalchar tha neo-ghloine, do bhrigh gu'n do ghlan mi thu agus nach robh thu glan: cha bhi thu iar do ghlanadh o d' thruaillidheachd ni's mò gus an toir mise air mo chorruich gu-n gabh i tamh ort. Esec. xxiv. 13,

6. Feudaidh thu dail fhaotainn bho ifrinn chum do pheacanna dheanamh ni's antromaichte, gus an lion thu suas tomhas t-aingidheachd, O staid uambasach! duine bhi beo mhain chum a bhi carnadh suas connaidh gu bhi ga losgadh fein gu siorruidh,eadhon ionmhasan feirge airson an la dheireannaich. Seum v. 2.

7. Feudaidh e bhith, gur e an t-aobhar nach 'eil Dia ga d' bhualadh marbh ann ad pheacaibh do bhrigh gu-m bheil thu iar do ghleidheadh air son doirinnean ni's mò, chum s gu'n tig feirg ort gus a chuid is faide. B' f hurasda do Dhia do leithidse de chnuimhghraineil a phronnadh na bloighdibh ann am mionaid,ach tha e a' caomhnadh an t-aingidh gu la na sgrios; chum la na feirge gu'n toirear a mach iad, Iob xxi. 30. Air son na criche so, agus an rùin so feudaidh thusa bhi iar do thogail suas chum gu-m foillsicheadh Dia a chorruich agus gu-n deanadh e aithnicht' a chumhachd, agus uime sin tha e giulan le mor f had-f hulangais soitheach na feirge a ta air ullachadh air son sgrios.

3. Thoir fainear do naimhdean.

1. Tha-n lagh ga d' mhallachadh oir a ta e scribhte. "Is malluichte gach neach nach buanaich anns na h uile nithibh a ta scribhte ann an leabhar an lagha chum an deanamh; tha e aig innseadh dhuit gu'm faigh thu gu cinnteach bas. Gal. iii. 10. Frasaidh an Tighearn nuas ribean ort; ann an iomlaine pailteis t' f hein-fhoghantais bithidh tu ann an teanntachd. Tha na h-uile nithe tha thu sealbhachadh iar am malluchadh dhuit. Deut. xxviii. Bi air chrith a pheacaich a ta ann an suaimhneas oir a ta Dia a' teachd ann an teine 'eud chum an talamh a bhualadh le mallachd: tha fearg Dhè iar f hoillseachadh bho nèamh an aghaidh gach uile

aingidheachd agus eucoir dhaoine, a tha cumail na firinn ann an neo-fhireantachd.

2. Tha'm bas agus ifrinn a' feitheamh riut; tha chruitheachd gu leir air a sgitheachadh le do leithid a dhragh air an talamh agus a ghrian le bhi dealrachadh air do leithid chreutair breun, agus gu h-aithghear foillsichidh na nèamha d' aingidheachd uaigneach, agus eirigh an talamh suas a t' aghaidh. Is e so do chuibhrionn bho Dhia, agus an oighreachd th' iar a cuir air leth dhuit le Dia. Nis thoir fainear so, thusa nach cuimhnich Dia, air eagal gu'n reub e as a cheile thu, gun neach ann a theasairgeas thu. Salm l. 22.

3. Tha'n diabhol a' beucaich mar leomhan air son na creich gu do shlugadh suas; an uair tha e ga d' chasaid an lathair Dhē; ch-n 'eil a h-aon agad ann an flaitheas a thagras do chùis. Smuainich ort fein, ciod a ni mi ann an lá an fhiosrachaidh, agus anns an sgrios a thig bho chein? Co dhionnsuidh a theicheas mi chum cobhair, no c' ait am fag mi mo ghlóir. Isai. x. 3.

4. Tha Dia na namhaid millteach dhuit. Tha gnuis an Tighearn a t'aghaidh. An urradh do chridhe fulang, no do lāmhan a bhi laidir anns an la anns am buin mise riut. Cò a's urradh seasamh roimh fhearg-san? Agus cò dh'fheudas fuireach ann an dian theas a chorruich? Nah. i. 6.

4. Smuainich air do thruaigh an deigh so.

1. Is eigin duit am bas fhaotainn gu h-aithghear, agus an sin cha bhi t-uine, no la do ghrais ann ni's mò. Cha'n fhaigh thu tuille a chaoidh an ni a ta t'anam a' miannachadh.

2. Thig Criosd le deich mìle d'a naoimh gus a chuis a dhearbhadh ortsa, nach gabh dusgadh a nis. Bithidh cumhachd agus teachd an Tighearn Iosa 'sna neoil ro-uamhasach, an uair thig e ann a ghloir fein agus ann an gloir Athar. Seididh an trompaid dheireannach, fosglar na h-uaighean, agus bheir a'mhuir agus am bas agus ifrinn suas na mairbh ; an sin bheir Criosd a mach a naimhdean leis nach b'aill gu'n riaghladh e os an ceann ; an sin eighidh tu ris na beanntaibh agus ris na creagaibh, tuitibh orm agus folaichibh mi o ghnuis an Ti a tha na shuidh air an righ-chathair, agus o chorruich an Uain, oir tha la mor fheirge air teachd, agus co dh'-fheudas seasamh ? Taisb, vi, 16, 17. Ach cha bhi dorchadas no sgaile bais ann, far am folaich luchd deanamh na h-aingidheachd iad fein. Iob xxxiv. 22. Dh'fheudadh eadhon iomradh air na nithibh so am peacach a's aingidh a dhusgadh.

3. Theid cūis dhitidh a thoirt a t'aghaidh agus breith thoirt ort aig cathair breitheanais an Dē cheirt far an eigin duinn uile seasamh. 2 Cor.v.10. Ann an sin bithidh do pheacanna uaigneach uile air an toirt gu solus chum do naire shiorruidh.

Tha'n t-am iar teachd. anns an toisich breitheanas aig tigh Dhé, agus ma thoisicheas e againne, ciod is crioch dhoibhsan nach 'eil umhail do shoisgeul Dé? Agus ma's ann air éigin a thearnar am firean c'ait an taisbean na h-ain-diadhuich agus na peacaich iad fein? 1 Pead. iv. 17, 18. Esan a dhoirt fhuil aon uair air son pheacach, thig e nis chum breith a thoirt ort, agus do dhiteadh, agus bho bhreith-sa cha'n 'eil e air chomas a chùis a thogail. An sin eiridh gach uile shearmon agus cronachadh dileas a' t' aghaidh. Cha-n aill leat a bhi réidh ri t'eascaraid gu h-aithghearr am feadh tha thu maille ris air an t-slighe. Cha chluinn thu ni's mò guth caomh Chriosd a ta gairm ort. Thigibh oir a ta na h-uile nithe nis ullamh Luc. xiv. 17- Ach is éigin dhuit an guth sin a chluintinn, olc air mhath leat. Eiribh sibhse a ta marbh, agus thigibh gu breitheanas. Bu mhor an trocair dhuit, nan gabhadh roimh-smuaineachadh air uamhainn an la sin greim air do choguis neo-mhothachail, cia b'e ait an rachadh tu. Tha do Bhreitheamh na sheasamh aig an dorus, agus tha teachd an Tighearn tarruing fagus; duisg uime sin thusa tha 'd chodal, agus ullaich gu coinneamh a thabhairt do'n Tighearn anns an athar. Cuiridh Iosa Criosd fein an ceill a bhinn uamhasach sin a t'aghaidh; imichibh uam sibhse ta malluichte, gu teine siorruidh a dh' ullaicheadh do'n dhiabhol agus d'a ainglibh. Cia brònach a ghlaodhas anama iar an diteadh an sin air son trocair, no fuasgladh, leis am fuath a nis a bhi iar an aith-leasachadh, agus tha toirt toibheim do spiorad Chriosd ?

4. Thusa air nach druidh focal a nis chum teichcadh a dh' ionnsuidh Chriosd, luidhidh tu sios anns na lasraichibh a's teoithe an ifrinn. Bithidh e ni's so-iomchair do Shodom agus do Ghomorra aig la a bhreitheanais, na dhuitsa. Is êigin duit falbh gu teine siorruidh, an uair a theid na fireanaich gu beatha shiorruidh. Iarruidh tu basachadh, ach eichidh am bas uait.

Bu mhiann leat dol as bho laimh Dhe, ach bithidh e do-dheanta. Nithear peanas ort le sgrios siorrúidh bho lathair an Tighearn agus bho ghlòir a chumhachd. An sin bithidh uachdranachd aig na fireanaibh os do cheann air a mhaduinn so, agus dealraidh iad a mach mar a' ghrian an rioghachd an Athair ; cia b'e aig am bheil cluasa chum eisdeachd, eisdeadh e. Gabhaidh Dia tlachd ann a bhuaidhean a ghlorachadh le thus a sgrios. Ni e gaire ri do sgrios agus ni e fanoid an uair a thig eagal ort ; an uair a thig eagal ort mar fhasachadh, agus do leirsgrios mar iomghaoith, an uair a thig eigin agus amhghair ort Gnath. i. 26, 27. Cha-n urradh cridhe a bhreithneachadh, ni mò 's urradh teanga dhaoine no aingil a chur an ceill, ciod an fhearg a dhoirteas an Tighearn Dia siorruidh, firinneach, agus cumhachdach a mach air soitheach feirge air ullachahd air son sgrios. Anns an aite sin guilidh tu, agus ni thu caoidh agus casaidh tu t' fhiaclan far nach basaich cnuimh na coguis, agus far nach bi an teine air a mhuchadh. Nach 'eil thu fathast iar do dhusgadh gu eigheach a mach "Ciod a ni mi chum 's gu'n tearnar mi bho'n fheirg uamhasaich so a ta teachd? An robh mi a' scriobhadh gu mir fiodha, no gu cloich, no gu carraig ailbhinn? Thoir an aire air eagal gu-n tig an rabhadh so am breitheanas a t'aghaidh chum gu'm biodh tu iar do bhriseadh, agus iar do ribeadh, agus iar do ghlacadh Isai. xxviii. 13. Bi cinnteach dheth so, gu-m faigh do pheacanna a mach thu, Air. xxxii. 23.

Ach feudaidh cuid a radh, C'arson a ta thu mar so a'cur eagail air peacaich bhochda. Nach 'eil Dia trocaireach?

Ach, carson tha thusa seasamh a mach, a' deanamh tarcuis air gras agus trocair? Bu choir gu-n treoraicheadh mathas Dhé thusa chum aithreachais. Ged tha Dia trocaireach gidheadh air son ar peacanna gin agus gniomh thainig breitheanas air an t saoghal uile chum dìtidh, agus gach uile neach nach creid damnar e. "Is cumhann an dorus agus is aimhleathean an t-slighe a ta treorachadh chum beatha, agus is tearc iad a ta 'g amas oirre." Matt. vii. 14.

Tha thu 'g radh 's docha nach tig an la chreideas mi gu-m bheil mo staid co uamhasach agus toiltneach air damnadh.

1. Thoir fainear, cha'n e scriobhhadh dhaoine ach focal Dé a ta iar fhosgladh an so: bheir am focal so breith ort air an la dheireannach.

2, Cha'n 'eil sibh a' creidsinn do bhrigh nach ann de'm chaoraich a ta 'sibh, deir Criosd. Eoin. 10. 26. Is comhara air feirg Dhe gu'm bheil thu diultadh comhairle Dhe a' t' aghaidh fein, Leugh Deut. xxix. Ma tha ar soisgeul-ne folaichte, tha e folaichte dhoibh san a ta caillte; anns na dhall Dia an t-saoghail so inntinn na droinge nach 'eil a' creidsinn, 2. Cor. iv. 4. Thoir an aire uime sin air eagal gu'n tig sin ort a ta air a labhairt anns na faidhibh, amhaircibh a luchd tarcùis, gabhaibh iongantas agus rachaibh a dhith; oir tha mi 'g oibreachadh oibre ann ur laithibh, obair nach creid sibh air chor air bith, ged innseadh neach dhuibh e Gniomh. xiii. 40, 41.

3. Tha mi faicinn la do sgrios fagus air laimh, an uair a dh'fhaireas tu an ni nach creid thu nis, an sin saoraidh tu mise, agus ditidh tu thu fein.

Mur 'eil thu nis iar do dhusgadh ann an trocair, tha 'n t-am a' teachd gu dluth an uair a bhios am peacach a 's cruaidhe iar a dhusgadh ann am breitheanas, aon chuid aig uair a bhais, no aig a chuid a 's faide aig cathair a bhreitheanais. An robh Corah agus a chuideachd tearuinte an uair dh' fhosgail an talamh a bheul agus a shluig e sios iad, an uair a chaidh iad sios do'n t-slochd agus a dhùin an talamh orra: an uair theich Israel uile a bha timchioll orra, aig an glaodh? Aireamh. xvi. 32–34. Nach d'thaing crioch air fois Bhelsasar an uair, ann am meadhon 'iodhol-aoraidh, 'ana barra, agus a ghleocamas, ghlac uamhann e air an uair sin fein. Dan. v,

Cha'n fheudar fuireach fad anns an staid neo-churamach so, an uair a bheirear breith ort, agus a dhitear thu chum dioghaltais an teine shiorruidh fhulang, am bi thu an sin suaimhneach agus neo-mhothachail? Cha bhi, cha bhi, cha'n' eil fois am measg a mhuinntir a ta iar an damnadh; tha e iar fhoillseachadh bho nēamh gu-m bi gul agus giosgan fhiacla an sin.

4. Am bheil thu brosnachadh an Tighearn gu h-eud? An treise thusa na esan? Tha Dia glic an cridhe, agus treun an neart, cō chruaidhich a chridhe 'na aghaidh agus a shoirbhich? Iob. xi. 4. Cha'n'eil tuigse, no gliocas,no comhairle an aghaidh an Tighearn. Gnath. xxi. 30. Uime sin mur rannsuich thu na scriobtuirean, no mur eisd thu ri guth Dhe, no mur eigh thu air son a Spioraid chum t-eas-creidimh a dhearbhadh ort, agus ro-mheud morachd a chumhachd a chuir a mach chum thusa dheanamh toilichte teachd a dh' ionnsuidh

Chriosd mar pheacach ain-diadhuidh cailte; nis tha rioghachd neimh a' fulang ain-neart, mur teannuich thu da h-ionnsuidh, agus mur glac thu i leis an laimh laidir, tha mi a' toirt cinnteas duit o Dhia nam flaitheas gu-m bi dorus na trocair gu h-aithghearr duinte; Seasaidh tu gu h-aithghearr an leth-muigh, agus glaodhaidh tu gu muladach a Thighearna, a Thighearna fosgail dhomh; ach freagraidh esan le gruaim, gu deimhin cha 'n aithne dhomh thu, Matt. xxv. 11, 12.

Ach their neach eile, tha mise iar mo ghabhail a steach gu co chomunn eaglais, agus tha mi mealltuinn shochairean.

Biodh eagal air peacaich agus air cealgoiribh ann an Sion, oir tha Dia iar teachd a nuas a rannsachadh Ierusalem le coinnlibh. Na meall t-anam fein uime sin: feudaidh ainm a bhi beo a bhi agad agus thu fathast marbh; feudaidh tu bhi ann an ceangail ri eaglais shoisgeulaich, agus gun a bhi air do cheangal ri Criosd. Cuimhnich air Iudas agus criothnaich: cuimhnich gu-n d'imich na cuig oighean amaideach maille ris na h-oighibh glic ann an aideachadh; agus theagamh nach robh iad iar an cur an amharus leis na h-oighibh glic, no leo fein gus an d' thainig an glaodh sin, mu mheadhon oidhche, tha'm fear-nuadh-posd a' tighinn, rachaibh a mach na choinnimh.

Tha moran a sgrios an anama fein le bhi' gabhail fois ann an dearbhadh nach 'eil ceart. Thusa a chealgair a ta ga d' mhealladh féin, bithidh ifrinn shios air a gluasad aig do theachdsa, Isai xiv. 10.

Ach tha thus' ag radh thuille air so, tha grasan tearnaidh agam mar a ta creidimh, aithreachas, naomhachd, eud, agus an leithide sin.

Freag. Nach 'eil daoine mi-naomha an t-saoghail fein ag radh gu'm bheil iad a' creidsinn, agus a' gabhail aithreachais? Tha searmonachadh bagarrach eagla trailleil roimh ifrinn, foghlum diadhuidh, no gluasaid leis an lagh, a' toirt muinntir gle f had air an adhart anns na laithibh so a bhios gu haithghearr iar an cothromachadh 'sa mheidh, agus a gheibhear ro-eatrom. Feudaidh tu am focal a ghabhail le aoibhneas, agus creidsinn car tamuill. Feudaidh tu bhi iar do thilgeadh sios le eagal feirge cosmhuil ri Cain. Feudaidh tu peacanna a thilgeadh uait le grain fo choguis iar a teannachadh, agus an deigh'sin do sgeith ghraineil imleachadh suas a ris. 2 Pead. ii. 20. Feudaidh an spiorad neo-ghlan dol a mach asad, agus an deigh sin pilltinn le seachd spioradaibh a's measa na e fein. Feudaidh dian thogradh a bhi agad gu'm faigheadh tu bas an f hirein, agus gu'm biodh do chrioch dheireannach cosmhuil ris agus an deigh sin uile, thu bhi caillte gu sioruidh. Thoir an aire uime sin nach tog thu gun bhunait. Feudaidh muinntir eile bhi a'gabhail iongantais ri do chaithe-beatha fhaicillich, am feadh a ta thusa dol mu'n cuairt a chur air bonn t'fhireantachd fein, iar dhuit a bhi ain-eolach air fireanteachd Dhe trid creidimh. Feudaidh tu call na h-uile nithe f hulang, agus gidheadh t'fhulangais a bhi mi-tharbhach, do bhrigh gu'm bheil thu dh'easbhuidh graidh.

Tha thu 'g radh a ris, bha mi iar mo lot gu domhain air son mo pheacanna agus fhuair mi sith bho sin.

Ach cha-n e gach uile lot agus dearbhadh obair eifeachd spioraid Dhe ; ni mò tha gach uile leigheas a' sruthadh bho shith ri Dia trid aonachd ri Criosd le creidimh a ta de oibreachadh Dhê ; ni mò tha t'aoibhneas a ta maille ris do ghnath a' sruthadh bho fhior mhothachadh air gradh Dhé. Tha moran 'gan cuairteachdh fein le sradaibh d'am fadadh fein, dh'a nach b'aithne riamh gras Dhé ann an treibhireas, no fianuis an f hior spioraid.

Tha thu nis ag radh O ! Aman, do bhrigh gu'm bheil mo staid co uamhasach a's a ta focal Dhê a cur an céill, innis dhomh, guidheam ort, ma tha dochas air bith air son mo leithid-sa pheacach, agus ciod is eigin dhomh a dheanamh ?

An uair a dh'fhiosraich fear gleidhidh a phriosuin de Phol agus de Shilas, Fheara ciod a ni mi chum gu'm tearnar mi? Thuirt iad. Creid anns an Tighearn Iosa Criosd agus bithidh tu iar do thearnadh agus do thigh. Uime sin air ball ann am meadhonaibh nan gras, feith air son an spioraid chum do tharruing leis an t-soisgeul. Cluinnidh tu an sin gu'n do shaor Criosd sinn bho mhallachadh an lagha iar dha bhi iar a dheanamh na mhallachd air ar son, Gal. iii. 13. Chur Dia mach a mhac, iar a dheanamh fo'n lagh, chum iadsan a bha fo'n lagh a shaoradh. Ghradhaich Dia an saoghal air a leithid a dhoigh, 's gu'n tug e aon-ghin-mic, chum cia b'e chreideas ann nach rachadh e dhith, ach gu'm bi a bheatha mhaireanach aig. Eoin iii. 16. Na rach mu'n cuairt uime sin a chur air chois t'fhireanteachd fein, oir is e Criosd crioch an lagha do gach neach a ta creidsinn, Rom. x. 3, 4. Cluinnidh tu an sin am fuaim aoibhneach, gu'n chreid ceannfeadhna nam peacach agus gu'm bheil e iar a thearnadh; agus nach e antromachadh do pheacanna, no do staid thruagh a nis a chumas air ais trocair uait, Bheir an Tighearn mathanas am pailteas, Isai. lv. 7. Tha gras Chriosd a' dol a meud, tha tiodhlaicean aig air son na muinntir cheannairceach. Is fior an radh so, agus is fiu e air gach aon chor gabhail ris, gu'n d'thaing Iosa Criosd do'n t-saoghal a thearnadh pheacach, d'am mise an ceud fhear 1 Tim. i. 15. An neach a thig a'm' ionnsuidh cha chuir mi air falbh air chor air bith. Uime sin na gabh ceum an-earbsach, a bhrigh gu'm bheil thu am beachd nach 'eil peacadh ann cosmhuil ri do pheacaibhse ; oir tha fuil Iosa Criosd a mhic 'gar glanadh bho 'r n uile pheacaibh. 1 Eoin i. 7. Tha Dia a fireanachadh pheacach gu saor le ghras trid an t-saorsa ta ann an IosaCriosd. Thugadh e buaidh air do chridhe a bhi smuaineachdh cia saor a rinn Criosd e fēin aithnichte do pheacaich an uair a ghabh e comhnuidh 'n ar measg, an uair a sheas e suas agus a ghlaodh e, Ma tha tart air neach air bith thigeadh e a'm' ìonnsuidhsa agus òladh e : tha fhuil phrìseil ni's comasaiche gu fireanachadh, na tha do pheacanna mora gu do dhiteadh. Thig, deir Iosa ruit, oir a ta na h-uile nithe ullamh. Agus deir an Spiorad agus a' bhean nuadh-phosda, Thig, agus abradh an ti a chluinneas, Thig agus thigeadh an neach air am bheil tart agus cia b'e neach leis an àill, gabhadh e uisge na beatha gu saor. Taisb. xxii. 17.

Tha fireanteachd ann an Criosd gu d' chomhdachadh, agus creidimh chum gabhail riut mar an ceudna. Ni Dia trocair orrasan nach d'fhuair trocair, agus ni e iadsan nan sluagh dha fein nach robh nan sluagh dha Hos. ii. 23. Tha Criosd iar ardachadh chum aithreachas a thoirt, agus c'arson nach d'thoir e dhuit-sa e aig am bheil feum air? Nach do ghairm agus nach d'fheith Criosd fad, gus an robh a chiabhan fliuch leis an dealt ? A pheacuich bhochd ! Cionnuis is urrainn thu gun gheilleadh do ghradh an Ti sin, a ta fathast a' guidheadh ort a bhi reidh ris, ged dh'fheudadh se e fèin a ghlorachadh ann do sgrios. Nam feuchadh Dia dhuit beagan de ghradh a chridhe féin, agus cridhe Chriosd do pheacaichibh, leaghadh e do chridhe reota, agus chuireadh e iongantas ort gu'm biodh mathanas ri fhaotainn fathast le do leithid-sa chreutair truagh air son nam peacanna is mò, An uair a bha Criosd air an talamh, faic cia taitneach an t-searmon a rinn e do chis-mhaoir agus do pheacuich Luc. 15. An uair a rinn e iomradh air an staid chailte, agus a dh'innis e dhoibh gu'n robh e iar teachd g'an iarruidh agus g'an tearnadh ; agus a chum misnich a thoirt do mhacaibh strōghal a ta ullamh a bhi gabhail eagal nach 'eil trocair air an son, tha e feuchain dhoibh, ged tha iad fad as, gu'n do leagh a chridhe os an ceann, agus gu'n do ruith e nan coinneamh, a leum thar beanntaibh a chum an glacadh na uchd. Biodh cinnteas agad gu'm bheil uiread de ghradh agus adh'iochd ann an cridhe Chriosd a nis ann a' ardachadh ; is an uair bha e an so air an talamh. Ged tha thusa 'n ad fheartarcuis air spiorad Chriosd, gidheadh deir an Tighearn, Cia fhad a luchd fochaid, a ghabhas sibh tlachd ann am fochaid ; pillibh ri m' achmhasan ; feuch doirtidh mi mach mo spiorad oirbh. Gnath. i. 22, 23. Mar so thoir thusa eisdeachd do ghuth taitneach blasda Chriosd gus an toir a ghaol thairis thu, agus am bi thu iar t-eigneachadh gu teachd a stigh.

Bha cuid a dhearbhan tha thu 'g radh agam, ach tha eagal orm nach robh mi iar m' iompachadh.

Tha mi faicinn gu'm bheil moran iar an gairm ach beagan air an taghadh ; ciod a chomhairle bheir thu dhomh chum nach caillear mi gu siorruidh ?

Thuille air na bheil scriobhta ann am chomhairle do pheacachaibh gabh na h-earail so a leanas.

1. Oibrich a mach do shlainte le eagal agus ball-chrith. Dean baigh ris an eagal dhiadhuidh, neach a theachd gus a bhreith, agus gun neart ann chum gu'm beirear e. Thoir an aire nach basaich agus nach tig do dhearbhan gu neo-ni : na gabh fois na socair dh' easbhuidh leighis, trid crathadh fola Chriosd.

2. Na gabh fois ann an uamhann an lagha a dh'easbhuidh broin diadhuidh ; claidhaich gu domhain a chum gu'n tog thu air a charraig. Ma dh' fhosglais Dia do shuilean agus gu'm feuch e dhuit cia mar a ta thu na' d' uaigh fhosgailt lan de phuinsion mairbhteach, firìnnichidh tu Dia an sin ged thilgeadh e dh'ifrinn thu gun dail ; agus bithidh iongantas ort ciod a chum air h-ais lamh a chear-

tais gun thusa sgrios bho chionn fhada. Cha bhruth Dia fo chasaibh a leithid a phriosuineach talmhainn. Tuir. iii 34. Ni mò dhiteas e thusa a ta mar so 'ga fhirinneachadhsa, agus 'g ad dhiteadh féin, agus a ta luidh sios aig a chasaibh le fadaidheachd chum bhi iar t-fhaotainn ann an Criosd: feith uime sin air son dearbhaidh an spiorad mu pheacadh do bhrigh nach 'eil thu a' creidsinn ann an Iosa Criosd. An uair a thig an Comhfhurtair, dearbhaidh e an saoghal mu pheacadh, do bhrigh nach'eil iad a creidsinn annamsa. Is e sin dearbhaidh e am peacadh so gu sonruichte orra: tha'n spiorad ag an-tromachadh peacadh a mhi-chreidimh, far am bheil e a' teachd a dh'oibreachadh gu h-eifeachadch; tha so iar a ghealltuinn anns na laithibh deireannach, gu-n amhairc na peacuich is mo air Criosd a lot iad, agus gu-n dean iad bron air a shon mar ni neach bron air son aon ghin mic. Sechar, xii. 10.

3. Biodh dian iarrtus agad gu-m faighear ann an Criosd thu, gun t'fhireantachd fein a ta o'n lagh a bhi agad, ach an fhireantachd a ta trid creidimh Chriosd: na earb gu brath gu m bi thu iar do leigheas leis an lagh: ach trid fireantachd Chriosd a dh'easbhuidh oibre an lagha; oir is e gach uile ni is urrainn an lagha a dheanamh do lot,agus eolas a' pheacaidh a thoirt dhuit. Rom. iii. 20, Agus an

NATIONAL LIBRARY SCOTLAND

sin tha e ga d' fhagal ann an staid gun chobhair, agus ullamh r'a dhol a dhìth; tha e g' oibreachadh feirge, agus ga d' mhallachadh; a' toirt breith ort, agus ga d' dhiteadh. Tha e na ghnath aig anamaibh fo thrioblaid, gu tric,ruith nan neart féin, a dh' ionnsuidh an dleasnas no'n deoir, no rùna nach peacuich iad ni's mó, an aite amharc air Criosd a rinneadh na pheacadh air an son, chum agus gu-m biodh iadsan iar an deanamh nam fireantachd Dhé aunsan. 2 Cor v. 21. Bu choir dhoibh teachd gun airgiod, mar pheacuich a dh'ionnsuidh Chriosd an neach b'e toil an Athar a bhruthadh. Chuir Criosd crioch air easontas, agus chriochnaich e lochdan, agus rinn e reite air son aingidheachd, agus thug e steach firenteachd shiorruidh. Ann an so tha feum aig teachdairibh Chriosd a bhi air am faicill an uair a ta iad a'cur pheacuich iar an dusgadh, gu dleasnasaibh, gu-n teagaisg iad dhoibh amharc air son fireantachd le creidimh dh'easbhuidh oihre an lagha, air eagal gu-n dean iad ginealach de chealgoiribh féinfhirinneach an aite creidmhich fhallain. 'Malluichte gu-n robh gach teagasg, beatha, no creidimh a dh'fheuchas ri fireantachd ullachadh an lathair Dhē, leis an lagh bhrist, no le oibribh an lagha."

4. Uime sin, nam b'aill leatsa gu-n gabhta riut ann an Criosd, thig mar ain-diadhach, mar eucor-

ach d'a ionnsuidhsa fhuair bás air son pheacach, an uair bha iad nam peacuich, agus tha 'gam faotainn marbh ann an peacaibh an uair a ta e teachd 'gan gairm. Is e obair an lagha mhain a dhearbhadh oirnn gu-m bheil sinn 'n ar ain-diadhaich, marbh ann am peacaibh gun fhireantachd gun neart. Mur nach bu mhath leat a bhi iar do chuir iar chúl, agus air do mheas mar Phairseach, thig mar pheacach gun chobhair gun earbsa. Ged tha thu gad' fhaireachduin fein marbh, neo mhothachail, cadalach, seadh ged nach 'eil fhios agad gu-m bheil thu doruinneach agus truagh, agus bochd agus dall agus lomnochd, gidheadh a deir Criosd. Combairlicheam dhuit or a cheannach uamsa, iar a dhearbhadh 'san teine, chum gu'm bi thu saibhir, agus eudach geal chum gu-n comhdaichdear thu, agus nach bi naire do lomnochd follaiseach Taisb. iii. 18. Ann an aite Criosd a dhiultadh le michreidimh, air eagal thu bhi neo-airidh, no do bhrigh gu'm bheil thu dh'easbhuidh an oibre so, no oibre ud eile an lagha, uidheamachaidh, no ullachaidh, is ann bu chóir dhuit iongantas a ghabhal gu-m bheil fireantachd trid saoir ghras iar a foillseachadh do d'leithid a chreutoir ceannairceach; gu'm biodh tus 'a ta do namhaid a' faotinn aithne, agus cuireadh teachd a dh'ionnsuidh Chriosd air son fireantachd, chum t'fhirinneachadh agus do thearnaidh.

5. Duisgeadh na bagraidhean an aghaidh a mhi-chreidmhich thu, agus na gabh de dhanadasCriosd a dhiultadh. Is peacadh an-tromaichte agus uamhasach e, mathanas saor ann am peacaibh trid fola Chriosd a chur suarach. Is trocair so nach deachaidh riamh ordachadh air son dheamhan,O na tionndaidh air falbh bho Chriosd le neo-aithreachas mi-chreidmheach, agus cruas-cridhe! air son a pheacaidh so brisidh Criosd gu h-aithghearr troimh na neoil ann an teine lasrach maille ri' ainglibh naomha. 2 Thess. i. 8, 9.

6. Biodh eagal ort roimh mhi-chreidimh os ceann gach ni eile Eab. iii. 12. Tha moran de'n mhuinntir a ta iar an dusgadh fo thrioblaid air eagal nach 'eil mathanas peacuidh air son an leithide so de chreutairibh graineil, tha eagal orra nach gabhar ri'n leithidibh sa pheacaichibh cruaidh, salach neo-churamach,ach O pheacuich aingidh! biodh eagal ort Criosd a dhiultadh, no nach tugadh tu deagh bheatha dha. Biodh curam ort an t-eagal iar do ghealladh a bhi iar fhagal agad dol a steach do shuaimhneas, gu'n tig thu dheigh-laimh air trid mi chreidimh.

Cha'n 'eil fhios agad, tha thu 'g radh, cia aingidh a bha mise, cha'n urradh mi gun eagal a bhi orm, gu'n sgrios mo pheacaidh mi, Ma tha do choguis gu tric gad' bhualadh le eagalaibh craiteach, gu'n dean do neo-ghloine, t'fhein-thruaillidheachd do gheocaireachd, t'fhearg, t'ardan, do shannt agus an leithide sin do sgrios: tha peacadh is mò na iad so agad; is e sin t'eas-creidimh; nach d'thainig thu dh'ionnsuidh Chriosd, nach d' thug thu deagh-bheatha do 'n sgeul mhath mu thimchioll math-anais pheacanna trid fola Chriosd do na peacaich-ibh is mo. Is e so am peacadh sgriosail sin bho 'mo bu chòir dhuit eagal a bhi ort: is esan a mhàin nach 'eil a' creidsinn anns a mhac nach fhaic beatha, Eoin iii. 36.

7. Biodh cinnteas agad nach danadas, ach dleasnas a bhi a' creidsinn; ged tha thu gad' fhaicinn fein mar am peacach is mo; oir measaidh Dia e fein iar a ghlorachadh le thusa bhi a creidsinn ann an dochas an aghadh dochais. Rom. iv. 20.

C'arson tha thu 'g radh ris, tha thu gam chuir gu creidsinn dhiom fein.

Do bhrigh gu-m bheil an Tighearna a toirt air t' aitheantaibh a theachd le cumhachd air luchd tarcuis, agus gu'm bheil e a' compairteachadh a' spioraid agus a neart ann an cleachdadh orduighean gnathuichte chum chreidimh a thoirt seachad agus oibreachadh. 1 Thess. i. 4, 6.

8. Na sgrios t'anam luachmhor le bhi 'saothrachadh chum am peacadh a chlaoidh, roimh dhuit

bhi iar t-ath-bhreith. Cha'n fheud co-chomunn a bhi ann roimh aonachd ; air tùs dean a chraobh gu math, agus bithidh a meas gu math. Tha fios aig moran gur eigin doibh iomadh dleasanas a choimhlionadh, agus tha iad a' toiseachadh ris an obair 'nan neart féin, agus tha iad do ghnath a' foghlum ; iarruidh moran mar so dhol a stigh agus cha'n urrainn iad. Mar nach bu mhath leat dol air seachran bho'n t-slighe chumhang ; iarr air tús bhi iar do shuidheachadh ann an Criosd le cumachd ais-eirigh, agus an sin oibrichidh do chreidimh le gradh gu pailt.

Tha Mr. Cotton 'n a mhineachadh air leabhair an Taisb. a' toirt fainear. "Gu'm bheil sagairtean eaglais na Roimh 'nan teagasg cosmhuil ris na locuist, a' cur gath ann an coguisibh leis an lagh, agus a' leigheas an loit le muinntir a chur h-uige gu oibribh claoidhidh as an leth a muigh, iar dhoibh a bhi aineolach air teagasg fireantachd le creidimh, a dh'easbhuidh oibre an lagha." Thugadh ministeirean Chriosd an aire nach cuir iad, gu mearachdach, muinntir gu oibribh roimh chreidimh, agus gu meas math a thoirt a mach mu'm bi a bhunait iar a suidheachadh le h-aonachd ri Criosd trid teagaisg Dhe. Is e so duine chur a thogail aitribh gun bhunait. Tha eagal orm gu'm bheil miltean iar an call trid a leithid so de shearmonachadh.

9. Gu h-araidh thoir an aire nach gabh thu fois dh'easbhuidh aonachd ri Criosd. Tha aonachd glormhor agus diombair ann ri Dia iar a dheanamh aithnichte 'san fheoil, leis an spiorad. An uair a ta Criosd a' posadh anam ris fein gu brath ann am fireanteachd, ann an caoimhneas graidh,agus ann an ceartas, agus an am firinn, an sin gabhaidh e eolas air an Tighearna, Hos. ii 19, 20. Ann an sin tha urnuighChriosd air a freagairt, "Chnm gu'm bi iadsan uile 'nan aon, mar a ta thus' Athair annamsa agus mise annadsa,gu'm bi iadsan 'nan aon annainne, Eoin, xvii. Is e neach aig am bheil am mac aig am bheil beatha, agus esan aig nach 'eil am mac, cha'n 'eil beatha aig, ach tha fearg Dhe a' gabhal comhnuidh air. Cuiridh na creutoirean is graineile meas air sochairean Chriosd aig uair a bhais. Tha 'm fior chreidmheach a' gradhachadh Chriosd fein. Is eigin duit a bhi iar do ghearradh as a chrann-ola a ta fiadhaich a thaobh naduir le laimh Dhe, agus iar do shuidheachadh ann an aghaidh naduir anns an deagh Chrann-ola; no mur bi, cha'n aidich Criosd thu mur bhall dheth fēin ; ach seargaidh tu mar gheug, agus bithidh tu iar do thionail le daoinibh, agus iar do thilgeadh 'san teine, Eoin. xv. 6. Is eigin duit, ann an creidimh, fuil Chriosd ól, agus 'fheoil itheadh, no cha'n urradh thu beatha spioradail a bhi agad annsan.

Fuasgladh iar a thoirt do cheistibh neach a ta iar a bhuaireadh,

Tha an t-anam 'sa staid so 'g radh gu tric,och! tha mi cinnteach nach urradh mi creidsinn dhiom fein.

Ach nach fheud Criosd gearan ort mar rinn e orrasan. Eoin v. 40. "Agus cha'n aill leibh teachd a'm' ionnsuidh a chum gu'm biodh beatha agaibh. Is e t'aineolas a thaobh naduir air Criosd, agus do bheachd mearachdach air, is coireach nach 'eil thu creidsinn ann.

2. Fuidh f haireachduin air t'anmhuinneachd fein guidh air son, agus feith, ri eolas faireachdail cumhachd ais-eirigh Chriosd, Phill. iii. 10. Chum gu'n cuireadh Dia mach ro-mheud morachd a chumhachd a thoirt comais dhuitsa dol a dh'ionnsuidh lanachd Chriosd, a chum gu'n rioghaich gras annad, Ephes. i. 3 Is e croich an spioraid gu sonruichte ann a bhi dearbhadh t'anmhuinneachd ort, gu'n teagaisgeadh e dhuit sealltuinn ri Criosd, a ta lan grais, agus ann an uile orduighibh Dhe a bhi feitheamh air son tarruing an Athair a gheall a theagasg, Eoin vi. 44, 45.

3. Choisinn agus gheall Criosd an spiorad, an Comhfhurtair a chuir chum an t saoghail a dhearbhadh mu mhi-chreidimh, agus creidimh a ghintinn. Uime sin ann an aite an earbsa mhi-chreidmheach,

seall air son dortadh a mach an spioraid an am meadhonaibh nan gras a chum do chomhnadh gu creidsinn.

Och ciod mo ghnothuchsa ri teachd a dh'ionnsuidh Chriosd, a ta am ain-diadhach, cadalach aindeas, am cheann-cinnidh nam peacach? Och! Tha'n lagh a' toirt cuis dhitidh a' m' aghaidh, agus tha eagal orm gu'm bi mi truagh gu siorruidh.

'Se an Tighearna a thoisich ri do shuilean fhosgladh a chum gu-m faiceadh tu do staid; feudaidh e bhith gu'm buin an gealladh sin duitsa. Abraibh riusan a ta lag-chridheach bithibh laidir, na biodh eagal oirbh·

2. Is tusa an neach a ta iar do ghairm, agus gabhaidh Criosd riut ciontach, agus ain-deas mar tha thu ann do bheachd agus do mhothachadh fèin. Tha Dia aig aithneadh dhuit gn'n taice leigeil air t-oibribh féin air son sith, ach creidsinn ann anDia ta firinneachadh nan ain·diadhach, agus measar do chreidimh air son fireantachd, tha thu gu creidsinn ann an Dia a ta beothachadh nam marbh. Tha Dia saibhir ann an trocair air son a ghraidh mhoir leis an do ghradhaich e peacuich, gu'm beothachadh maraon ri Criosd. chum gu'n taisbeanadh e ro-mheud saoibhris a ghrais, Ephes. ii. 4—7.

Tha Criosd a' toirt aithne agus cuireadh do pheacaich teachd da ionnsuidh fein agus cha-n ann chum neach eile ; agus tha e 'g innseadh gu soilleir, gur aill leis trocair agus ni h-e iobairt, agus gu'n d' thainig e cha-n ann a ghairm nam fireanach ach nam peacach chum aithreachais.

Tha so a' cur aoibhneas ann mo chridhe gu-m feud mo leithidsa chreutoir aingidh teachd a dh'-ionnsuidh Chriosd : ach am feud mi nis teachd a dh'ionnsuidh Chriosd, co aithghearr an deigh mo dhusgaidh ?

Thig agus 's e do bheatha nis a dh'ionnsuidh Chriosd. Thug Criosd mor mhisnich do Nataniel, do bhrigh gu'n d'thainig e air a cheud ghairm. Deir Iosa ris, do bhrigh gu'n dubhairt mi ruit, chunnaic mi thu fo'n chrann f hige, am bheil thu a' creidsinn ? Chi thu nithe is mo na iad so. Tha thu 'g radh tha 'n Tighearn iar tarruing air falbh uam, agus deir t-anam craiteach, tha eagal orm gur mealladh bho Shatan a ta ann a'm' fhaircachduinn; agus gur sradan d'am f hadaidh féin a ta agam ?

An deigh an eagail churamaich a ta dusgadh chum aire dhichiollaich, bu choir da so bhi ghnath annad : ach bi air t'f haicill bho eagal trailleil a mhi-chreidimh ; uime sin an uair a sheinneas tu cliu Dhe na dichuimhnich gu h-aithghearr obair iongantach, mar rinn na h-Israelich bho shean, Salm. cvi, 12, 13, 2 Na tilg air falbh do dhochas. Tha comharan graidhChriosd agad mar gheall air a sheasmhalachd an uair nach'eil e lathair maille riut. An uair bha Asaph ann an amharus thuirt e, "cuimhuichidh mi caochladh deis-laimhe an Ti 's airde, gu cinnteach cuimhnichidh mi 'iongantais bho shean." Sal. lxxvii. 10, 11. Nach do reub an t-Uan a bh' iar a mharbhadh brat roinn an eas-creidimh, agus nach d'fhosgail e an leabhar a bh' iar a sheuladh, agus nach d'fheuch e dhuit, gu soilleir, mu-n Athair? Nach do chuir e riamh seula air a ghradh dhuit le aon ghealladh? Nach d'fhuair thu riamh buaidh thar aon ana-miann? Nach do thog e riamh solus a ghnuis ort an uair a bha duil agad ri sgrios, iar dhuit bhi iar do thogail, mar gu-m b' ann a broinn ifrinn agus iar do chuir ann an uchd Dhè? C'arson a ta thu mar so gu mi-chiatach agus neo-thaingeil a' dichuimhneachsdh an la anns na shaor an Tighearna thu, cha, b' ann bho aon, ach bho t-uile eagalaibh. An sin shuidh thu fo sgaile Chriosd le mor thlachd agus bha' mheas milis do d' bhlas. An sin b'e a bhratach thairis ort gradh. Au sin b' urradh thu a sheinn, is leamsa mo ghradh agus is leis-san mise, O airde agus doimhne, fad agus leud graidh Chriosd do m' anam, tha e dol thar eolas! Nach urradh thu cuimhneachadh air an la anns an d'thainig Criosd a leum thar na beanntaibh, agus a' cruinn leum thar na cnuic

a dh'ionnsuidh t'anam fann. An sin labhair t-aon ghraidh agus thuirt e riut. Eirich mo ghradh m'aon sgiamhach thig leam, oir feuch tha 'n geamhradh iar dol seachad ; tha'n t-uisge thairis agus air falbh. Na biodh sòlasan Dhe beag leat. Smuainich air am do cheud cheangail pòsaidh an uair a rinn Criosd e fein aithnichte dhuit, agus a dh'fosgail e gaol siorruidh a chridhe dhuit, an uair a bha thu ann an cor bronach agus aonarach— an sin tharruing e leis do chridhe. Bha do ghradh an sin laidir mar am bas, agus cha b'urradh moran uisgeachan, a mhuchadh ; an sin b 'e do chainnt. " Cumaibh suas mi le cornaibh, thugaibh sòlas dhomh le ubhlaibh, oir tha mi lag le gradh: an sin thilg gradh iomlan a mach eagal, agus le solus ghluais thu troimh an dorchadas. Cuimhnich air na laithibh bho shean, an uair ghabh thu fois do t' anam sgìth ann a' ghairdeinibh bith-bhuan, a' deanamh aoibhneas ni 's mò na fear buaidh, thar a pheacadh agus an lagh, am bas, ifrinn agus an diabhol trìd Chriosd a ghradhaich thu. Ambairc air Criosd lan a chreutair bhochd f holamh ; pillidh do Tighearn' a ris, cha tilg e uaith gu brath. Rùnaich maille ri Iob Ged mharbh e mi, earbaidh mi as. Mar an ceudna bithidh e dhomhsa chum slainte, Iob xiii. 15. Dh' f hoillsich an Tighearn e féin dhomh bho shean ag radh, " Seadh ghradhaich mi thu le gradh sìorruidh, uime sin le caoimhneas graidh rinn mi do tharruing." Ciod ged tha mi nis an dorchadas, an doimhne, agus 'san t-slochd is ilse, cosmhuil riusan a ta marbh san uaigh, air nach 'eil cuimhne aig Dia ni 's mò, gidheadh nach 'eil e taisbeanadh iongantais do na mairbh ? aithnidh an Tighearn a chaoimhneas graidh anns an la. Bheir e mi mach a chum an t-soluis, agus chi mi fhireantachd.

Ged tha thu nis aig imeachd gu brònach a dh' easbhuidh na greine, gidheadh fan ann an Criosd le cumhachd Dhè a thog bho na mairbh e; dealraichidh an la, agus teichidh na sgaile air falbh; dealraichidh tu mach, bithidh tu mar a mhaduinn, eirigh do sholus ann an dorchadas, agus bithidh do dhorchadas mar mheadhon an la; bithidh an Tighearna na sholus siorruidh dhuit, agus thig crioch air laithibh do bhròin. Guidh air son searragan nuadh chum a 's gu'n cum iad am fion nuadh aig ath-philleadh do Thighearn. Tha cuis chonnsachaidh aig an Tigherna an aghaidh moran san tir so, eadhon d'a chloinn ghradhach, ullamh r'a dhortadh, airson am mi-chreidimh agus am meadhbhlathad.

3. Thoir fainear criochan áraidh an Tighearn ann a tharruing air falbh ; is ann an gradh rinn se e, chum a theagasg dhuit a bhi beo le creidimh ann an Criosd, agus cha'n ann air na nithibh a tha thu mealtuinn; chum gu'n leigeadh tu do thaice air

t-aon ghraidh 'san fhasach. Nam feoraicheadh neach de Phòl. cia mar a bha e maille ri anam; faic am freagairt, Gal ii, 20. "A bheatha tha mi nis a' caitheadh san fheoil, caitheam i troimh chreidimh mhic Dhe," Ged ghluaiseadh tu 'san dorchadas agus thu gun solus agad, gidheadh tha e 'g aithneadh dhuit earbsa ann, agus do thaice a leigeal air Dia, " Is beannuichte esan nach fhaca, agus gidheadh a chreid." Eoin xx. 29.

Ach tha neach eil ag radh, is neach a chùl-sleamhnuich mise, agus tha 'n Tighearn ann an ceartas a' folach a ghnuis uam.

Is mor an t-aobhar misnich a bhi toirt fainear cridhe Dhe agus Chriosd do thaobh a chloinne 'nuair a ta iad a' cùl-sleamhnachadh uaith, tha so ri fhaicinn ann an gairmibh lionmhor an t-soisgeil, agus geallannaibh mathanais, agus leigheis a ta iar an tabhairt do anamaibh iar am buaireadh, an uair a ta iad air seachran, agus iar an tilgeadh a mach a sealladh Dhe. Leugh, Isai. liv. Ier. iii. agus xxx, agus xxxi. Hos. xiv. Luc. xv.

Ach is docha gun abair thu fodh chumhachd buairidh, air chinnte is fearr dhomhsa mi féin a sgrios, na bhi beo mhain a chum mo dhamnadh a chur am meud. Tha mi iar mo dhiteadh a cheana. Chuir Dia suas mi mar chomhara air fheirg; c'arson a bhithinn beo ni 's faide anns an doruinn so?

Thoir an aire bho pheacaibh a ta lot an anam, agus air eagal gu'n teich thu air falbh bho Chriosd le mi-chreidimh an deigh dhuit tuiteam annta. Tha cuid a' peacachadh an aghaidh soluis, agus an sin, an aite teicheadh chum fola a chrathaidh, tha iad a dol ni 's faide air falbh le mi-chreidimh, na chaidh iad le'n cùl-sleamhnachadh chum peacaidh, agus tha iad ag altrum smuaintean cruaidh mu thimchioll Dhé agus Chriosd ; ann an ardan an cridhe, is fearr leo ionnsuidh a thoirt air ceum an-earbsach a gabhail, na geilleadh do fhireanteachd Dhe, agus tuiteam sìos aig cosaibh Chriosd, aig am bheil a lamhan sgaoilte mach chum gabhail ris na peacaich is mo.

2. Nam biodh tu ad luidh iar do scaldadh ann an losgadh siorruidh, mheasadh tu e na throcair mhor, a bhi mach a ifrinn aon uair eile. Cha'n 'eil aon an sin a ghabhas truas dhiot, na bheir boinne an uisge dhuit chum do theangaidh fhuarachadh.

3. Ged tha do staid a nis muladach, na cuir as duit fein ma dheonaicheas Dia dail dhuit anns an t-saoghal. An uair a bhuairear thu chum thu fein a mhilleadh tha mi a' toirt aithne dhurachdach dhuit thu chuimhneachadh gu'n do thoirmisg Dia e, ag radh, "*na dean mort.*"

4. Na rach a mach ann do neart fein ann an

uair a bhuairidh. Amhairc air Criosd, agus dean greim air san a ta comasach do ghleidheadh bho thuiteam. "Chuir an Tighearna cuideachadh air aon a ta cumhachdach."

5. Na tabhair aite d'an diabhol. Na biodh eagal ort fantuinn ann do ghairm ; gheall an Tighearna do ghleidheadh ann ad uile shlighibh, sgus bithidh aithne air a thoirt d'a ainglibh mu d'thimchioll.

6. Tha thu ann am mearachd mhor le smuaineachadh nach 'eil staid ann cosmhuil ri do staidsa ; oir cha do thachair deuchainn air bith riut ach an ni a ta cumanta do dhaoinibh. 1 Cor. x. 13. Bha lionmhoireachd de chloinn ghradhach Dhe iar am bualadh leis na buairibh cheudna bho ifrinn, ged tha thusa am beachd gu'm bheil do chor gun choimeas, agus bha iad iar an saoradh uapa, agus a mi-chreidimh, agus bha an uile bhriathran cruaidh nan aghaidh fein, iar am faotainn a mach bhi nam mearachd,

7. An uair tha thu iar do bhuaireadh chum peacaidh, teich a dh'ionnsuidh a gheallaidh sin. Isai. liv. 17. Cha soirbhich inneal air bith a' dhealbhar a't'aghaidh. Bruthaidh Dia na sith gu h-aithghearr Satan fuidh do chasaibh. Tha Dia dileas nach leig dhuit bhi iar d'fheuchainn thar do chomas, ach nì, maille ris an deuchainn slighe dol as mar an ceudna chum gu'm bi thu comasach air a ghiulan.

Tha eagal orm, deir neach eile, gu-m failuich mi ann an uair deuchainn.

1. Tha'n t'eagal diadhuidh na ghleidheadh sonruichte, iar a ghealltuin anns a chumhnant nuadh, an aghaidh uile bhuairidhean chum peacaidh agus tuiteam air falbh. Ier xxxii. 40.

2. Dean faire agus urnuigh do ghnath, a chum gu measar thu airidh air dol as bho na nithibhse uil' a thig, agus seasamh an lathair Mhic an duine.

3. Na rach a mach ann do neart fein, oir is e an Dia siorruidh do dhidean, agus fodhad tha ghairdeanna bith-bhuan. Bi-sa n'ad fhear comhpairt de thrioblaidibh an t-soisgeil, trid cumhachd Dhé bi laidir anns a' ghras a ta ann an Iosa Criosd. Amhairc ri Criosd chum do neartuchádh leis an uile neart, a reir a chumhachd ghlormhoir chum an uile fhoighidin, agus fhad-fhulangais, maille ri gairdeachas. "Chraidh na fir-bhogha gu geur Ioseph, agus thilg iad air, agus dh'fhuathaich iad e; ach dh'fhan a bhogha 'na neart, agus rinneadh gairdeana a lāmh laidir le lamhaibh Dhé chumhachdaich Iacoib." Gen, lix. 23, 24.

4. Focal Dé is focal dearbhta e. Feuch an neul mor de fhianuisibh bho thoiseach an t-saogh-

ail gus an la' n diugh, uile a' cur an seula ris gu'm bheil Dia firinneach ann a bhi a' coimhlionadh a gheallanna ro-mhor agus luachmhor.

5. Faic gradh iongantach Chriosd ann a bhi fagail a chathair glóire, agus uchd Athar, agus a bhi iar cheangal ris a chrann-cheusaidh ann do naduir-sa, a giulan feirge Dhé air son t-uile pheacanna uamhasach : co eignichidh so thu chum Dia a leantuinn gu h-iomlan, chum an t-Uan a leantuinn cia b'e taobh an teid e, agus chum fantuinn maille ris ann a bhuaireadh. Amhairc ri Criosd chum gu-n dortadh e a ghradh ann do chridhe le'spiorad. Tha gradh laidir mar am bas : cha n urradh morain uisgeachan gradh a mhuchadh, ni mo's urrain tuiltean a bhathadh.

Deir aon eile, tha mise bho chionn fhad iar mo bhuaireadh chum peacanna graineil agus sgriosail ; gu cinnteach is cealgair mi ; bha mo bheatha mar ifrinn air an talamh.

Earail. Cha bu mhath leam gu-m mealladh cealgair air bith a ta gabhail tlachd ann an peacaibh uaigneach e fein le so, a bhi toirt a chreidsinn air fein nach'eil ann a pheacaibh a ta riaghladh os a cheann ach anmhuinneachd, do bhrigh gu-m bheil a choguis 'ga leon an deigh dha am peacadh a chur an gniomh.

Teich a dh'ionnsuidh fola Chriosd a chum cionta do pheacaibh a ta mar an scarlaid a ghlanadh air falbh ; agus bithidh faireachduin air gradh mathanais Dhé iar a sgaoileadh ann do chridhe, na mheadhon eifeachdach a chum do ghleidheadh o philltinn air t'-ais chum amaideachd. Tha so sòilleir o mhothachadh Phoil. Gal. ii. 20. Is e bhi 'g amharc air Criosd iar a cheusadh air son do pheacanna, agus do chùl-sleamhnachda, an cuideachadh is fearr a chum thusa bhi iar do cheusadh maille ris, agus a chum gu'm biodh corp a pheacaidh iar a sgrios ; dhearbh na Corintianaich gu'r ann le bhi 'g amharc, mar ann an sgathan air gloir an Tighearn, is e sin, saibhreas grais agus mathanais Dhē trid fola Chriosd, a bha iad-san iar an cruth-atharrachadh a chum an iomhaigh cheudna. 2 Cor. iii. 18.

Ni taisbeanadh air gradh mathanais Dhe do choigneachadh ; is e so am beachd a bhios agad. Ma huair Criosd bas air do shon an uair a bha thu ad amhaid, uime sin thusa tha beo, cha bu choir huit o so mach a bhi beo dhuit fein, ach dhasan a' hasaich air do shon, agus a dh'eirich a ris.

Ma dh'fhoillsichear gras Dhe tha toirt slainte huitsa, teagaisgidh e dhuit mi-dhiadhachd gus ana-mianna saoghalta aicheadh ; oibrichidh e aithreachas soisgeulach annad; leaghaidh e do chridhe reota chum gu'n cuimhnich thu do shlighe agus gu-m bi amhladh ort, agus nach f hosgail thu ni's mò do bheul a bhrigh do mhaslaidh, an uair a chi thu gu-m bheil Dia reidh riut air son gach uile ni a rinn thu Esec. xvi. 63. Uime sin an deigh dhuit tuiteam ged robh do chridhe marbh agus gun tuigse, gidheadh dean cabhag a dh'ionnsuidh Chriosd le rughadh gruaidh, oir tha esan iar ardachadh a chum aithreachas agus mathanas peacaidh a thoirt, Gniomh. v. 31· Creid ged pheacaich thu gu-m bheil fear-tagraidh agad maille ris an Athair, Iosa Criosd am firean, a ta beo gu brath a chum eadar-ghuidh dheanamh air son nan ciontach. Bi sealltuinn suas ris-san air son t-uile uireasbhuidhean a dheanamh suas duit.

An deigh dhuit peacachadh na teich ni's faide bho Dhia le mi chreidimh, na rinn thu le do chùlsleamhnachadh· Na spiòn do bhunait as a freamhaibh air ball. 'Se so aon de innleachdaidh Shatain, air tùs do mhealladh a chum peacaidh agus an sin do shith a mhilleadh, do chradh agus do chuir air seachran, agus do thoirt air falbh bho t-oibre agus t'f heumalachd do Dhia, Feudaidh moran pheacanna aobhar irioslachd a thoirt dhuinn, ach cha-n 'eil iad a' toirt aobhar dhuinn chum dail a chur ann an gnothuchaibh ar slainte.

3. Imich à mach ann an neart Chriosd agus bheir thu buaidh fa dheoigh. Is e aon aobhar air son ar tuiteam ann an uair a bhuairidh, gu-m bheil sinn a' dol a mach ann an neart a' ghrais a fhuair sinn a cheana. Uime sin bi beo an comhnuidh ann an dearbhadh agus fuidh fhaireachduinn air do neochomas chum cur an aghaidh a bhuairidh a's lugha, agus fuirich ann an Criosd anns am bheil gach uile iomlanachd a' gabhail comhnuidh.

4. Bithidh e na ghradh air leth bho Dhia, ma tharlas, trid tilgeadh steach nan saighdean teinteach so, agus buairidhean eile, gu'm bi thu iar do ghleidheadh ad dhuisg bho bhi meadh-bhlath, agus bho spiorad suain agus suaimhneis, am peacadh a ta do ghnath a' leantuinn uair a' bhuairidh so, agus tha buadhachadh gu mor araon anns na naoimh, agus anns an t-saoghal, a dh'ain-deoin air gach freasdail dusgaidh, a reir mar a dh'innis Criosd roimhlaimh. Matt.xxiv. agus xxv.

5. Theagamh gu'm mair do bhuaireadh feadh uile laithean do bheatha. Na biodh fadal ort co mor air son saorsa, 's a bhios ort, air son neart a chum cuir 'na aghaidh; tha sinn gu minic ag eigheach air son buaidh bho'r leisg, uime sin, tha'm buaireadh iar fhagail againn fathast; Thoir an aire do'n fhreagairt a thug Criosd do Phol. 2 Cor. ii. 7—9.

Cha robh saorsa ann o'n sgolb na fheoil, ach so; "tha mo ghras foghainnteach air do shon, oir tha mo neart iomlan an do laigse." Bi cinnteach de'n ni so, nach bi aig a' pheacadh tighearnas os do cheann. do bhrigh nach'eil thu fuidh an lagh ach fuidh riaghluidh grais; agus gu-n toir Dia cumhachd dhuit an uair a ta thu fann, agus gu'm meuduich e do neart an uair nach 'eil cumhachd agad. Isai. xl. 29. Agus ann an creidimh nan geallanna iomlan a choisinn Criosd le fhuil, gabh misneach; agus dean uaill ann ad anmhuinneachdaibh do bhrigh gu'n gabh cumhachd Chriosd fois ort. "Na dean aoibhneas tharam O mo namhaid, oir ged thuiteas mi, eirigh mi a ris ; an uair a shuidheas mi an dorchadas, bithidh an Tighearna na sholus domh." Dean gairdeachas ann an Criosd trid an d'fhuair thu buaidh a cheana air an t-saoghal, agus am bheil thu iar do thogail maraon ris, agus a suidh maraon ris an ionnadaibh flaitheal ann an Iosa Criosd. Cog an aghaidh a' pheacaidh, an t-saoghail, an lagha, a' bhais, agus cumhachdan an dorchadais, mar ann an aghaidh naimhdean iar an toirt a chean fo chis. Guidh le creidimh air son sin a cheannuich Criosd. Rom. v. 21. Mar rioghaich am peacadh a chum bais annadsa, gu'n rioghaich gras a nis trid fireantachd chum na beatha maireannaich. Dean aoibhneas ann an earbsa na beatha shiorruidh, far am mò an gabh thu a dh'iongantas ri cumhachd agus gliocas Dhé, ann a bhi treòrachadh agus a cumail suas cnuimheag bhochd anmhunn trid a' leithide a threigsinnibh, agus a bhuairibh, agus a shlighibh cham, na ged' bheireadh e thu air slighe réidh chum gloire Dhasan a bhuaidhicheas bheir mise, deir Iosa, comas suidh sios maille rium air mo righ-chathair, eadhon mar thug mise buaidh, agus tha mi iar suidh sios maille ri m' Athair air a righ chathair. Dean urnuigh air mo shonsa a ta gu minic iar mo dh'fheuchain le corp anmhunn, agus le cogadh as an leth a stigh. " A nis dhasan tha comasach sinn a gleidheadh bho thuisleadh, agus ar taisbeanadh neo-lochdach an lathair a ghloire le aoibhneas ro mhor; do'n Dia ata amhain glic ar Slanuighear gu robh gloir agus moralachd, neart agus cumhachd, a nis agus air feadh nan uile linn." *Amen*.

CRIOCH.

Elgin: Printed by A. C. Brander.

MEARACHDAN A CHLODH-BHUALAIDH.

Taobh.	Sreath.	Airson.	Leugh.
9	15	am deigh so	an deigh so.
10	17	scriobte	scriobhte.
12	2	Eion	Eoin.
13	20	Ach thn	Ach tha.
—	21	gu-a	gu-n.
—	27	machuireas sinn an ceill co laidri	ma chuireas sinn an ceill co laidir.
14	2	manochdas sinn	ma nochdas sinn.
—	19	chrdhe	chridhe.
16	9	claon-bhrieth	claon-bhreith.
19	5	dbth	dheth.
31	28	coichionn	coitchionn.
46	1	Crisod	Criosd.
58	2	Crisod ann ad Dia	Criosd ann an Dia.
59	22	pnncail	puncail.
64	26	a ta sin ag radh	a ta sinn ag radh.
70	7	sa e-fein	se e-fein
96	20	O ! Aman	O ! Anam.
105	20	t' aitheantaibh	'aitheantaibh.
111	18	dichuimhneachsdh	dichuimhneachadh.